

Giới thiệu Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!

Với nội dung mới lạ ngay từ tiêu đề, truyện teen hay nhất từ tác giả Senny Takishimi mang tên Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh! gây được ấn tượng mạnh mẽ nơi người đọc. Không phải cô đã chết rồi sao? Hay đây chính là thiên đường mà người ta vẫn nói. Cô nhúu mày nhìn quanh căn phòng được trang trí chủ đạo bằng màu hồng khiến cô dị ứng này, cô di chuyển nhẹ nhàng trên sàn, khẽ đưa mắt nhìn gương cô khựng lại 3 giây, bởi người trong gương không phải là cô. Cô không cao như thế này, càng không xinh đẹp đến thế. cô run run "nằm mơ, chắc chắn là nằm mơ" cô đưa tay lên tự véo vào má mình một cái thật mạnh.

-Mẹ ơi! Đau quá- cô xoa cái má đỏ ửng của mình-không phải mơ, là sự thật sao? Xuyên không sao? hừm-cô lắc đầu"không thể nào, đọc ngôn tình riết bị liệu, nhưng mà truyện hay này...chẳng lẽ xuyên thật sao"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Xuyên Qua Rồi!!!

Buổi sáng, tia nắng chói chang len lỏi qua khung cửa sổ chiếu vào người con gái đang say giấc trên chiếc giường màu hồng, nắng vô tình làm cô tỉnh giấc khẽ nhúu mày cô mở mắt "đau" cảm giác duy nhất ập vào đầu cô, cô day phần thái dương cố nhớ lại mọi chuyện

"Đúng rồi, hôm qua khi cô đang đi trên đường thì bỗng có một chiếc xe ô tô lao đến tông vào cô, cô bay lên không trung rồi dần mất ý thức"

-Không phải mình đã chết rồi sao? Hay đây là thiên đường chăng?

nhưng không đúng đây giống như một phòng ngủ hơn-cô nhúu mày nhìn xung quanh căn phòng toàn màu hồng cái màu bánh bèo mà cô dị ứng, cô di chuyển đôi bàn chân thon dài của mình trên sàn nhà, khẽ đưa mắt qua gương cô khựng lại 3 giây người trong gương kia không phải là cô cô không cao thế này, tóc cô không dài mượt như thế này, mũi cao, mắt to, môi đỏ, da mịn đều không phải là của cô không đẹp hoàn hảo như thế này phải trước đó cô cũng thuộc dạng được coi là xinh đẹp nhưng không bằng người con gái trong gương kia mắt dù có hơi chút bánh bèo à không là quá bánh bèo, cô run run "nằm mơ, chắc chắn là nằm mơ" cô đưa tay lên tự véo vào má mình một cái thật mạnh

-Mẹ ơi! Đau quá- cô xoa cái má đỏ ửng của mình-không phải mơ, là sự thật sao? Xuyên không sao? hừm-cô lắc đầu"không thể nào, đọc ngôn tình riết bị liệu, nhưng mà chuyện này...chẳng lẽ xuyên thật sao"

-Không thể nào-cô ngồi bịch xuống sàn, mồ hôi đua nhau chảy xuống, cô lấy lại bình tĩnh đứng dậy đi một vòng căn phòng cô liếc mắt qua chân giường một lọ thuốc ngủ cùng vài viên thuốc nằm lộn lộn trên sàn có thể đoán cô gái trong thân xác này vì uống thuốc ngủ mà chết. Giờ mới để ý, trên người cô hiện đang mặc một chiếc đầm xuân màu hồng "hello kitty nữ mới đâu", cô đau đớn đi lại mở tủ quần áo "giữ chứ toàn màu hồng và đầm váy công chúa" làm cô suy tở,

"nhìn tủ quần áo và căn phòng có thể đoán cô gái này là một tiểu thư bánh bèo nào đó" cô hăm hực đóng tủ lại rồi đưa chân vào phòng vệ sinh, đứng trước gương cô nhe miệng lắc đầu

"Hừ! Tiểu thư đài cát gì mà quê mùa hết sức, đẹp mà không biết ăn diện để sắc đẹp bị vùi lấp sau vỏ bọc xấu xí mái tóc dài xùn mượt nhưng quá mỏng ép vào hai bên khuôn mặt khiến trông nên quê mùa, khuôn mặt xanh xao thiếu sắc"

VSCN xong cô đi xuống dưới phòng khách, trên ghế sofa là một người con trai "oa đẹp trai thật" cô nhìn con trai có mái tóc đen da trắng mịn đang lướt ngón tay thon thả trên chiếc iphone X thắm reo hò trong đầu. Cảm nhận một ánh mắt nào đó đang nhìn chằm chằm về phía mình người con trai đó di chuyển ánh mắt lên nhìn nó khiến nó giật mình, cậu rời mắt khỏi cô cầm ly chocolate lên nhắm nhia tiện miệng chầm chọc cô

-Oa thật không ngờ hôm nay bà chị yêu dấu của tôi lại dậy sớm như vậy nha

Cô giật giật khóe môi "chị sao? có lẽ người con trai này là em trai của cô gái này và từ giờ cũng sẽ là em trai mình tiếc thật" cô thầm tiếc nuối trong lòng (TG: cạn lời -.-) cô cười khờ rồi đi lại sofa ngồi đối diện cậu

-À, hôm nay chị muốn dậy sớm thay đổi không khí ấy mà

Câu nói của cô khiến cậu suy tở phun ngụm chocolate vừa uống ra ngoài "giữ thể mình có vừa nghe nhầm không? chị ta xưng chị với mình sao? Còn nói chuyện dịu dàng dễ nghe như vậy thường ngày chắc chắn chị ta sẽ trả lời mình một cách chua ngoa hay chỉ liếc mình một cái rồi bỏ đi hôm nay lại ăn nói lịch sự như vậy chắc hôm nay có bão lớn". Chả là hai chị em cậu chẳng ưa nhau, chỉ vì họ là hai chị em cùng cha khác mẹ và cô chưa bao giờ thừa nhận mẹ cậu và cậu, cô cho rằng mẹ cậu là người phá vỡ hạnh phúc của gia đình cô, năm cô 13 tuổi mẹ cô không may qua đời cũng lúc đó cậu cũng vừa bước sang tuổi 13 năm cậu 14 tuổi thì ba cậu cũng là ba cô đem cậu về sinh sống, cậu biết ba cậu là người sai khi đã lừa dối mẹ cô nhưng cậu hiểu ba cậu cũng có nỗi lòng riêng.

Cậu đặt tách chocolate xuống liếc mắt một cái rồi đứng dậy bỏ đi làm nó giật mình"gi chứ trước đây chẳng ai dám nhìn cô bằng ánh mắt ấy bây giờ lại bị một thằng nhãi nhìn bằng ánh mắt khinh bỉ như vậy có lẽ tình cảm chị em nhà này không được tốt"(TG:anh ấy bằng tuổi chị mà!) cô khẽ "hừ" nhẹ một cái rồi chạy lên phòng khẽ liếc mắt trên bàn có một chiếc laptop màu trắng cô ngồi xuống ghế và mở chiếc laptop lên

-Trước hết mình phải tìm hiểu thân phận của cô tiểu thư này cái đã-máy tính khởi động thành công cô đảo mắt nhìn màn hình thì thấy một thư mục có tên là "Nhật kí"nhưng lại cầu mật khẩu "gi chứ cái thứ trẻ con này mà làm khó được một hacker chuyên nghiệp như cô sao?"cô múa từng ngón tay thon dài của mình trên bàn phím chưa đầy 2 phút trên màn hình hiện ra dãy chữ "Kim Taehyung" đấy là mật khẩu

-Kim Taehyung-khẽ nhủ mầy-oa chẳng lẽ cô tiểu thư này lại đi mê một tên đang nổi như xà bông trên mạng xã hội sao?À công nhận anh ta đẹp trai đấy nhưng ba cái thứ nổi tiếng ấy nghe mà dị ứng (TG:Kim Taehyung của em

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Thân Phận Mới

Cô gái này tên là Song Eun Ri trùng tên với cô, là tiểu thư tập đoàn đá quý đứng thứ hai thế giới The Heirs sau tập đoàn đá quý Dearm High, bằng tuổi cô, sinh ngày 23.11 trùng ngày sinh với cô luôn thật vì điều đang sống cùng ba và vợ thứ hai của ông, cô còn có một cậu em trai bằng tuổi nhưng sinh sau cô hơn một tháng cùng cha khác mẹ tên là Song Eun Bin là cậu con trai vừa mới đặng mặt, đơn phương người tên Kim Taehyung gì gì đó-đó là những gì cô thu thập được từ chiếc máy tính của cô tiểu thư đó

-Haiz, có lẽ vì trùng tên và ngày sinh nên mình mới xuyên vào cô gái này-cô nằm xuống giường nhìn trần nhà

Nói chung là cô đang ở trong thân xác của cô tiểu thư của tập đoàn The Heirs, được rồi đã vậy vậy thì cô sẽ dùng thân xác này để điều tra và tìm ra kẻ đã cả gan giết chết cô, cứ xem đây là thời gian để cô nghỉ ngơi rồi sau đó tìm cách trở lại tổ chức. Nhưng điều khiến cô không hài lòng đó là cô tiểu thư này quá ngu ngốc thích một thằng nhãi ranh Kim Kim gì đó rồi gây nhau với cô bạn thanh mai trúc mã trúc tre gì đó đe dọa đã vậy còn làm theo uống nguyên lọ thuốc ngủ. Thế nên mới ra có sự như ngày hôm nay, nó lắc đầu chán nản Eun Ri tiểu thư cô đúng là ngu ngốc mà, vì một thằng con trai mà đem tính mạng mình ra làm trò đùa cho bọn họ, được rồi ta sẽ không thả cho bọn người hầy đợi đãay dù không phải thân thể của cô nhưng mà cô thật không cam lòng

Nó đứng phắc dậy mở tủ đồ, nó thờ dãi lựa đi lựa lại cuối cùng cũng chọn ra được một bộ đồ cô đi vào phòng vệ sinh thay chiếc áo thun tay lửng phong rộng màu hồng và một chiếc quần sọt màu trắng chuẩn bị xong cô xuống đường bắt một chiếc taxi đến một tiệm làm tóc lớn, cô cảm quyền mẫu tóc nhìn một lượt rồi chỉ cho thợ làm

Sau vài tiếng làm tóc cô có một quả đầu tuyệt đẹp nếu trước đây cô để tóc ngắn và màu bạch kim thì bây giờ nó để mái tóc dài ngắn tới hông uốn gọi sóng nhẹ màu tro tóc trước được cắt lura thừa đúng chất xứ sở Hàn Quốc cô mỉm cười hài lòng thanh toán tiền rồi đến trung tâm mua sắm, cô mua một chiếc iphone X thay chiếc iphone 7 của cô tiểu thư đó, mua quần áo và một số đồ cần thiết sau đó cô trở về căn biệt thự nhà họ Song

Vừa bước vào trong cô thấy một người đàn ông trung niên tầm 45 tuổi bên cạnh là một người phụ nữ khoảng 40 trông bà rất đẹp và quý phái đối diện họ là Song Eun Bin em trai cô. Cả ba người họ trở mắt nhìn cô cả ngày hôm nay cô ra ngoài đến tận tối chỉ vài tiếng đồng hồ mà cô trở nên xinh đẹp như vậy điều gì khiến cô thay đổi đó là câu hỏi chung của những người đang có mặt ở đây,

-e hèm con gái con gái con vừa đi đâu về vậy?-người đàn ông đó lên tiếng ba? Có lẽ đây là ba của cô tiểu thư này và người bên cạnh chắc hẳn là vợ của ôngcô cười khở rồi cúi đầu lễ phép

-Chào ba chào dì, con chỉ ra ngoài mua chút đồ thôi ạ-câu nói của cô khiến Song Eun Bin như sụt rớt cả con iphone X

-con vừa nói gì?con vừa chào dì sao-người phụ nữ đó run run

-sao vậy ạ?Con đã làm gì không đúng sao?

-Không không chỉ là đi vui quá thôi

Cô mỉm cười-Con xin phép lên phòng để dọn dẹp đây ạ

-được rồi con lên phòng đi-ba cô cười hiền

-vâng-cô cúi đầu rồi chạy một mạch lên phòng

Song Eun Bin nhìn mẹ cậu vui như vậy bất giác trên môi cậu nở nụ cười nhưng liệu chị ta có thay đổi thật không?Hay chị ta đang có ý đồ gì hay không?đó là những nỗi lo trong cậu.

Cô lên phòng gọi cô giúp việc lên giúp cô dọn đồng đồ vào tủ,cô ôm đồng đồ công chúa bánh bèo của Eun Ri tiểu thư đưa cho cô giúp việc

-Chị cầm lấy đồng đồ này đi,em cho chị hết đây

-Tiểu thư không được đâu đây là những bộ đầm cô thích nhất với lại nó rất nhiều tiền tôi không thể nhận được đâu

-âỵ có gì mà không được chứ,em không thích nó nữa để đó em cũng chẳng mặc đâu chị cứ đem về đi nha-cô mỉm cười

-Vậy cảm ơn tiểu thư-cô giúp việc vui vẻ nhận lấy đồng đồ từ tay cô

-À chị kêu người đến sửa sang phòng em thành tông màu trắng đen nha,nhớ là không được có một thứ gì màu hồng nha,em dị ứng

-Hả...ờ ờ tôi biết rồi-cô giúp việc quay người đi trong khuôn mặc ngơ ngác và khó hiểu

-Cô ôm đồ của tiểu thư đi đâu vậy-anh tài xế đến hỏi đúng lúc đó Song Eun Bin từ phòng đi ra

-Này tôi nói cho anh nghe nha,ngày hôm tiểu thư lạ lắm cứ như một người khác vậy,trở nên xinh đẹp lạ thường,còn mua một đồng đồ với tông màu nhạt đặc biệt là rất nhiều đen không còn mua đồ lòe lẹt sắc sỡ như trước nữa anh xem cổ cho tôi cả đồng đồ trước đây còn nói tôi kêu người sửa sang lại phòng cổ theo tông màu trắng đen cổ nói cổ dị ứng với căn phòng hiện tại còn nữa nha cô còn ăn nói lễ phép dịu dàng xưng chị với tôi với thiếu gia nữa còn cuối đầu chào chủ tịch và phu nhân không còn thô lỗ cộc cằn như trước nữa

-Thật sao?không thể nào

-Tôi cũng không dám tin đây là sự thật mà

Song Eun Bin nhún màychẳng lẽ chị ta thay đổi thật sao?

Cả ngày hôm nay cô lợi ngoài đường để tuốt tát lại ngoại hình khiến cô mệt lã người,cô ể ải nằm xuống giường đánh một giấc tới sáng

Hôm sau,cô mở to đôi mắt và lê lét vào phòng VSCN,thay đồng phục học sinh trường New Star,đứng trước gương ngắm nhìn hình ảnh người con gái phản chiếu trong gương,mái tóc gọi sóng bông bênh,dài mượt khoẻ khắn.Chiếc áo sơ mi tay dài đến khuỷu tay bên ngực trái có in logo trường danh giá New Star,chiếc chân váy màu dài ngắn đến đầu gối chiếc áo sơ mi được đơng thùng bên trong chiếc váy,cổ áo sơ mi thoát nơ dây sợi nhỏ

[Trường này gồm có 4 kiểu đồng phục:

-áo sơ mi kèm chân váy

-áo sơ mi+áo khoác màu xám+chân váy

-áo sơ mi kèm yếm đầm xoè dài gần đến đầu gối

-đồng phục mùa đông:áo sơ mi+chân váy+áo khoác màu da dài đến váy +tất dài

Đồng phục nam cũng vậy chỉ thay đồng nam mặc quần tay đen,áo sơ mi không cần lộn và cavat đồng phục nam gồm 3 kiểu(áo sơ mi,kèm áo khoác,và đồng phục mùa đông]

-----Hết chương-----

Không liên quan chứ mọi người tiếp tục tăng views DNA cho BTS nhé ráng đạt kỉ lục 100M views nhanh nhất nha mọi người yêu yêu Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Chiếc xe dừng trước cổng trường,nó bước ra khỏi xe

-Ê! Cái gì mà đông người tụ tập ở cổng trường thế nhỉ?-cô tò mò chui đầu vào trong nhìn

Ở trung tâm là ba chiếc siêu xe lần lượt mở cửa hiện ra ba người con trai và một đứa con gái

Nhóm nữ sinh không ngừng hò hét nhảy múa như mấy con điên vừa mới trốn trại

-Tưởng gì,cũng chỉ là mấy bọn nhà giàu thôi mà-Nó biu môi bước xộc qua nhưng người được cho là thần tượng của trường

-Ê con nhỏ đó là ai mà nhìn quen dễ sợ luôn vậy?-một nam sinh lên tiếng

-Ồ nhìn cái đ*t quen quen cái mặt lạ quốát-một thanh niên của năm cho biết

-Đó chẳng phải là Song Eun Ri lớp 2 năm 3 sao?-một nữ sinh tỉnh mắt

-Ồi!Là con nhỏ khó ưa đó sao?

-Ê tao có bị hoa mắt không vậy?con nhỏ xấu xí đó hôm nay lại đẹp như tiên nữ giáng trần vậy,đẹp hơn con bồ tao luôn

Đam đông bắt đầu trở nên xôn xao cùng một chủ đềSong Eun Ri chưa chết và trở lại với diện mạo đẹp như tiên nữ

-Ê,Eun Bin chuyện gì đang xảy ra thế cô ta wow đẹp mê hồn-một anh chàng khuôn mặt baby với mái tóc đỏ đập tay lên vai Eun Bin cậu chỉ nhìn theo cô không trả lời

-Jungkook anh thôi ngay cái bộ mặt dê già đó đi

-ây,Soon Mi à em lúc nào cũng nghĩ xấu cho anh trai đáng yêu này hết thật buồn nha!-J-Hope chu mỏ

-Thì anh lúc nào chẳng xấu xa-Soon Mi phồng má rồi bỏ đi

Trở lại với cô theo như cô tìm hiểu thì cô học lớp 2 năm 3 nên cô tìm lớp và lên bàn giáo viên xem sơ đồ lớp rồi vào chỗ của mình an toạ một phút sao cảm thấy cái bao tử của mình có chút trống vắng nên cô chạy một mạch xuống căn-tin

Cô chọn một cái bàn trung tâm bưng khay thức ăn đặt xuống bàn và ăn như bị bỏ đói mấy ngày

Tại một cái bàn cách không xa

-Ê Eun Bin chẳng phải là Eun Ri chị cậu sao cũng nên qua chào hỏi một tiếng chứ?-J-Hope đập tay lên vai cậu nhèn miệng cười

-Mình không quan tâm-Cậu hát tay J-Hope xuống rồi cúi xuống tiếp tục ăn

Trở lại với cô,cô đang ăn ngon lành thì bỗng có một cô gái móng heo mỏ đỏ đít khi cùng vài con nhỏ hóng hách bung nút áo đi lại chỗ nó nhỏ đầu đàn đập bàn cô

-Ê có phim xem rồi kìa-J-Hope cười hứng thú chỉ tay về phía cô làm cả đám nhìn tay ngón tay của anh

-Ô ai đây,chẳng phải Song Eun Ri à phế vật của chúng ta đây sao?-Cha Eun Song nhếch môi

Cô vẫn tập trung ăn và theo quan niệm lạnh là đỉnh cao của sự khinh bỉ

-Ê nhỏ kia mày không nghe tao đang nói gì hả?-Cha Eun Song trợn mắt đạp bàn

-Nói xong chưa?-nó ngược mặt lên nhìn Cha Eun Song

-Thì sao nào?-Cha Eun Song ngheh mặt nhìn nó

-Nói xong rồi thì đi chỗ khác chơi cho người ta còn ăn nữa,nói gì mà phun mưa tùm lum vào thức ăn của người ta giờ quá đi còn nữa trên mặt cô trét mấy kí phần vậy mới cử động cái miệng đỏ như đ*t khi của cô mà phần bay như bột mì này-cô vừa nói vừa làm động tác xua tay khiến cả căn-tin cười rộ làm Cha Eun Song mặt đỏ tía tai vì xấu hổ và tức giận

-Mày...-Cha Eun Song đưa tay lên định giáng xuống khuôn mặt của cô thì một cánh tay khác của cô chặn lấy

-Này tiểu thư có gì thì nói đừng tay đừng chân như vậy là không được rồi cô mỉm cười-muốn đánh nhau hả?Tôi không có hứng thú

-Hâh với hạng tép riu như mày á?- Cha Eun Song cười lớn làm cả đám con gái cười phá lên-Chỉ cần một ngón tay út của tao

Cô nhép mép hạng tép riu sao?cô sao? Uwoa lần đầu tiên có người nói cô như vậy?Lúc trước chỉ cần có người mở miệng nói cô như vậy không nặng thì nhẹ cũng nhập viện một tháng. Nhưng bây giờ cô không còn là Song Eun Ri của trước đây cô đang sống trong thân thể của cô tiểu thư Eun Ri nên không thể lộng hành huống hồ đây là trường học

Cô bỏ cánh tay của cha Eun Song xuống và sai chân bước đi không quên để lại lời nói

-Tôi sẽ xem đây là màn chào hỏi,lần sau hãy cẩn thận-câu nói tuy đơn giản nhưng âm vực đáng sợ khiến Cha Eun Song có chút rùng mình nhưng làm sao

vì câu nói đó của cô mà cô ta có thể dễ yên cho cô dễ dàng như vậy. Cha Eun Song tức giận đi sau nó tiện tay quơ ly nước cam của một nữ sinh, Cha Eun Song kéo tay cô xoay người lại và kết quả cô hứng trọn ly nước cam

-UỒ thật kịch liệt-J-Hope tỏ ra vô cùng thích thú tận tình bình luận

Song Eun Bin có chút giận dữ vì dù sao cô cũng là chị cậu mà, Kim Anna thì nở nụ cười thoải mái

Tình hình là người cô bây giờ turf trên xuống dưới ướt rũ rụi, điều này làm cho cô vô cùng khó chịu cô lấy khăn giấy bên cạnh lau mặt và nở nụ cười

-urwoa tuyệt thật, nhưng ly nước này có vẻ hơi bẩn vì có bàn tay ai đó đựng vào-cô cầm lấy ly sữa của một bạn nữ bên cạnh đổ hết vào mặt Cha Eun Song cô nở nụ cười bán nguyệt-sữa dâu ngon tuyệt nó trông có vẻ sạch ấy nhỉ-Cô nhét khăn giấy vào tay Cha Eun Song rồi ghé vào tai cô ta-vì không có bàn tay cô đựng vào

Câu nói của cô vừa đủ cả căn-ting nghe thấy cô móc tờ tiền đawjt lên bàn nữ sinh vừa bị cô cướp ly sữa rồi nở nụ cười-Tiền bồi thường khỏi thôi

Cô nhìn lên người con gái đang ướt rụi rụi với vài giọt sữa dâu chảy xuống-nhớ dậm lại phần nha

Nói xong cô quay đầu đi để lại một quả núi lửa sắp bùng nổ

Kim Anna nắm tay thành quyền sau lớp vẩy tính làm cho nó mất mặt trước Teahyung cũng như toàn trường nhưng không ngờ để nó hả hê như vậy (TG: ản nguyên ly nước cam mà hả hê. Kim Anna: Ần???) nhưng đó chỉ là bên trong còn bên ngoài tiểu thư khuê cát thánh thiện vẫn giữ nguyên như vậy

-Minh thật không ngờ nha. Từ khi nào mà chị cậu lại mạnh mẽ như vậy, minh thật nể phục tài ăn nói của cô ta chắc phải học hỏi thêm-J-Hope vút cầm cười gian, Song Eun Bin liếc Jungkook một cái rồi cúi xuống ăn tiếp

Ở đó một người con trai nhũn mày rồi đứng lên định đi thi

-Teahyung đi đâu thế?-J-Hope ngược mặt lên nhìn

-Sân thượng-nói xong anh đi một mạch không để J-Hope nói thêm một lời trần trối

Cô sau khi ăn trọn ly nước cam thì mua một bộ đồng phục khác và vào vệ sinh trường tắm rửa, cô tức giận-Cô ta dám hắt nước lên mặt mình mà mình phải bỏ qua cho cô ta một cách dễ dàng như vậy sao? Minh là ai chứ, minh là Song Eun Ri thủ lĩnh của Minh Chi Hội đuwsgn đầu thế giới ngầm mà bị một đứa con nít ranh làm điều này đúng là không biết lượng sức mình mà

Sau khi tắm rửa gội đầu xong thì nó không định lên lớp

Đã trễ rồi tâm trạng lại không được tốt giờ mà kiếm chỗ ngủ một giấc thì tẹt vời ông mặt trời còn gì, tiện thể hóng tóc cho khô vậy cô thầm nghĩ rồi gãi cằm, cô búng tay một cái đôi mắt như sáng lên

-Theo kinh nghiệm 10 năm đi học thi là nơi có gió mạnh nhất và là nơi lý tưởng để ngủ đỉnh quá còn gì(TG:Đi học tích lũy được nết -_-)không nghĩ ngợi nhiều cô cong chân chạy lên sân thượng

-Oa mát quá-Cô vươn tay rồi nhảy phóng lên lan can ngồi rồi từ từ nhắm mắt mái tóc theo đó mà tung bay, hình ảnh đó vô tình thu vào mắt của ai đó

-Oa, mát quá-một cô bé tầm 10 tuổi vươn tay rồi nhảy phóc lên lan can mái tóc dài mượt của cô bé tung bay trong gió

-Này, té bây giờ-một cậu bé cũng tầm khoảng 10 tuổi cười mỉm

-Cậu nghĩ mình là ai chứ?-cô bé chu mỏ nhìn cậu bé

Cậu bé chỉ cong môi cười

-Này V, sau này chúng mình vẫn cứ như thế này chứ?-cô bé nhìn cậu bé với ánh mắt dịu hiền

-Sao cơ?

Cậu bé nhũn mày nhìn cô

-Thì như thế này, cậu đứng ở dưới và mình đứng trên lan can hưởng thụ gió trông thật bình yên

-Tất nhiên rồi mình vẫn đứng ở dưới nhìn ngắm cậu chơi đùa với gió

-Thật chứ, móc ngón đi

Cô bé đưa ngón tay út ra trước mặt cậu, cậu mỉm cười rồi đan ngón tay út của mình vào ngón tay của cô bé

-Pii à!Minh lại nghĩ đến cậu rồi Cậu đang ở đâu?Minh rất muốn gặp cậu

Anh cười nhạt,bỗng anh đôi mắt anh mở to khuôn mặt anh bỗng trở nên băng lãnh ánh mắt sắc bén nhìn thân hình nhỏ bé đang ngủ đóTại sao mình lại nghĩ đến hình ảnh bé Pii thông qua cô ta chứ?anh lắc đầu rồi tiến về phía cô

Cô đang yên giấc ngủ thì bỗng có cảm giác đau rát ở phần hông cứ như ai đó đá văng cô xuống

-Đi chỗ khác chơi

Giọng nói băng lãnh được phát ra từ anh

-Ui da

Cô đứng dậy xoa xoa cái hông yêu quý của mình vừa bị thằng cha mất dịch nào làm tổn thương

-Này thằng cha kia,vô lí vừa thôi chứ?Chỗ này là tôi đến trước mà

Cô đi lại định đâm vào mặt anh cho hả giận thì bỗng khựng lại khi thấy rõ mặt anh,cô đưa tay gãi đầu

Ày,cái bản mặt của thằng cha này sao quen dữ vậy ta,oa chẳng lẽ cô khẽ liếc qua dòng chữ trên bảng tên anhĐúng rồi là thằng nhãi nổi tiếng trên mạng đây mà cũng là người gián tiếp dẫn đến cái chết của Eun Ri tiểu thư đây mà,được rồi hôm nay bà sẽ cho cung biết taycô nghĩ rồi cười gian

-Chỗ này là tôi đến trước

Câu nói của anh cắt ngang dòng suy nghĩ của cô khiến cô giật mình

-Hà?Gì chứ rõ ràng là tôi đến trước mà,cậu ngang ngược vừa thôi chứ cậu có tư cách gì tranh giành với tôi chứ? Đúng là đồ trẻ con

Đôi mắt nhắm hờ của anh bỗng mở ra

-Tư cách?Trẻ con

Đôi mắt sắc bén của anh di chuyển sang cô khiến cô có chút run sợ

-Tôi nghĩ là tôi không cần có tư cách gì cả nhất là đối với cô,còn trẻ con thì cô là người hiểu rõ nhất ai mới là người trẻ con chứ?

-Tôi nghĩ cậu có vấn đề gì về chỗ này thì phải

Cô chỉ vào đầu-Hay là cậu quá ảo tưởng nhỉ?Không cần có tư cách sao?Nực cười

Anh trừng mắt nhìn cô,đưa tay bóp cổ hờ dòn cô vào tường

-Song Eun Ri cô đừng có tưởng như vậy tôi sẽ để ý đến cô

Cô mỉm cười đưa tay lên nắm cánh tay đang đặt trên cổ cô xuống

Cô đưa chân đá vào chân anh,anh nhăn mặt ôm cái chân vừa bị cô đá

-Với loại người như cậu á?

Cô khoanh tay trước ngực đi vòng ra sau anh

-Cậu đúng là bị ảo tưởng nặng rồi đấy,cậu làm thảm trải đường cho tôi đi cũng e là tôi không thèm đi

-Này cô vừa nói gì đó

Anh tức giận quay phắt lại nhưng cô đã cong chân chạy còn vẫy tay chào anh

-Ngủ ngon nhé!Coi chừng lọt xuống dưới mắt công tôn tiền cúng hương à

Cô chạy xuống cầu thang để anh mặt đỏ tía tai,khói bay ngun ngút trên đầu (TG:Bình tĩnh anh ơi!Giận mau già lắm)

Đường đường là một thiếu gia của gia tộc họ Kim,là người thừa kế tập đoàn bất nhất Hàn Quốc là nam thần vạn người mê mà bị một con nhỏ vạn người ghét cho là thảm trải đường cho nó cũng không thèm thật nhục nhã hết sức,không thể bỏ qua dễ dàng như vậy được

-----Hết Chương----- Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Sau khi làm anh bốc lửa thì tâm trạng cô vô cùng tốt, cô chạy một mạch xuống căng-tin bưng khay thức ăn vừa ăn vừa cười như một con diên thể kỉ, xử lí xong đồ ăn thì cũng là lúc chuông báo hiệu chuyển tiết cô lại lê lét lên lớp và...ngủ

Anh sau khi bị cô chọc cho bốc khói cũng chẳng muốn lên lớp anh kéo cả J-Hope và Eun Bin cúp học đi rất cho hả dạ

Cô trở về nhà và lên phòng sau khi thay đồ cô xuống phòng khách ngồi nghỉ người

- Eun Bin chưa đi học về à

Cô tiện miệng hỏi người hầu

- Vâng thưa tiểu thư thiếu gia về khi sớm thay đồ và đi lại rồi ạ

Cô nhíu mày, chẳng lẽ cậu cúp học sau cô đặt tờ báo xuống và lên phòng, cô thay một cái áo thun trắng phồng rỗng được đóng thùng vào chiếc quần rean sọt chiếc áo bomber đen khoác bên ngoài chân mang giày vans đen kèm theo túi nhỏ màu đen đeo chéo mái tóc gọi sóng được cô buột lên ngọn ngang Cô vào gara chọn một chiếc xe và về Busan

~~~~~Dòng chảy thời gian~~~~~

Chiếc xe dừng lại ở một công viên nhỏ, nơi cô thường hay đến

-Pii,mình sẽ đến tìm cậu sớm thôi

Một câu bé tầm 10 tuổi nắm tay cô bé cùng tuổi

-Câu nhớ nhé

Cậu bé mỉm cười-Tăng cậu,cậu nhớ không được làm mất ấy,trên đời này chỉ có một cái duy nhất thôi

Câu bé đặt lên tay cô bé sợi dây chuyền hình mặt trăng được điêu khắc một cách tinh xảo

-----

Cô mỉm cười

-V câu nói sẽ đến tìm mình mà,mình về lại rồi này sao mình còn chưa thấy câu đến tìm mình đã 8 năm rồi sao câu chưa đến?

Cô cười nhạt ánh mắt hiện rõ nỗi buồn lẫn lộn thương nhớ

Anh là bước chân trong công viên đã 8 năm rồi anh mới có dịp về lại đây từ ngày mẹ anh mất, ba anh suốt ngày ở công ti hoặc lại cặp kè với những cô gái trẻ tuổi anh chẳng muốn quan tâm vì từ lâu anh đã xem như anh không có ba người thân duy nhất của anh chỉ có bà ngoại, Busan là quê nhà ngoại lúc anh 10 tuổi đã từng về đây ở một tuần và có những kỉ niệm đẹp ở nơi này sau hai ngày ở quê ngoại anh trở về Seoul và sang Mỹ du học đến bây giờ anh mới về, anh về Hàn Quốc cũng được một tháng dù anh đã tốt nghiệp đại học nhưng vì phải đi học đúng độ tuổi hôm nay anh mới có dịp trở lại Busan anh có cơ hội thăm ngoại và....

-Sau câu khóc thế?

Một câu bé đứng nhìn cô bé mắt đồng phục cấp khóc trên sân thượng ở một cô nhi viện

-Hức câu là ai?

Đôi mắt ướt đầm đáng thương nhìn cậu

-Minh là V mình được mẹ dẫn đến đây để phát quà cho các bạn

Cậu bé curoif títt mắt,cậu rút trong túi ra một bịch khen giấy đưa cho cô

-Đừng khóc nữa,khóc sẽ xấu lắm đấy mẹ mình nói vậy

-cảm ơn cậu

-Sao cậu lại ở đây khóc thế?Cậu vừa đi học về hả?

Cậu liếc nhìn bộ đồng phục trên người cô

-mấy bạn trong lớp nói mình là đồ bỏ rơi họ nói mình không có cha mẹ họ nói mình ở cô nhi viện hức hức

-Cậu đừng khóc nữa mẹ mình nói không có cha mẹ nào lại bỏ rơi con cái của mình cả,cậu ở cô nhi viện không có gì xấu cả hãy tin tớ đi

-Thật chứ?

-Thật mà,đừng khóc nữa nhé

Cô bé gạt đi dòng nước mắt mỉm cười gạt đầu

-À mà cậu tên gì ấy nhỉ?

-Mọi người hay gọi mình là Pii

-À Pii,mình làm bạn của nhau được chứ?

-Được chứ,sẽ là bạn của nhau

Cô cười títt mắt-Cậu từ đâu đến mình chưa thấy cậu bao giờ

-Mình đến từ Seoul,mình về đây thăm ngoại

-Pii à đi từ từ thôi,nghe mình nói đã

Ở công viên một cô bé đi phía trước đôi chân đi nhanh đôi mắt đọng giọt nước long lanh,bỗng cô dừng lại quay lại nhìn cậu

-Cậu đi đi,đi nhanh đi

-Pii à mình xin lỗi nhưng mình phải về seoul,mình phải đib Mi du học theo ý của ba,mình...

-Tại sao chứ?Tại sao cái lúc mình buồn nhất cậu lại đến an ủi mình,mình đã quen có cậu ở đây rồi,bây giờ cậu nói đi mình phải làm sao?

Nuocs mắt cô tuôn theo từng lời cô nói,cậu đi lại gạt nước mắt trên mi cô

-Mình sẽ trở về tìm cậu mà,làm sao mình có thể bỏ rơi cậu được chứ

Cô đưa đôi mắt lên nhìn cậu-cậu nói thật chứ?

-Thật chứ?Móc tay nhau nhé

Cậu mỉm cười đưa ngón tay út ra,cô đưa tay đan với tay cậu

-Thế này được chứ?

Cô cười nhạt tại sao đến bây giờ anh vẫn chưa đến tìm cô chứ?Cậu nói sẽ đến tìm cô sớm mà,cô thật sự rất nhớ anh,nhớ đến đau lòng..

Một ngày nào đó,s cậu sẽ bên tôi chứ?

Anh đôi chân sải bước một cách gấp gáp, trên môi anh nở nụ cười,bỗng anh khựng lại nụ cười trên môi anh tắt hẳn như không muốn ai thấy được nụ cười đã biến mất từ 8 năm trước,hàng lông mày anh nhú lại khi thấy bóng dáng của người con gái trước giờ anh vẫn xua đuổi

Cảm thấy có ánh mắt nào đó đang nhìn chăm chăm đến mình,cô quay lại nhìn hai người đứng đối diện nhau hai mắt nhìn nhau,bất giác trong lòng cả hai nhói lên cảm giác xao xuyến nhớ nhung khó hiểu,cô giật giật khoé môi đây là thứ cảm giác gì đây?

-Đừng nói cô theo tôi đến tận đây chứ?

Anh nhếch khoé môi,cô đưa mắt nhìn anh đôi mắt buồn lưu luyến nhìn anh,có thứ gì ghen ở cổ khiến cô khó chịu

-Này!

Tiếng nói phát ra từ con người trước mặt khiến cô giật mình kéo cô về hiện tại

-Hả?

-Tôi hỏi cô làm gì ở đây,chẳng lẽ cô theo tôi đến đây sao?

Cô giật giật khoé môi-Có cái đeo nhé!Cậu lại ảo tưởng quá rồi đây,tôi cũng đâu có rảnh rồi đen nổi theo một thằng dở hơi như cậu hừ

-Cô vừa nói gì?

-Ồ không ngờ cậu không chỉ bị bệnh ảo tưởng,dở hơi mà còn bị điếc nữa thật tội nghiệp mà

Cô tẹt lưỡi

-Cô...cô

-Cô sao con,cô đẹp qua chứ gì,thôi cô đi đây cô cũng không rảnh để buồn đưa lẽ với con đâu bye

Cô ngẩng mặt cười đắc ý sai chân bước đi để lại anh với khuôn mặt đen xì hận không thể đem cô bỏ vào nhà kho nhốt bảy ngày bảy đêm

Chiếc xe cô đang dừng trước một toà nhà à không là một căn biệt thự cô đưu ánh mắt buồn nhìn vào căn nhà đã lâu không biết dạo này tổ chức hoạt động ra sao?Nguoif trong tổ chức có khoẻ không?Tổ chức có gặp khó khăn gì không?Cậu bạn thân giờ thế nào?Làm sao cô có thể trở lại Minh Chi Hội

Anh dừng xe trước một toà nhà không lớn cũng không nhỏ anh nở nụ cười bán nguyệt,bước xuống xe đưa tay bấm chuông cửa,một phụ nữ tầm 30 tuổi mở cửa

-Cậu tìm ai?

Người phụ nữ đó đưa mắt nhìn anh

-Tôi đến thăm ngoại tôi

-Ngoại?Cậu là cháu của bà sao?

Anh không nói gì chỉ gạt đầu đợi cho cô giúp việc mở rộng cửa cho cậu chạy xe vào

Cô không thể vào nói mình là Thủ lĩnh với thân thể của cô yếu đuối này được,càng không thể nói cô bị trọng sinh được,mọi người trong tổ chức sẽ cho là cô ảo tưởng chỉ có Jeon Jungkook cậu bạn thân của cô mới có thể giúp cô quay lại tổ chức nhưng cô phải làm gì cho cậu ấy tin bây giờ nói cô bị trọng sinh xuyên vào cô tiểu thư trùng tên trùng ngày sinh ư?Có cái đeo mà cậu ấy tin chứ?Cũng không biết thân xác cô bây giờ thế nào nữa không biết có thể trở lại với thân thể của cô không,làm sao để cô về lại đúng thân xác của mình,mọi chuyện rồi tung Thật khiến coi nhưc đầu mà,đang suy nghĩ mông lung thì bỗng hai thằng em đang nói chuyện gì đấy

-Phó Thủ lĩnh đâu?

-Phó thủ lĩnh đi thăm Boss rồi

-Haiz không biết khi nào phó thủ lĩnh mới bình tâm trở lại nữa

-Hãy hiểu cho cậu ấy Boss ra đi quá đột ngột cậu ấy không chịu được cũng phải

Cậu nói như sét đánh ngang tay

Gì chứ?Ra đi là sao?Chẳng lẽ,thân xác mình.Sao có thể chứ,lần nào đây mình phải làm sao đây,mình không thể trở lại sao?

Cô mất bình tĩnh,đôi mắt cô đỏ lên cô như sắp khóc,cô lái xe đi...

-----Hết chương 4----- _ Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Cậu Bạn Thân

Cô sai chân đi vào nơi chứa hài cốt cô định quẹo thì thấy một người con trai đang đứng trước hài cốt của cô, cô trốn vào góc quan sát

Người con trai đưa tay lên vuốt tấm gương bên trong chứa bức ảnh của người con gái và trên lọ chứa tro cốt có tên Song Eun Ri cậu cười nhạt nơi khoé mắt cay cay

- Cậu thế nào rồi có khoẻ không hả?

Đồ ngốc cậu trốn đi đâu thế? Sao mình tìm mãi không thấy cậu vậy? Sao cậu đáng ghét như vậy? Sao cứ khiến người ta đau lòng như vậy hả? Tổ chức cần cậu lắm và nhớ cậu lắm, mình cũng vậy mình cũng nhớ cậu lắm vậy nên cô bạn thân của tôi ơi, mau trở về đi mọi người rất cần cậu

Khoé mắt cậu cay, một giọt nước long lanh rơi xuống cậu đang khóc phó thủ lĩnh của chúng ta một con người lạnh lùng, máu lạnh đôi khi cũng có lúc yếu đuối đến không ngờ

Cô đưa tay lên che miệng để không phát ra tiếng động, để không ai biết rằng cô đang khóc nước mắt cô tuôn ra, cô phải làm sao? Làm sao để mọi chuyện có thể êm xuôi, làm sao để nói với cậu rằng cô vẫn còn sống, thủ lĩnh của tổ chức vẫn còn đây, cô bạn thân của cậu vẫn chưa chết. Cô khóc cho nỗi ức uất của mình, khóc tại sao cô lại như thế này, khóc cho những người đang khóc vì cô, khóc vì cô hận bản thân mình đã làm cho những người cô yêu quý đã vì cô mà đau lòng "Jungkook à! Mình xin lỗi, cậu đừng khóc nữa nhé mình vẫn còn sống đây này, mình vẫn ở đây ở bên cạnh cậu đây mà"

Cậu chống tay lên tấm gương cúi đầu bỗng một bàn tay đặt lên vai cậu, cậu đưa đôi mắt ướt đẫm nhìn cô, cô mỉm cười

- Cô là ai?

- Minh... à là bạn của Eun Ri

Cô cười khổ là mình nhưng không dám nhận, đứng trước cậu bạn thân 6 năm mà phải giả vờ tỏ ra xa lạ cảm giác này thật khó chịu

- Bạn sao? Tôi chưa từng thấy cô, mà Eun Ri cậu ấy không kết bạn với ai ngoài tôi và cô bạn hiện đang ở Mỹ cùng anh trai cậu ấy

- À mình và cậu ấy chỉ mới quen nhau thôi

- Vậy sao?

Cậu nhún mày tỏ ra nghi hoặc, cô trước giờ chẳng kết bạn với ai ngoài cậu và cô bạn hiện đang ở Mỹ

Cô nhìn cậu cười nhạt

- Mình mới trở về từ Mỹ, nghe tin Eun Ri...

Cô thầm cảm phục cái tài diễn xuất của mình, muốn nói cho cậu biết lắm nhưng đây không phải là lúc, làm sao nói cho cậu nghe cái điều phi lý này, cô cần phải giải quyết mọi chuyện một cách êm xuôi

Jungkook cười nhạt, cậu khoé gạt nhẹ giọt nước còn đọng trên mi

- Không ngờ Eun Ri có người bạn khác ngoài tôi và cô bạn đang ở Mỹ đấy

- À chắc hẳn là tại tụi mình không thân nhau lắm nên cậu ấy không nhắc đến

- Vậy sao?

Jungkook nghiêng đầu nhìn cô - Cô tên gì nhỉ?

- À... mình tên Song..

Bỗng cô khựng lại, Jungkook hơi nhún mày

- Song... Song à Song Hye Shin

-Song Hye Shin?

Jungkook hơi nghiêng mặt, đôi môi hơi nhếch lên

Vẫn là cái điệu bộ khinh khỉnh ấy của cậu, đáng điệu ấy đã làm cô điên tức bao lần.

Cô nhe răng cười tít mắt làm nụ cười trên môi cậu dần tắt đi nụ cười này làm cậu nhớ đến cô, nụ cười này sao giống cô quá, cô hay cười với cậu như vậy sao cậu có cảm giác quen thuộc quá, sao cậu có cảm giác như cô đang ở cạnh cậu vậy, cậu quay qua nhìn đi ảnh cô cười nhạt

"Có phải cậu đang ở đây không Eun Ri, mình nhớ cậu quá!"

Cô và cậu hiện đang ở phòng cô trước đây cậu đứng tựa lưng vào tường nhìn cô, mái tóc đen phủ lên đôi mắt buồn chăm chú nhìn từng cử chỉ của cô

Cô nâng bức ảnh có một cậu bé và cô bé tầm 10 tuổi lên bắt gặp trên môi cô nở nụ cười

Taehyung đi đến nơi đặt tro cốt, đôi chân anh chậm chậm đi đến nơi đặt di ảnh của cô bên trong đặt một bức ảnh của cô và cô lúc bé, anh đưa tay lên che miệng bất giác anh lùi lại phía sau

-----

-Ngoại à, lúc con 10 tuổi con đã quen một cô bé ở cô nhi viện gần đây không biết cô bé ấy bây giờ ra sao rồi à

Taehyung đưa cho bà ngoại ly sữa

Nụ cười trên môi bà tắt hẳn, đôi mắt hiềm từ khẽ ứa nước mắt

-Bà bà sao vậy?

-Con bé bị tai nạn giao thông, con bé thật đáng thương...

-Bà à! Bà nói như vậy là thế nào? Cậu ấy cậu ấy sao hả bà?

Anh mắt bình tĩnh lay bà ngoại

-Con bé đã qua đời được 3 ngày rồi con à

Như sét đánh ngang tai, đôi tay anh bắt lực rơi xuống đất

-Sipi à, cậu đang giỡn với mình đúng không? Cô gái này không phải cậu mà, tại sao người ta lại để hình lúc nhỏ cậu ở đây chứ? Tại sao

Anh khụy xuống-Cậu nói cậu chờ mình mà, mình đến tìm cậu rồi này, sao cậu lại không chờ mình chứ? Mình xin lỗi, vì mình đã đến trễ rồi, mình xin lỗi vì đã đến tìm cậu muộn màng như thế này, Sipi à, mình đã nhớ cậu rất nhiều, sao cậu lại không chờ mình. Xin lỗi, mình xin lỗi

-----Hết Chương 5-----

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Bạn?

"Thưa thủ lĩnh việc hôm qua cậu giao cho tôi đã có kết quả rồi"

Một thanh niên mặc đồ đen cầm trên tay bao tài liệu màu vàng

"Được rồi, cậu để đó rồi ra ngoài đi"

"Vâng"

Người con trai đặt tập tài liệu trên bàn rồi lui đi. Sau khi bóng dáng người con trai khuất hẳn Jungkook đặt tách cafe lên bàn rồi bắt đầu mở bao tài liệu ra xem

[Tên:Song Eun Ri

Là tiểu thư của tập đoàn The Heirs đứng nhì thế giới đang sinh sống tại seoul]

"Song...Song Eun Ri"

Jungkook trở nên mất kiểm soát khi nghe đến cái tên này,cậu lắc đầu xua tan đi cái suy nghĩ phi lý này

"Có lẽ là trùng hợp thôi"

Jungkook nhón người lên cầm trên tay tấm hình trên bàn,người trong là cô nhưng là cô tiểu thư Song Eun Ri lúc từ một tháng trước cô vẫn chưa thay đổi ,anh đưa lưỡi liếm lông môi cầm điện thoại lướt tay trên màn hình rồi áp vào tai

"Đăng kí cho tôi vào học trường New Star vào tuần sau"

[Vâng thưa phó thủ lĩnh]

cậu quăng điện thoại lên bàn rồi khẽ liếc mắt lên từng tấm hình trên bàn,đôi mắt cậu trở nên sắc bén

Song Eun Ri tiểu thư tập đoàn đá quý The Heirs đứng thứ hai Hàn Quốc đang học tại trường New Star thời gian gần đây không hề đi Mi và không có bất cứ mối quan hệ nào ngoài gia đình và không hề kết bạn với một ai ngoài gia đình

Đây là những gì cậu xem trong tài liệu điều tra về thân thế của cô và điều kì lạ thay là hình ảnh một tháng và bây giờ của cô ta khác hẳn nhau,như lột xác thành một nữ nữ và tại sao cô lại sử dụng tên giả với cậu còn nói dối là trở về từ Mi đặc biệt cô ta có tên là Song Eun Ri trùng tên với cô

"Rốt cuộc cô đang có âm mưu gì?"

Jungkook bước xuống xe cậu vòng ra cáp xe kéo vali xuống đi vào căn biệt thự,cậu thả người xuống sofa,được rồi trước đây cậu cô cũng định chuyển đến seoul sống vì trụ sở chính của tổ chức ở seoul mà,sau khi cậu và cô du học ở Anh trở về thì cậu và cô quyết định ở một năm ở Busan để phát triển Bang ở Busan rồi sao đó trở về trụ sở chính làm việc nhưng mà chưa kịp trở về thì cô đã,cậu chán nản đứng dậy bước lên xe và lái đi

"Ây da chán quá oa"

Cô chán nản vươn tay cô với lấy điện thoại trên bàn,cô lướt lướt tay trên điện lướt lướt ngón tay thon dài trên màn hình

"Hay là ra ngoài đi dạo ta"

Không suy nghĩ nhiều cô bay phi như ngựa lên phòng diện lên mình áo thun trắng áo khoác dù trắng có hai sọc kẻ đen hai bên cánh tay dài khuất chiếc quần sọt rean,mái tóc lượn sóng được xả tự nhiên màu nâu nhẹ được xả tự nhiên đội chiếc nón lưỡi trai màu trắng,đôi giày thể thao trắng trông cô thật cá tính

Cô bước xuống đường quyết định đi bộ và hít thở không khí trong lành ở Seoul bỗng một chiếc xe đi ngang và phả khói vào mặt cô khiến cô ho sặc sụa hận không thể đem cái thùng cha mất nét ném ra đường cho xe cán chết mọi nhà nó và cô xin rút lại cái suy nghĩ hít thở không khí trong lành ấy

Cô lang thang trên đường miệng cười riu rít cô dừng chân lại chờ đèn đỏ 5...4....3....2....1 đèn giao thông nhảy qua đèn xanh cô sai đôi chân thon thả của mình,một chiếc xe đi với một tốc độ kinh hoàng,cô quay qua nhìn chiếc xe đang lao đến mình,cô nhớ lại cái hôm mình bị tai nạn

-----

Đèn giao thông nhảy qua đèn xanh cô sai chân bỗng một chiếc xe ô tô lai đến lao đến tông vào cô

Bỗng một cánh tay kéo cô lại khiến cô giật mình quay qua nhìn người đó,khuôn mặt cô tái đi vì quá sợ hãi cô sợ cái cảm giác như lúc đó cái lúc cô bay lên không trung và tỉnh lại cô là một con người khác cô nhìn người con trai đó cô vẫn chưa hoàn hồn

Jeon Jungkook mỉm cười

"Nhìn thấy chiếc xe đang lao đến mà cứ đứng như trời trồng,muốn chết lán hả?"

Cô vẫn đang nhìn Jungkook không nói lời nào

"Sao vậy?"

Cô chớp chớp đôi mắt

"Jeon Jungkook cậu có thể bỏ mình ra được không?Hình như chúng ta đang ở tư thế không hay cho lắm và mình cảm nhận được rất nhiều ánh mắt đang nhìn chúng ta"

Jungkook giật mình cậu nhìn lại đúng là cô và cậu đang ở tư thế cậu ôm cô bằng một tay vào lòng,cậu thả cô ra ho ho vài tiếng lấy lại phong độ mà khoan cậu nhủ mà nhìn cô,tại sao cô lại biết tên cậu cậu chưa hề nói tên cậu cho cô biết

"Jeon Jungkook?"

Jungkook lặp lại tên mình

"Sao thế?"

Cô nhìn cậu vô tội,cậu nhếch môi nhẹ vòng tay lên trước ngực

"Tôi chưa hề nói tên mình cho cậu biết,vậy có sao cậu lại biết tên tôi?"

"Hả?"

Cô giật mình,cô lại quên mất là mình đang ở trong thân thể của một người khác

"à....thì hôm trước mình nghe mấy tên trong nhà cậu nói chuyện với nhau về cậu thôi"

Cô nhe răng cười

"Vậy sao?"

Jungkook ngênh mặt,tỏ vẻ mặt chế nhễu

"Tên nào dám gọi thẳng tên tôi như thế?À còn gọi cả họ của tôi cơ đấy,xem ra phải dạy dỗ bọn này lại rồi"

Khé môi cô giật giật hoang đường hoang đường,rõ ràng cô là thủ lĩnh cậu là cấp dưới của cô mà dám dùng giọng điệu khinh người đó với cô,dù gì đi nữa lấy tư cách là bạn thân cậu cũng không dám nói với cô như vậy,cô khóc ròng trong lòng

"Điều đó không quan trọng quan trọng là tại sao cậu lại ở đây

Cậu giật mình đây không phải là câu nói thần thánh của cô hay sử dụng sao?"

Điều đó không quan trọng,quan trọng là....

Cậu giật giật khoe môi

"À tại vì vốn dĩ trước đây tôi định chuyển đến đây sinh sống nhưng vì một số chuyện nên bây giờ mới chuyển đến được"

"Ồ,vậy từ giờ chúng ta có thể gặp nhau thường xuyên rồi"

Cậu nhếch môi"Cậu muốn gặp tôi thường xuyên sao?"

Cô cười khỏ

"Đúng vậy?"

"Vì sao?"

"Vì cậu đẹp trai"

Câu nói của cô khiến cậu bật cười

"Thật vậy sao,vì tôi đẹp trai nên cậu muốn gặp tôi thường xuyên sao?"

"Đúng vậy?Chúng ta không thể gặp nhau thường xuyên sao?"

"Không,bất cứ khi nào cậu muốn

chúng ta cũng có thể gặp nhau"

"Thật sao?"

"Tất nhiên,nhưng bây giờ chúng ta có thể đi ăn cùng nhau không,tôi hơi đói đấy"

"Được chứ,ta đi thôi"

Cả hai cười toe tét rồi đi kiếm nơi ăn mà không biết mọi hành động của họ đều thu vào đôi mắt đen láy của một thanh niên trên chiếc ô tô đậu gần đó đủ để nghe thấy cuộc nói chuyện của họ

"Bất cứ khi nào cậu muốn chúng ta cũng có thể gặp nhau, vì thằng nhãi đó đẹp trai nên cô ta muốn gặp thường xuyên sao? Thằng nhãi đó mà đẹp bằng mình à, nực cười mà cô ta chuyển đối tượng rồi sao, gì chứ mình đẹp trai hơn cái tên đó mà, ủa mà cô ta chuyển đối tượng thì mình càng vui chứ? Chắc vui"

Sao một hồi tự kỉ thì Taehyung của chúng ta cũng phóng xe đi, chả là lúc này anh chờ đèn xanh thì thấy cô khi thấy cô sắp gặp nạn anh định lao xuống thì thấy một chàng trai khác đã nhanh chân hơn anh nên anh ngồi luôn trong xe quan sát mà họ không hề để ý

Quay lại với cô và Jungkook sau khi đi ăn cô và cậu cùng nhau đi dạo

"Song Eun Ri"

Tiếng nói của Jungkook cất lên khiến giật mình mở đôi mắt to nhìn cậu

"Cậu là Song Eun Ri?"

"Sao...sao cậu biết?"

"Quan trọng sao? Tại sao cậu lại sử dụng tên giả, hay cậu nghĩ cậu và Eun Ri tên giống nhau sẽ làm tôi đau lòng"

Jungkook cười nhạt, ánh mắt buồn nhìn cô, đôi mắt cô trùng xuống cô cảm nhận được sự đau khổ ẩn sâu trong đôi mắt đen kia

"Jungkook mình..."

"Đừng gọi tôi một cách thân mật như vậy, tôi thật sự rất ghét sự giả dối"

Cô biết chứ, cô là người hiểu cậu hơn hết nhưng tình thế bắt buộc cô phải lừa dối cậu cô thật sự không muốn

"Mình có nỗi khổ riêng, nhưng thật sự mình muốn làm bạn với cậu"

"Bạn?"

Cô ngạc nhiên "Cậu có thể cho mình cơ hội không?"

"Cơ hội?"

Cậu nhếch môi

"Tôi có tư cách sao?"

Một tình bạn đối với cậu thật xa xỉ, trước đây mọi người đều xa lánh cậu, họ cho cậu là một đứa con hoang, họ cho cậu không xứng đáng để có một tình bạn, họ cho rằng cậu không có tư cách để có bạn chỉ vì cậu được sinh ra từ một người tình của ba cậu, ừ thì sao nào? cậu cũng là con người mà cậu cũng có quyền được có bạn, cậu vượt qua những lời chỉ trích cậu du học sang Anh cậu đau khổ cậu tuyệt vọng và cô là người đưa tay ra muốn làm bạn với cậu cậu tưởng đâu cậu có một tình bạn thật thụ nhưng đối với cô tình cảm cậu dành cho cô cũng không phải là tình bạn, thật ngu ngốc

"Tại sao lại không? Bất cứ ai cũng có tư cách có một tình bạn mà, chỉ là bản thân họ có cho người khác cơ hội làm bạn với mình hay không thôi"

Trong lòng cậu bỗng trỗi dậy một cảm giác đau đớn, giống giống lắm, ngay cả lúc này những lời nói này sao lại giống với 3 năm trước cái lúc cô kết bạn với cậu, tại sao cậu luôn có một cảm giác quen thuộc lạ thường, tại sao khi cậu ở bên cô gái này cậu lại có cảm giác rằng cô vẫn luôn ở bên cậu

Cậu cười nhạt

"Được thôi, là bạn"

-----Hết Chương-----

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Oan Gia, hảo Oan Gia

Hôm nay, trời trong xanh mây trắng cô quyết định cuộc bộ để hít thở không khí vào buổi sáng, cô đang mông lung nghĩ chuyện trên trời dưới đất, chuyện chính phủ, chuyện đất nước thì....

"Bíp...Bíp....Bíp"

Tiếng còi xe của thằng khốn nạn nào đó kéo hồn cô nhập xác, cô tức giận quay phác lại thì bản mặt của thằng cha mà cô ghét nhất đập thẳng vào mặt cô

"Này Kim Taehyung cậu có biết cậu đang làm ô nhiễm âm thanh ánh sáng của nơi này không? Cậu làm trái tim nhỏ bé mỏng manh của tôi giật mình đấy"

Anh nhếch môi

"À, tôi chỉ muốn nhắc cô biết là, trường sắp đóng cổng rồi đấy"

Anh đưa tay lên nhìn đồng hồ

"Khoảnh 5 phút nữa đấy, đi bộ từ đây đến trường ít nhất cũng mất 15 phút ấy nhỉ, ráng ráng mà hái hoa bắt bướm đi nha, tôi đi đây, Chúc cô may mắn"

Nói xong anh vẫy tay rồi phóng xe đi mất để lại cô hưởng hết đám bụi từ chiếc moto của anh, cô hận hận không bay đến đập cho con người đáng chết kia một trận

"cầu trời cho hần ta đi bị mắc phải cục đá đập xuống nhập viện chơi"

à mà khoan lúc này anh nói gì cơ? Còn 5 phút nữa là vào lớp cô đưa tay lên nhìn đồng hồ

WTF??? cô sắp trễ rồi tại cái tên chết tiệt kia không nghĩ nhiều cô vất chân lên chạy còn hơi bị chó đuôi

Sau khi, chạy như bị giật đánh tới nơi cô thở như chưa từng được thở nhưng cô mếu miệng cô đang trễ tận 10 phút làm sao đây

"Trèo rào"

Hỏi đi học cô là thánh trèo rào mà, cô quăng cái cặp vào xách lưng vẩy cao cô trèo vào bên trong

"Bác bảo vệ ơi! Có cái cậu kia trèo rào kia"

Cô giật mình cô bị bắt rồi sao? không phải chứ là

Ai??? Thằng cò hó nào dám làm vậy với cô???

"Cái cô kia, mau xuống đây, con gái gì không biết, mau đi theo tôi lên văn phòng"

"Bác bảo vệ ơi, con trót lỡ lần đầu mà bác tha cho con nha"

Cô mếu máo cổ trưng khuôn mặt đáng thương hết sức có thể

"Xe con bị hư giữa đường đó, con phải chạy thật nhanh đến đây ạ"

"Lúc này con thấy cậu ta đi bộ còn hái hoa bắt bướm vui lắm đấy ạ"

Cô trừng mắt nhìn con người đáng đáng chết kia

Sao anh dám?

"Cô mau đi theo tôi lên phòng, không xin xỏ gì cả"

Cô khóc ròng trong lòng, cô nhìn anh với ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống anh vậy trong khi đó anh nhướn mày, nhún vai nở nụ cười đáng ghét với cô rồi thông thả xách balo đi

Cô hận cô muốn giết chết con người kia, chắc kiếp trước cô nợ nần gì anh nên kiếp này mới bám cô như vậy?

"Kim Taehyung tôi sẽ không để yên cho anh đâu, đồ khốn nạn, đồ mất nết"

Sao khi làm bầm chửi anh thì cô phải ôm cặp lên văn phòng ăn bánh uống trà với hội trưởng hội học sinh còn có kỉ luật hay không còn tùy vào số phận cô có được may mắn

Cuộc sống nở hoa hay cuộc đời bế tắc

"Song Eun Ri lớp 2 năm 3"

Đây là giọng nói lãnh lót của ang hội trưởng hội học sinh đẹp trai mà công nhận đẹp trai thiệt chả là anh ta cũng là một trong những nam thần trong trường Min Yoongi người ta thường gọi anh bằng cái tên Suga ta nói cũng đẹp ngang ngửa Jungkook và Taehyung ấy nhỉ?

Cô đang mê mẩn ngắm nhìn Suga mà quên mất mình đang ở trong văn phòng kỉ luật và mình đang là một tội phạm

"Cô có biết cô mang tội gì không?"

Suga nghiêng đầu nhìn cô, khuôn mặt lạnh tanh sì quēc khiến cô càng thêm mê mẩn

"Cô có nghe tôi nói gì không?"

Suga như mất kiên nhẫn với cô gái đang nhìn chăm chăm vào mình trước mặt khiến anh khó chịu

Câu nói của Suga như kéo cô về thực tại cô lắc đầu xua tan cái suy nghĩ đen tối trong đầu của mình

Ấy từ khi nào Song Eun Ri ta lại trở nên mê trai như vậy oa? Không được, trở lại đi Song Eun Ri, người không được làm mất hình tượng của một thủ lĩnh cool ngầu được oa.

Cô vỗ vỗ hai tay vào hai má mình, hành động đáng yêu đó của cô khiến trái tim của Suga như đập lệch một nhịp nhưng khuôn mặt lạnh tanh kia vẫn không rung chuyển một chút nào

Cô nhìn Suga nhe răng cười

"Oa, hội trưởng nè. Tôi không có ý định leo rào đâu, chỉ là bắt đất dĩ thôi oa. Dù sao cũng là lần đầu tôi phạm tội cậu bỏ qua cho tôi nha"

Suga xoay người đi lại bàn lấy một sấp giấy lên xem

"Lần đầu sau?"

Cô cố tỏ ra khuôn mặt hết sức đáng thương, đầu ngắc ngắc đầu vô tội

"Trong vòng một tháng cô đi trễ 7 lần, gây sự với đám nữ sinh trong trường, làm vỡ đồ thí nghiệm, vắng không lí do 5 lần và hơn nữa hôm qua cô lại gây sự với đám nữ sinh chẳng qua là tôi không bắt tội thôi. Sao lần đầu phạm tội hả?"

Suga đóng tập tài liệu lại ngēnh mặt nhìn cô

OMG??? Eun Ri tiểu thư ơi tôi chả biết cô từ hành tinh nào rớt xuống vậy hả? Giờ thì xong rồi, hết đường chạy nha con. Cũng đều tại cái tên trời đánh Kim Taehyung ấy nếu không bây giờ mình cũng đang ở trên lớp đánh một giấc rồi. Hừ Kim Taehyung, hãy đợi đây tôi sẽ cho anh biết tay

Cô méo mặt nhìn Suga

"Hảo ca ca à, cậu hãy thương cho thân phận nhỏ bé của tôi mà bỏ qua cho tôi lần này nhé"

Cô tỏ mặt cún con, đáng thương hết sức có thể, chắp hai tay lại cầu xin Suga. Bỗng Suga nở nụ cười bán nguyệt, nụ cười thật đẹp khiến lòng cô có chút chao đảo

"Vậy sao?"

Cô gặc gặc đầu, đôi mắt long lanh nhìn Suga

"Đó là chuyện của cô, còn việc của cô bây giờ là lau cửa kính thư viện cho tôi. Hết việc của cô rồi, cô có thể ra ngoài"

Câu nói phũ phàng của Suga khiến cô rớt từ chín tầng mây xuống chui tọt xuống địa ngục. Cô xụ mặt xuống như đứa trẻ bị mẹ phạt vậy. Cô xụ người đi ra khỏi văn phòng kỉ luật. Bóng dáng cô khuất sau cánh cửa bất giác cánh môi Suga nở nụ cười nhẹ

"Hừ cái tên Kim Taehyung đáng chết hại mình bị phạt. Ấy không biết kiếp trước mình có nợ nần gì cái tên đó không mà kiếp này theo ám quòai? Còn cái tên hội trưởng kia nữa, người gì lạnh như băng y như cái tên Kim Taehyung chết tiệt kia. Chẳng lẽ ai trong trường này cũng vậy hả ta? Ờ Eun Bin cũng vậy oa, có khi nào mình học ở cái trường này riết mình cũng bị vậy không ta?"

Sau một hồi tự kỉ cô khē rùng mình rồi chạy lên lớp

Lên lớp coi đang loay hoay lại chỗ ngồi thì bắt gặp con người ở cuối bàn góc bên kia.

Oh là Kim Taehyung mà, sao hấn lại ở đây. Chẳng lẽ hấn học chung lớp với mình sao? Không phải chứ, hôm qua sao không thấy hấn lên lớp, cúp học sao?

Cô liếc lên phía trên bàn anh là Eun Bin và J-Hope lần này thì xác định là tụi anh học chung lớp với cô mà, đúng là cuộc sống bế tắc. Tính định lên lớp ngồi nghỉ một chút rồi đi lau cửa kính nhưng bây giờ thấy bản mặt của anh cô hết hứng nên quyết định đi xuống làm ngay bây giờ

"Hừ,Kim Taehyung nhờ phước của cậu bạn mà tôi phải đi lau cửa kính đây này,đồ đáng chết"

-----Hết Chương-----

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Học Sinh Mới

"La la la la la lá,la la la lá là uyeoni aninikka đi ên ây~"

Hiện tại,cô đang trên đường đến trường vừa ngân nga ca khúc DNA của ai chắc mấy thím biết

Đang say mê nhìn trên trời dưới đất,ngắm hoa rồi ngắm xe thì...

"Bíp...bíp...bíp"

Tiếng còi xe làm cô giật mình,ây cái viễn cảnh này quen quen à nha.Chẳng lẽ cái tên trời đánh kia nữa sao?Nhớ đến cái tên đó cô chỉ muốn bay đến bám anh ra trăm mảnh cô mới hả giận.Cô bực mình quay phắt người lại

"Này,Kim Taehyung cậu...."

Ý hình như người kia đâu phải Kim Taehyung đâu ta,trước mặt cô là một người con trai mặt đồ đen đang ngồi trên một chiếc mô tô cực ngầu oa~

"Jeon Jungkook"

Cô vui mừng hét tên cậu rồi nhảy tung tung.Jungkook cười nhẹ rồi hất mắt

"Đi học đấy à?"

"Ừm,cậu đi đâu ấy?"

"Lên xe đi tôi đưa cậu đi,tôi cũng có chút chuyện gần đây"

"Chuyện gì vậy?"

Cô đưa mắt lại gần cậu,cậu mỉm cười rồi đội nón lên cho cô

"Không phải chuyện của cậu,lên xe"

Jungkook hất mắt lại phía sau,cô chu chu mỏ rồi cung dọt lên xe rồi Jungkook phóng xe đi

Cô đưa cánh tay hứng từng đợt gió đang phả vào tay cô.Lâu lắm rồi cô mới có cảm giác như vậy,trước đây Jungkook luôn chở cô đi trên chiếc mô tô như cậu,cô rồi phía,mỗi khi buồn là cậu xách moto ra chở cô đi lượn lượn vài vòng sẽ khiến tâm trạng cô tốt hơn.Cô cười nhạt,không biết cô có còn được ngồi sau xe để cậu chở đi như thế này với thân phận Song Eun Ri cô bạn thân 6 năm trời không nữa,hi vọng mọi chuyện sẽ không đi quá xa.

Chiếc xe nhanh chóng dừng ngay sân trường New Star làm trung tâm cho mọi học sinh,Jungkook cởi nón bảo hiểm xuống lộ khuôn mặt điển trai khiến học sinh phải ngược lại nhìn đồng loạt chuyển mắt thành hình trái tim,cô bước xuống cởi nón ra mỉm cười nhìn Jungkook

"Cảm ơn cậu oa"

Jungkook nở nụ cười khiến tụi con gái xũ đồng loạt,người đi cute hết sức,nhan sắc của Jungkook cũng ngang ngửa đám nam thần trong trường chứ trông giỡn,đám đông bắt đầu bàn tán

"Anh kia là ai mà đẹp trai quá vậy ta?"

"Từ khi nào mà con nhỏ đáng ghét kia quen được một người đẹp trai đến vậy?"

"Đẹp trai mà lại đi với con nhỏ đáng ghét đó sao?"

Bla...bla

Trở lại với cô và Jungkook cô cởi nón bảo hiểm ra nở nụ cười với Jungkook

"Không có gì,cậu lên lớp đi"

"Bây giờ mình lên đây bye cậu"

Cô vẫy tay tạm biệt Jungkook,cậu cũng đưa đôi tay lên đáp trả,cô xoay lưng đi anh nhìn theo tấm lưng nhỏ bé của cô rồi khẽ nâng cánh môi nở nụ cười bán nghiêm rồi sải chân tiến thẳng vào văn phòng hiệu trưởng

Quay lại với đám người chứng kiến cảnh tình cảm khi nãy

"Này,người đó là ai thế?"

J-Hope chỉ tay về phía Jungkook

"Không biết,lần đầu thấy"

Eun Bin nhún vai

"Taehyung,mày biết không?"

"Tao không quan tâm"

Khuôn mặt anh lạnh tanh nhìn về phía khoảng trống cô và Jungkook đứng lúc nãy rồi bước đi để lại Chây Hóp đứng ngơ ngác khi nhìn lại chỗ mình thì không còn một bóng người nào chỉ có mấy con diều nhìn cậu đắm đuối,khẽ rùng mình J-Hope đuổi theo mấy đứa bạn thân của mình

Lên lớp Taehyung nhìn thấy cô đang ngực mặt xuống bàn ngủ,anh đi xuống bàn cuối dãy bên cạnh cô đuổi cậu học sinh đang ngồi đọc sách đi rồi thông thả ngồi xuống khiến Eun Bin và J-Hope nhìn nhau khó hiểu rồi cũng chạy lại chiếm chỗ học sinh bàn trên và dưới anh mà ngồi.Tiếng chuông báo hiệu vào giờ học làm thức giấc ngược mặt lên nhìn quay mặt qua phía bên phải mình là đập vào mặt cô là bộ ba nam thần của trường khiến cô giật thót

Giáo viên chủ nhiệm bước vào gõ bàn để ổn định trật tự trong nhóm rồi lên tiếng nói

"Hôm nay,trong lớp chúng ta chúng ta có học sinh mới"

"Ồ"

Cả lớp ồ lên coi như là sự đáp trả lời của giáo viên

"Em vào đi"

Vừa dứt câu,từ cánh cửa xuất hiện một chàng trai cao ráo,đẹp trai tựa như nam thần đi đến đâu hào quang đi đến đấy khiến đám hám trai đồng loạt ôm tim thờ

Cô ngược mặt lên nhìn,đôi mắt cô tròn to ra nhìn hình ảnh người con trai trước mặt,như không tin vào mắt mình.Đó chẳng phải là...

"Jeon Jungkook..."

"Tôi là Jeon Jungkook là du học sinh từ Mi chuyển vào"

Sao cậu ta lại ở đây,sao cậu ta lại mặc đồng phục thế kia,lúc nãy đâu có nhìn thấy?

"Được rồi,em chọn chỗ ngồi cho mình đi"

Jungkook nhìn giáo viên chủ nhiệm ngạc nhiên,đầu tiên cúi xuống dưới,tụi con gái liên tục vẫy gọi cậu xuống ngồi cậu nhưng bị cậu cho ăn bơ trần bàn học.Jungkook tiến thẳng xuống bàn phía sau cô,cô hiện tại mắt chữ O miệng chữ A nhìn cậu khiến cậu bật cười

"Này,làm gì nhìn mình dữ vậy chưa thấy trai đẹp bao giờ à?"

"Này Jungkook,cậu làm ở đây?"

"Như cậu thôi,tôi đi học"

"Tại sao lúc nãy cậu không nói cho mình biết,còn nữa lúc nãy mình không thấy cậu mặt đồng phục"

"Tôi có mặc ấy chứ,chi là do tôi mặc áo khoác che lại thôi,mình tôi cậu bắt ngờ"

"Oa vui quá,từ giờ được học chung với cậu rồi"

"Cậu vui đến vậy à?"

Jungkook nở nụ cười

"Đúng vậy"

Cứ thế cô và Jungkook nói chuyện với nhau chuyện trên trời dưới đất mà không biết một ánh mắt khó chịu đang liếc nhìn hai người,à còn ánh mắt khó hiểu của cả lớp nhìn cô nữa

-----Hết Chương-----

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Nụ Hôn Đầu-Kim Taehyung Là Đồ Đáng Chết

"Jungkook oa~ tự dưng cậu chuyển vào đây học chi vậy?"

Cô đưa ly nước cam lên uống.Jungkook đưa đôi mắt nhìn xung quang căn-ting khẽ nhủu mày khó chịu vì bao nhiêu ánh mắt hình trái tim của lũ hám giai đang hướng về cậu

"Là vì cậu đấy"

Jungkook khẽ nở nụ cười,câu nói của cậu khiến cô suýt nữa phun luôn ngụm nước cam vừa mới uống

"Này cậu đang đùa đấy à?"

Cô xua tay,Jungkook bật cười

"Tôi chuyển vào đây là có một số chuyện cần giải quyết"

"Chuyện gì thế?"

Cô nhón người lên

"Cậu không cần biết"

Cô biu môi,rồi xụ mặt xuống

"Sao vậy?"

Jungkook nhủu mày nhìn cô

"Jungkook này,cậu đừng xưng tôi với mình có được không,như vậy mình thấy chúng ta xa cách nhau quá"

Jungkook nhìn cô chằm chằm rồi bỗng bật cười

"Này cậu cười cái gì chứ?"

Cô phồng má chu mỏ

"Đồ ngốc,chi vì việc ấy thôi ư?"

Jungkook đưa tay đặt lên giữa trán rồi đẩy trán cô

"Được thôi"

"Thật á?"

"Ừ"

"Yêu cậu nhất"

Cô reo lên rồi bỗng nhoa ra điều gì đó,cô liếc mắt nhìn Jungkook rồi nhe răng cười.Jungkook nhìn cô cười méo xẹo từ khi nào cậu và cô thân nhau đến

nghư vậy chứ

Các tiết học nhanh chóng trôi qua một cách nhàm chán, bước đôi chậ vào cô nhìn xung quanh mọi người đều không có ở nhà sao?

"Tiểu thư mới về ạ"

"Thiếu gia chưa về sao?"

"Vâng, thiếu gia vẫn chưa về ạ"

Cô khẽ ngực đầu rồi bước lên phòng, bây giờ vẫn còn sớm mà ở nhà thì chẳng có ai chẳng phải quá chán sao? Bây giờ mà ra ngoài đi dạo chắc cũng không tệ nhỉ?

Không suy nghĩ nhiều cô liền thay đồ rồi bước xuống phố đi được một đoạn cô đang suy nghĩ chuyện trên trời dưới đất, chuyện đất nước, chuyện ông tổng thống Mĩ đang làm gì? Chuyện các chàng trai BTS liệu có đi tắm chung không thì...

Bíp...bíp...bíp

Tiếng còi xe khiến cô giật mình, cô khẽ cau mày, không biết cái thằng cò hó chết bầm nào đã làm con tim nhỏ bé của cô giật thót khẽ xoay người lại, hừm là cái tên chết tiệt Kim Taehyung đây mà sao mà cứ ám cô hoài vậy không biết

"Này Kim Taehyung tại sao cậu cứ thích bấm còi xe vậy? Cậu có biết làm như vậy, con tim mỏng manh yếu đuối của tôi sẽ bị giật mình, cậu có biết làm như vậy sẽ làm xáo trộn cái suy nghĩ về chuyện đại sự đất nước của tôi không? Cậu có biết cậu làm như vậy sẽ làm tâm trạng của tôi càng tệ hơn không? Cậu có biết làm như vậy.....um....um..."

Bỗng dưng cô đang nói nhưng lại có một vật gì đấy mềm mềm chặn miệng lại cô mở mắt to ra nhìn gương mặt của Taehyung đang áp sát vào cô và vật mềm mềm đang áp lên môi đó là....là...môi của KIM TAEHYUNG

Đó là...là...nụ hôn đầu của sao có thể? Sao Kim Taehyung anh dám...dám cướp đi nụ hôn đầu đời của cô?

Hiện tại, cả cơ thể cô cứng đờ khi ý thức được mọi chuyện đang xảy ra cô liền đẩy anh xa

"Kim Taehyung, cậu đang làm cái gì vậy hả?"

Đáp lại lời nói của là một khoảng im lặng, khuôn mặt của anh như đơ cảm xúc. Anh cũng chẳng hiểu tại sao anh lại làm như vậy? Anh chỉ biết là vì mình phải làm ngay bây giờ là phải chặn cái miệng nhỏ đang hoạt động liên tục kia của cô thôi

"Này, Kim Taehyung cậu có nghe tôi nói gì không hả?"

Tiếng quát của cô khiến linh hồn của anh sau khi tham quan một vòng Hàn Quốc thì cũng nhập xác, anh chớp chớp đôi mắt nhìn cô

"Tôi...Tôi"

"Tôi tôi cái gì chứ, cậu có biết đây là nụ hôn đầu của tôi không hả?"

Chưa kịp để anh nói gì cô đã nhai lên đánh vào ngực anh tới tấp

Khẽ nhếch nhếch cách môi anh kéo hai cánh tay đang liên tục đánh đấm trên cơ thể anh

"Đây cũng là nụ hôn đầu của tôi, vậy chúng ta hoà, không ai nợ ai"

Cô ngơ ngác, hình như có điều vô lý ở đây. Sau khi tiêu hoá được câu nói của anh, định cho anh một bài học thì anh đã lên xe và phóng đi để lại cô hít khói

"Kim Taehyung, CẬU LÀ CÁI ĐỒ ĐÁNG CHẾT"

Khi nghe tiếng quát của cô trên cánh môi anh nở nụ cười bán nghiêm, khẽ liếm cánh môi rồi anh phóng ga đi khiến cô tức xì khói, không còn tâm trạng đi dạo nữa nên cô dập chân bành bạch rồi cũng về nhà

_____ - Hết Chương 9 - _____

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Sống Chung Nhà Với Kim Taehyung

Sau khi chộc cho cô xì khói thì anh trở về vừa bước về nhà anh đã thấy một người đàn ông trung niên ngồi trên ghế sofa và uống trà khuôn mặt anh thay đổi 180 độ lạnh tanh, anh cũng chẳng thèm nhìn lấy bố mình một cái đi thẳng lên phòng

"Taehyung lại đây bố có chuyện muốn nói"

Giọng nói của bố anh khiến đôi chân anh dừng lại và đi lại sofa

"Ngày mai, con vào công ty làm việc đi"

"Không"

"Tại sao con cứng đầu như vậy chứ? Bố đã nói bao nhiêu lần rồi con có phải là con của ta không vậy hả"

Anh nhếch môi đứng lên

"Từ cái ngày mẹ tôi đi thì tôi đã không còn là con của ông rồi"

Con nói của anh khiến bố anh trừng mắt nhìn anh, anh cũng chẳng quan tâm mấy rồi sai chân bước đi

"Con phải vào công ty làm việc"

"Để làm công cụ kiếm tiền cho ông sao?"

"Mày"

Câu nói của anh khiến ông mất tự chủ mà đưa tay giáng xuống khuôn mặt anh một bạt tay đến chảy máu nơi khoe môi, anh đưa tay thăm vết mải rồi nhếch môi.

"Có thể mẹ tôi bị ông đánh cho đến chết nhưng tôi thì không tôi phải sống để làm ông phải hối hận, tôi sẽ cho ông nhận lại những gì mà ông đã từng làm với mẹ tôi"

Dứt câu anh quay lưng bỏ ra xe mà phóng đi, chiếc xe dừng lại công viên gần nhà

Đây là lần đầu tiên ông ta ra tay đánh ông. 10 năm trước anh một đứa trẻ 7 tuổi chứng kiến chính tay người bố của mình giết chết mẹ mình, nỗi đau mất mẹ nỗi ám ảnh về người bố đã theo anh suốt 10 năm qua, anh hận chính người bố của mình, từ cái ngày hôm ấy anh đã không còn xem ông ta là bố của mình nữa, sau khi đám tang của mẹ anh đã sang Mĩ khi trở lại ông lập tức bảo anh vào công ty làm việc nhưng anh đã nhất quyết không làm và cho đến ngày hôm nay cái tát đó giáng xuống gương mặt anh, nơi khoe mi anh tiết ra một thứ chất lỏng, hai chữ gia đình đối với anh thật xa xỉ anh khinh bỉ khinh bỉ những gì ông ta làm

Hiện tại anh chẳng biết đi đâu nhất quyết anh sẽ không về căn nhà đó không phải là anh không có nơi để đến mà căn bản chẳng có nơi nào là tâm trạng anh tốt lên bỗng đôi mắt anh sáng lên khoe môi nở nụ cười bán ngiệt rồi anh lái xe đi

Sau khi cô về nhà Song Eun Bin đã thấy cô hàm hực đi bành bạch như muốn sập cả cái nhà khiến cây cau mảy khó hiểu

Cô ngồi xuống sofa cầm lấy tách trà của cậu uống một hơi khiến cậu ngạc nhiên nhìn ly trà của mình bị cô uống cạn

"Ba và đi đâu rồi?"

"Đi công tác"

"Vậy sao? Thôi chị lên phòng đây"

Nhìn thấy bóng dáng cô bọc vội đi lên phòng khiến cậu khó hiểu, ai đã chọc tức cô như vậy chứ?

"Thưa cậu chủ có cậu Kim đến tìm"

Cậu ngược lên nhìn cô giúp việc là Kim Taehyung sao? Tại sao cậu ta lại đến đây

Chiếc xe dừng vào giữa sân căn biệt thự Kim Taehyung mở cửa bước vào căn biệt thự ném chìa khoá xuống bàn rồi ung dung ngồi xuống sofa rồi gác chân lên bàn (-.-)

"Sao lại đến đây?"

Song Eun Bin tỏ vẻ ngạc nhiên nhìn anh

"Đến chơi không được sao?"

"Chơi?"

Song Eun Bin nhú mồm, vì sao ư? Vì trước đây anh có bao giờ đặt chân đến đây đâu, cũng vì có chị cậu ở đây nên anh chẳng bao giờ đến đây, anh kinh tởm chị cậu trốn còn không kịp, xua đuổi không đi làm sao anh có thể đến đây được cơ chứ

"Chị ơi lấy giúp em ly nước"

Đúng lúc đó cô bước từ cầu thang xuống mắt dán vào điện thoại tiện miệng gọi chị giúp việc mang nước cho mình

"Tiểu thư dùng gì ạ?"

"Như thường ngày đi ạ"

cô đi lại sofa ghé đối diện Eun Bin thì thấy một vật gì đó đang chiếm chỗ của mình, liếc mắt lên nhìn cô giật bắn xuyết nữa là rút con iphone X mới sắm

"Này này, sao cậu lại ở đây hả"

Cô quát vào mặt anh, chuyện lúc sáng cô còn chưa nguôi giận bây giờ lại gặp cái bản mặt đáng ghét kia của anh khiến cô giận lại càng giận

"Tôi đến đây gặp Eun Bin, cô cảm sao?"

Anh nhướn mày nhìn cô vẻ đắc ý

"Tôi..."

"À Eun Bin mình có thể ở đây vài hôm được không? Bây giờ mình không muốn về nhà"

Mặc dù rất khó hiểu cậu chẳng hiểu cái mô tê gì đang diễn ra nhưng cậu cũng gật đầu đồng ý

"Tại sao chứ? Đây cũng là nhà của chị, chị không đồng ý?"

Nó quay sang Eun Bin phản đối một cách kịch liệt khiến cậu khó hiểu, tại sao tình thế lại đảo ngược như thế này? Thật khiến cậu đau đầu

"Chị sao vậy, hôm công bố hôn ước của chị và Taehyung ba cũng đã nói cậu ấy có thể tự do ở đây mà, chị không nhớ sao?"

"Hôn ước? Cái gì, với tên này sao? Không thể được"

Nó tròn mắt nhìn Eun Bin tay chỉ vào anh, câu nói của cô khiến Eun Bin lẫn Taehyung đều ngạc nhiên

Thấy ánh mắt ngạc nhiên của hai người cô mới nhận ra mình đã quên rằng mình đang ở trong thân xác của một người khác

"Ồ không có gì, tôi quên hề hề"

Cô xua tay cười đáng trông lãng

"Tiểu thư, của cô"

Chị giúp việc bung khay trên có một cái tách trắng, cô cầm hực cảm lên uống mà chẳng thử nhìn xem bên trong có cái gì, sau khi uống cô tròn mắt rồi phun hết ngụm chocolate cô vừa uống vào và người lãnh trọn hết ngụm chocolate ấy không ai khác là Kim Taehyung

"Cô đang làm cái gì vậy hả?"

Anh bật người dậy nhìn cái áo hàng hiệu đắt tiền nhuộm toàn màu chocolate khiến anh tức giận

"Nước nước"

Cô đặt tách chocolate xuống liên tục gọi nước, Song Eun Bin nhanh chóng rót cho cô cốc nước rồi cô tu hết ly nước thờ hờn hờn

"Chị sao vậy?"

"Chị...chị bị dị ứng với chocolate mùi của nó khiến chị khó chịu"

Câu nói của cô khiến Eun Bin cau mày ghi hoặc

"Chẳng phải chị rất thích chocolate sao?"

Câu nói của Song Eun Bin khiến cô khựng lại, anh cũng đưa đôi mắt bất ngờ nhìn cô

"À...à chỉ là gần đây chị không thích nó nữa, thôi em đừng để ý chị lên phòng đây"

Cô chọt tọt lên phòng, càng ngày cô càng khó hiểu, gần đây cô đã thay đổi rất nhiều, cả sở thích cũng thay đổi rõ rệt

Hết Chương 10

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Gieo Rắc Rối-Để Xem Cô Còn Đắc Ý

Xin lỗi mọi người vì mấy ngày tết nên Tác giả hôm chơi bỏ bê truyện, cho tác giả gửi ngàn lời xin lỗi đến mọi người

Sáng hôm sau, trời hôm nay có vẻ đẹp trong xanh, anh nắng lấp ló khe len lỏi qua khung cửa sổ chiếu thẳng vào người con gái đang say giấc ngủ ngàn vàng

"Tích...tắc...tích...tắc"

Tiếng đồng hồ báo thức vang lên phá vỡ sự yên tĩnh của căn phòng

Cô với tay lên cần chiếc đồng hồ phóng thẳng về phía cánh cửa, đúng lúc đó Taehyung mở cửa buroc vào thì nhìn thấy chiếc đồng hồ đang lao thẳng về phía mình, cũng may là anh nhanh nhẹn tránh kịp không là tiêu đời cái khuôn mặt điển trai của anh, anh vuốt ngực tức giận nhìn thủ phạm, còn thủ phạm thì vẫn vô tư say giấc ngàn cân ý lộn ngàn vàng

Tình thế gì đây, cô đang nằm trên giường với một tư thế rất hiên ngang hùng dũng, một chân trên giường một chân đang ở đùng đưa phía dưới đất, tay tay giờ lên đầu, đầu tóc bù xù, chiếc áo thun phản chủ xoắn hết bụng, miệng thì chảy nước giải còn chớp chớp tứ thế ngủ chẳng giống ai,

"Đẹp nhỉ?"

Hình ảnh ấy được thu vào chiếc điện thoại iphone X của anh sắc nét vô cùng, anh nở nụ cười bán nghiêm thích thú lặng lẽ bỏ ra ngoài, tiện thể gọi người làm lên kêu nó dậy, sau khi người làm rời đi anh ôm bụng cười, hình tượng nam thần của một giây trước biến mất, vốn định cô dậy đi học nhưng lên thấy tư thế ngủ của cô khiến anh cười không nhịn được mồm. Anh chỉ lại hình tượng nam thần lạnh lùng của mình rồi đi ra lên một chiếc siêu xe rồi phóng đi

Cô sau khi được gọi dậy cũng vệ sinh cá nhân rồi thay đồng phục mái tóc gọn sóng nhẹ nhàng màu hạt dẻ được xả tự nhiên, trên môi cô tô một ít son màu cam cho khuôn mặt thêm tươi tắn

"Thiếu gia đi học rồi sao?"

Cô bước xuống dưới phòng khách tiện miệng hỏi

"Vâng, cả hai thiếu gia đều đi học rồi ạ"

"Hôm nay, tôi sẽ ăn sáng ở trường"

Cô buroc xuống sân đã thấy anh tài xế đứng đó chờ sẵn

"Tư nay tôi sẽ tự lái xe"

"Nhưng tiểu thư..."

"Tôi tự đi được"

Chưa kịp để anh tài xế nói gì cô đã lấy chìa khoá trên tay anh rồi dọt lên xe phóng đi

"Oa lâu rồi mới có cảm giác này, thích thật"

Một lát sau, cô có mặt tại sân trường. Cũng là cái viễn cảnh ồn ào này, cũng là những con diên đò, cũng là những cánh tay đang quơ tay múa hò hét đó.

"Ê, đó chẳng phải là chị Eun Ri sao?"

Soon Mi chỉ tay vào cô gái mới vừa bước từ chiếc siêu xe kia

"Em đang nói gì thế,Eun Ri cậu ta sao lái xe được?"

J-Hope phì cười xua tay

"Đúng là chị ấy mà"

J-Hope quay mặt lại nhìn cũng lúc đó cô xoay mặt lại khiến anh há ngốc mồm

"Soon Mi em tát anh cái cho tỉnh coi"

"Bốp"

"Này sao em đánh mạnh vậy chứ?"

J-Hope ôm cái in năm ngón tay của Soon Mi nhắm mắt

"Vây cho tỉnh"

Nói xong nhỏ vẫy tay rồi thông thả bước vào lớp khiến J-Hope dậm chân bành bạch

"Đưa em mắt nét"

Sao khi đứng tự kì thì J-Hope cũng nhận ra mọi người đều lên lớp hết còn mình cậu với bao nhiêu von mắt hình trái tim của nữ sinh.Cậu nhe răng cười ngượng rồi cong chân bỏ chạy té khỏi và theo sau đó là một đàn nữ sinh đuổi theo

~~~~~

Cô xoa bụng đi quanh quần căn-ting đưa mắt tìm kiếm thằng em yêu dấu của mình đôi mắt cô bỗng loé sáng khi thấy bóng dáng và khuôn mặt đẹp trai của em trai mình cô liền chạy đến bàn ăn đập nhẹ vai của cậu

"Eun Bin này em cho chị mượn tiền đi,chị quên đem tiền rồi nên không mua đồ ăn được"

Cô xoè tay trước ra trước mặt cậu

"Chị ngồi xuống ăn cùng đi"

Cô liếc đôi mắt nhìn anh ngồi bên cạnh nhìn cô với đôi mắt hết sức thân thiện cô khẽ nhắm mắt

"Em đưa tiền cho chị,chị tự qua kia ăn.Ấy sáng giờ chị chưa ăn gì hết đói bụng quá oa"

Cô xoa bụng phụng phịu làm khuôn mặt hết sức đáng thương làm ai đó lệch nhịp

"Tôi không có tiền,tiền tôi để hết trên lớp rồi. Thức ăn này không tính tiền chi cần có thẻ này thì có thể ăn miễn phí"

Eun Bin vừa nói vừa giơ lên một chiếc thẻ vào vàng

Vừa nghe đến ăn miễn phí đôi mắt cô loé sáng lên

"Ăn...ăn miễn phí sao?"

"Chị không biết sao?"

"À không chị biết chứ chẳng là chị quên thôi hihi"

Cô xua tay cười trừ

"Chị ngồi xuống đây ăn cùng đi"

"Nhưng..."

"Thôi cậu ngồi xuống ăn cùng cho vui"

J-Hope nở nụ cười toả nắng nhìn cô

Cô liếc nhìn xuống cái tên đáng ghét kia,mặc dù không ưa nhưng mà vì bữa ăn miễn phí của bà nên bà mới miễn cưỡng ngồi với cùng đó

Eun Bin đứng dậy nhường chỗ cho cô ngồi bên cạnh anh, cô cũng chẳng để ý lao xuống ngồi rồi cầm menu kêu một bàn đầy ắp thức ăn khiến cả đám há ngóc mồm và ăn như chưa từng được ăn

"Này Song Eun Ri, cô ăn từ từ thôi chứ cứ ngỡ như bị bỏ đói mấy ngày vậy oa"

Kim Anna nhếch môi khinh bỉ

"Đúng đó, tôi đói lắm đấy nên tôi mới ăn nhiều đến vậy, còn hơn những người muốn ăn mà còn muốn giữ hình tượng ăn cũng chả dám ăn ấy chứ"

Nói xong cô cầm cái xuống ăn khiến cho ai đó tức tràn máu họng

"Từ lúc biết cậu đến giờ tôi mới biết cậu ăn tốt vậy oa"

J-Hope chống cằm nở nụ cười nhìn cô ăn một cách ngon lành

"Thường thôi thường thôi"

Nhưng có sao cô đang ăn ngon một cách nhiệt tình như vậy thì cái tét trời đánh nào dám giật phen cái đùi gà cô sắp cắn thì bị cái tên đó cướp và vào miệng ăn một cách ngon lành

"Nhìn nhìn vì bữa ăn no nê"

Cô nghĩ thầm nuốt ngược rồi cầm miếng bánh lên ăn thì cũng bị anh giật phen rồi bỏ vào miệng ăn lần này bà không nhin nữa đâu nhá

"Này, cậu muốn gì đây hả?"

"Cô ăn nhiều như vậy, cô là heo sao?"

"Tôi là heo hay không cũng không phải là chuyện của cậu"

"Đúng không phải chuyện của tôi nhưng sao này cô phải xem thái độ của tôi mà sống đấy"

"Có gì tôi phải xem thái độ của cậu mà sống chứ, cậu là ông cố nội của tôi chắc?"

"Tôi không phải là ông cố nội của cô mà tôi có cái này"

Anh nở nụ cười đắc ý lướt lướt tay trên điện thoại rồi dựng lên trước mặt cô khiến cô tròn to mắt lên nhìn, đấy là bức ảnh cô đang ngủ mà huhu cái tướng quá dị gì đây

"Sao thế nào đẹp chứ?"

Cô đưa tay định bắt lấy cái điện thoại nhưng anh nhanh tay rút điện thoại buông lời châm chọc

"Oa bức hình này thực đẹp đó, nếu post lên trang chủ của trường hẳn là được nhiều like lắm ấy nhỉ, mà không chừng cô cũng được nổi tiếng luôn ấy chứ"

"Anh..."

"Mọi người có muốn biết không để tôi diễn tả cho nghe nhé. Trong bức hình này đang có một cô gái đang ngủ....ừ...um um"

Chưa kịp để anh nói cô liền nhét vào miệng anh một cái bánh gato ngăn chặn cái miệng kia lại

"Ăn vào, ăn nhiều vào cho răng rắng L...Á...Y.....L....A...i...S...Ú...C ha"

Cô gắp ba chữ "Lấy lại sức" và nhìn anh với con mắt hết sức thân thiện và có ai đó đang tức sôi máu ùng ùng đứng dậy bỏ đi còn mấy người còn lại chẳng hiểu cái môtê gì đang diễn ra khi được xem phim ngôn tình Hàn Quốc miễn phí

"Có chuyện gì đang xảy ra?"

Eun Bin ngơ ngác nhìn J-Hope

"Hình như mình là không khí ấy nhỉ?"

J-Hope nhìn hai con người nam chính nữ chính kia

"Có gian tình"

Soon Mi đưa đôi mắt nghi hoặc nhìn hai con người đang đóng phim kia

Ai nói "Cắt giúp tui

Eun Bin,J-Hope,Soon Mi said

-----Hết Chương 11-----

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Cảm Giác Lạ

Từng tia nắng phả xuống bầu trời trong xanh tươi đẹp,mọi người đã bắt đầu đi làm bà đi học,nhưng chỉ duy nhất một con người vẫn còn ngang nhiên say giấc nồng trên giường không biết trời trăng gì hết

"Này"

Một ngón tay khẽ chọt vào người cô

"Ưm"

Cô khó chịu khẽ vùi đầu vào chăn mặc kệ cái con người đứng đó nhìn

"Này"

Anh vẫn kiên trì chọt tay vào người cô cố gắng gọi cái con heo đang nằm trên giường kia

"Biến ngay"

Trong vô thức vô đưa tay lên dấm thẳng vào khuôn mặt đẹp trai của anh,thậm chí rửa thẳng cha nào dám phá giấc ngủ ngàn vàng củ bốn cô nương

Cô bất chợt tỉnh ngủ khi nghe tiếng kêu thảm thiết của ai đó,cô khẽ mở mắt ra và ngồi tìm cái nơi phát ra tiếng kêu đó khẽ di chuyển đôi mắt xuống sàn thì đã thấy một con người đang nằm lê lết dưới sàn.Anh bò người dậy lộ khuôn mặt điển trai của anh và cái mũi đang chảy.....máu và cô có cảm giác có một cảm giác đau ở nơi bàn tay

"Không phải mình đã....híc"

Cô nhăn mặt méo xệch nhìn anh và anh nhìn cô nhăm,mái tóc màu nâu phũ xuống đôi mắt sắc bén như muốn ăn tươi nuốt sống cô cùng với hàn khí toả ra từ người anh khiến cô run cầm cập

"Cô là đồ quái vật"

"Nè nè xúc phạm vừa thôi nha,tôi như vậy mà bảo là quái vật hả?"

"Cô đánh tôi ra thế này mà còn dám lớn tiếng với tôi hả?"

Cô khẽ phì cười rồi lại tú lấy ra hộp y tế lau máu trên mũi anh rồi nhét cục bông và mũi anh

"Ai bảo cậu vào phòng tôi trước chứ?Con người gì mà không biết giữ ý tứ gì hết mới sáng đã tự tiện vào phòng của con gái mà còn trách tôi thế hả?"

"Oa đây là phòng của một đứa con gái sao?Tôi còn tưởng vào nhầm của vị hảo ca ca nào ấy chứ?Con gái gì đâu y con trai"

"Kệ tôi chứ,ai cho cậu vào phòng tôi mà tự tiện phán xét"

"Tôi có lòng tốt vào kêu cô dậy đi học đã không cảm ơn rồi mà còn dám ăn nói xác xược không coi ai ra ai"

"Ai mượn,ra khỏi đây"

Cô đẩy anh ra cửa rồi đóng sầm cửa lại

"Này cô có biết cảm ơn không hả? Biết trước tôi sẽ không gọi cô dậy đâu"

"Không cần đâu ha,đồ ranh rồi"

Cô mở cửa đáp trả hần kèm theo cái lè lưỡi rồi chui tọt ào trong khiến anh tức xì khói

Cô sau khi thay đồng phục xong rồi mang balo xuống dưới sân đã thấy anh đứng dựa lưng vào chiếc siêu xe

"Này lên xe đi,tôi sẽ đưa cô đến trường"

"Không thích"

Cô sai chân bước đi

"Này"

"Tài xế sẽ đưa tôi đi"

"Tài xế có việc rồi"

"Vậy tôi sẽ đi với Eun Bin"

"Chị đi với Taehyung đi tôi muốn đi một mình"

Vừa dứt câu cậu rỏ xe phóng đi không còn thấy bóng dáng anh nhún vai nở nụ cười đắc ý

"Tôi sẽ tự đi"

"Giờ cô muốn tự lên xe hay đề tôi bế cô lên?"

"Cậu...được rồi ok tôi sẽ tự lên"

Anh mở cửa xe nhằm muốn thể hiện sự ga lăng của một người đàn ông muốn cô ngồi bên cạnh nhưng ai ngờ cô lại vào ra cửa sau mở cửa và chui vào trong khiến anh một phen quê độ đóng sầm cửa lại rồi chui vào buồng lái

Trên một chiếc xe cả hai im lặng đến tột cùng chỉ còn nghe thấy tiếng xe đang lao vút vào trong gió

"Song Eun Ri rốt cục cô là ai?"

Tiếng nói của anh làm phá vỡ sự im lặng đó đồng thời khiến cô giật mình tròn mắt nhìn phía sau anh,anh vẫn giữ thần thái lạnh gắt tập trung lái xe

"Cậu...đang..ang nói gì vậy?Tôi là tôi chứ à?"

Cô trả lời một cách bối rối,và nét bối rối và sợ hãi đó đã được anh nhìn thấy qua kính phản chiếu anh khẽ nở nụ cười không gian trên xe trở nên yên tĩnh vốn có như ban đầu.

Cô khẽ luếc nhìn anh,tim cô đang đập rất nhanh cô đang sợ hãi cô chẳng biết mình là ai cô cũng chẳng phải là cô từ khi xuyên vào thể xác này cuộc sống của cô bị xáo trộn.Từ một thủ lĩnh của một tổ chức lớn bây giờ trở thành một nữ sinh bình thường nhưng cô cảm thấy cuộc sống giờ đây của cô rất bình yên

Còn về phía anh nah cũng chẳng hiểu tại sao anh lại hỏi cô câu hỏi đó,chẳng qua là dạo gần đây anh thấy cô rất lạ cô đã thay đổi hoàn toàn sau cái ngày hôm ấy,anh cũng chưa từng nghĩ đến sẽ có một ngày sẽ cùng cô đi riêng trên một chiếc xe,sống dưới một mái nhà và cùng nhau nói chuyện và tất cả những thứ này là do anh tự nguyện do anh muốn làm không ai ép buộc anh,anh cảm thấy anh rất lạ anh muốn bên cạnh cô muốn trêu chọc cô muốn làm cô tức giận muốn ngắm nhìn cô anh cảm thấy cô thực sự rất xinh đẹp có phải anh bị bệnh rồi không?

Chiếc xe nhanh chóng dừng trước sân trường những nữ sinh được cho là những người hâm mộ của anh đã đứng đợi ở đây từ sớm anh bước xuống xe và cùng lúc J-Hope,Soon Mi và Eun Bin cũng có mặt

"Oa ai đây là Taehyung đẹp trai của chúng ta đã đi học"

J-Hope dang tay định đến ôm thì đã bị anh đẩy ra

"Cậu thôi làm trò đi"

"Taehyung cậu đi học rồi hả?Mình đã đứng chờ cậu từ sớm giờ rồi đó"

Kim Anna chạy đến ồ ạt đụng chạm vào người anh khiến J-Hope nổi cả da gà

"Thôi chúng ta vào lớp thôi"

Cuối cùng thì Eun Bin cũng lên tiếng giải vây cho anh,anh định bước đi thì khẽ khựng lại hình như thiếu anh quay lại xe thì thấy cô che mặt đồ các kiểu,anh

mở cửa xe ra ghé đầu vào

"Này còn chưa xuống còn đợi tôi mở cửa sao?"

Khi anh vừa mở cánh cửa các nữ sinh đã nhanh mắt thấy được một người con gái trong xe mà do bị anh che lại nên chẳng thấy được mặt và tất cả học sinh trong trường cùng một câu hỏi "Cô gái kia là ai?" Và kèm thêm ánh mắt hình viên đạn

"Cậu vào trước đi ngoài kia đông quá"

Cô đầu có ngu mà chui đầu ra rồi tự rước hạ vào thân bởi vậy nên này giờ cô cứ ở lì trên xe

Anh khẽ nhìn đám nữ sinh rồi bỗng trong đầu anh loé lên một ý nghĩ anh nở nụ cười gian tà

"À,vậy là cô thật sự muốn tôi bế rồi được thôi"

"Này không cần đâu,này"

Cô ra sức đẩy dúi nhưng cúi cùng cũng bị anh bế ra ngoài đồng loạt nữ sinh đều há ngốc mồm và tức càng tức

Còn riêng Kim Anna thì ả như muốn bay đến cào xé cô nhưng vẫn cố gắng giữ hình tượng thực nữ thiên thần của mình

Anh nở nụ cười bế cô đi qua bao ánh mắt hình viên đạn và núi lửa sắp phun trào

"Họ đang đóng phim tâm lí tình cảm á lộn phim ngôn tình hả?"

J-Hope ngỡ ngác nhìn hai nhân vật chính kia

"Cứ như mình là khán giả ấy nhỉ?"

Soon Mi xoa cằm nhìn theo

"Lên lớp"

Eun Bin đi lên trước liếc nhìn Kim Anna đồng thời nở nụ cười nhếch môi và theo sau là hai anh em người anh em họ với khuôn mặt hoang sơ hoang

-----Hết Chương 12-----

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Kỉ Vật

Tình hình là tác giả đang bị bí ý tưởng hihihiu >>

Lịch đăng truyện là 3 ngày tác giả sẽ đăng một chương nhé!Cảm ơn các bạn

---

Hôm nay là chủ nhật nhưng méo hiểu sao cô dậy sớm cực kì luôn,cô ề ề ải chán nản.Ngày nghỉ mà cứ ở nhà như thế này chắc cô chán mà chết mất,cô là người tăng động mà,cô đang mộng lung ngix trên trời dưới đất thì bỗng dưng cô lại nhớ đến Jungkook mấy hôm nay cậu chẳng đến trường chẳng lẽ tổ chức xảy ra chuyện gì chẳng?

Không nghĩ ngợi nhiều cô liền thay quần áo rồi bước xuống nhà,vừa bước xuống đã thấy anh ngồi vắt chéo chân lại và mắt dán vào chiếc máy tính "có gì mà say sưa vậy chứ?" bản tính tò mò của cô trời dậy khê nhưong người lên cổ nhìn vào chiếc máy tính nhưng chẳng may bàn tay của anh gạt chiếc máy tính lại khiến cô giật mình

"Có chuyện gì sao?"

Anh quay qua nhìn cô nở nụ cười ma mị khiến cô ớn lạnh

"Không...ng có gì chẳng qua là tôi thấy cậu chăm chú vào chiếc máy tính nên tôi tò mò thôi"

"Cô muốn biết sao?"

Anh nhìn cô nở nụ cười gian tà

"Không,nó không liên quan đến tôi"

Anh cười ngượng rồi khẽ liếc mắt lên người cô

"Cô định đi đâu à?"

"Không phải chuyện của anh"

Vừa dứt lời cô sải chân đi thẳng ra bên ngoài anh chỉ nhìn theo bóng dáng của cô rồi cười ngượng

"Sipi à,mình phải làm sao?"

[Phân cách thời gian và địa điểm]

Hiện tại cô đang đứng trước một căn biệt thự,cô chẳng biết mấy hôm nay Jungkook đã đi đâu không biết có chuyện gì không?Thật khiến cô lo lắng,cô đưa tay ấn chuông ít lâu thì có một người phụ nữ đi ra đây chính là quản gia Kim,cô khẽ mỉm cười

"Quản gia Kim có Jungkook ở đây không ạ?"

"Cậu ấy có việc hông về đây .Nhưng,sao tôi biết tôi là Quản Gia Kim"

"À lúc trước tôi đã đến đây một lần cô không nhớ sao?"

Quản Gia Kim khẽ nhún mày rồi cũng nhớ ra mời cô vào nhà

"Tôi có thể lên thăm Eun Ri không ạ?"

"Được thôi,cô cứ tự nhiên"

"Vậy cô cứ đi làm việc của cô đi"

Cô mỉm cười quản gia cũng gật đầu mỉm cười rồi đi làm việc của mình

"Thưa phó thủ lĩnh mọi chuyện trong bang Hắc Báo đã được giải quyết ổn thoả"

"Được rồi,chuẩn bị xe cho tôi đến sân bay"

Kang Ji Gun nhìn Jungkook khẽ nghi hoặc

"Là họ trở về sao?"

"Ừ"

Jungkook không nhìn cậu chỉ nhìn lên bàn gỗ nhẹ cây bút xuống bàn trông cậu rầy mặt mới

Chắc là mấy hôm nay cậu đã làm việc quá nhiều chẳng là mấy hôm nay bên Hắc Báo đã kiếm chuyện với Minh Chi Hội buộc cậu phải quay về tổ chức giải quyết đến tận hôm nay mới xong nhưng mà Bang Hắc Báo cũng chẳng phải là một tổ chức nhỏ cậu chỉ có thể ngăn chặn không để cho Hắc Báo không thể động thủ còn việc làm cho Hắc Báo biến mất cũng chẳng phải chuyện dễ dàng nếu có cô hẳn là mọi chuyện sẽ đơn giản hơn,nếu cô và cậu cùng nhau hợp sức lại cũng có thể mọi chuyện sẽ sớm được giải quyết nhanh hơn

Jungkook ngã người ra phía sau đưa tay day hai vầng thái dương

"Ri Ri,mình cần cậu"

Căn phòng này vẫn như cũ nhưng nó chẳng còn chủ nhân nhưng chủ nhân nó vẫn ở đây cơ mà sao cô chẳng thể ở lại trng căn phòng này,cô cười cô cười vì cô hèn nhất cô chẳng thể can đảm nói ra mọi chuyện cô sợ sợ cậu ấy chẳng tin cô cô sợ cậu ấy sẽ xa lánh cô,cô sợ rất sợ

Khẽ kéo ngăn tủ ra bên trong có một chiếc hộp màu đen,cô đưa tay cầm lấy cái hộp ấy và bật đó là một sợi dây chuyền được chạm khắc tinh xảo,nơi khẽ mắt cô tiết ra một chất lỏng trong suốt

Cô nhớ anh nhớ lắm 10 năm nay cô chưa thể quên anh dù chỉ là một giây anh giờ đang ở đâu có nhớ về cô,có tìm cô không?

Cô muốn gặp anh muốn đi tìm anh nhưng cô không thể bằng cách nào chứ?Cô đã không còn là cô nữa rồi tại sao mọi chuyện lại trở nên phức tạp chứ? Cô cảm phần nhất định cô sẽ tìm ra kẻ đã giết cô bằng mọi cách

Cầm kĩ vật trên tay cô tự hỏi với lòng mình

"Cậu bé ngày xưa đâu rồi?"

Nhìn nó thật lòng đôi mắt vô vô hồn đầy áp nỗi nhớ có lẽ cô sẽ chẳng bao giờ gặp lại chủ nhân của nó cô có thể không"

"Tae"

-----Hết Chương 13-----

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Họ Trở Về

Xin lỗi vì sự chậm trễ của tác giả,dạo này tác giả bị bí ý tưởng và tác giả bị nghiện phim quên luôn cả giờ giấc,mong các bạn bỏ qua sự lười biếng của tác giả,chuong này hơn ngàn và nhạt,dạo này cảm xúc nó cứ lạc trôi đi đâu ấy,mong các bạn thông cảm.Thông nói nhiều rồi vào truyện thôi.Chúng các bạn đọc truyện vui vẻ.Nhớ bình luận cho mình thêm nhận xét.

Cất chiếc hộp vào ngăn tủ cô khẽ thở dài rồi đi tắm hôm nay Eun Bin đi tập bóng rổ về trễ,Taehyung lại đi đâu lúc cô về chẳng thấy

Khi ra khỏi căn biệt cô chào quản rồi đi cô đã đem theo kỉ vật đó mà quay về cô chỉ lấy cái đó có nghĩa là nó rất quan trọng đối với cô,đó là vật duy nhất để có thể cô và anh nhận ra nhau,không hiểu sao trong cô vẫn còn một tia hy vọng nào đó dù biết là không thể

Jungkook đưa tay lên nhìn đồng hồ đã trễ 30 phút rồi mà còn chưa ra chứ lúc nào cũng chậm chạp khiến cậu phải đợi,khẽ phả một hơi hôm nay khá lạnh nên cậu hơi khó chịu vì thể khuôn mặt của cậu lúc này lạnh hơn bao giờ hết đôi mắt cứ nhìn dưới đất cho đến kho cánh cửa mở ra

Một trai một gái bước ra theo sau là người đẩy hành lý của họ

Hai người họ vừa bước ra đã thu hút mọi ánh mắt của mọi người ở sân bay ánh mắt của Jungkook cũng chăm theo họ nhưng không phải vì họ thu hút Cậu mà chẳng là đó là người bắt cậu đứng đợi suốt nửa tiếng

Người con trai mái tóc màu vàng khẽ nở nụ cười tựa như thiên thần hai tay xỏ vào túi áo mặc dù đeo kính nhưng không che đi được khuôn mặt tựa như thiên thần của anh ta,bộ quần áo màu đen làm nổi lên làn da trắng mịn như da em bé

Người con gái kia có vẻ chừng chạc với mái tóc màu đen óng lượn sóng đôi mắt to làm cô gái trở nên đáng yêu và trên tay cô đang cầm một chiếc iphone X áp vào tai như đang nghe một cuộc điện thoại đáng điệu như một con người bận rộn

"Ngưng làm màu"

Câu nói của Jungkook khiến ánh hào quang kia tắt hẳn hai con kia xụ mặt xuống bà cô gái kia cũng bỏ điện thoại đã tắt ngấm từ lâu khuôn mặt chừng chạc kia cũng theo đó mà biến mất

"Jungkook à,mày biết đấy anh mày đẹp trai như thế này mà lâu rồi mới về nước mày cũng phải để anh mày toả sáng đi chứ dù sao anh mày cũng là một thiên tài nổi tiếng mà?"

Park Jimin là một trong những người thừa kế là con trai độc nhất của tập đoàn Reward về lĩnh vực xe hoàn đầu thế giới,là một thiên tài nổi tiếng

"Anh thôi đi anh à,em mệt mỗi khi có một người hết sức là tự đại như anh rồi đấy"

Park Hyun Mi là em gái của Park Jimin là một nhà thiết kế ăn mặc nổi tiến với cái tên J

"Này,cái này không phải là tự đại mà anh vốn như vậy rồi ok"

"Được rồi,hai người có về không?"

"Về chứ,mình muốn thăm Ri Ri"

Hyun Mi cười khuôn mặt cô thoáng nểng buồn,nụ cười trên môi Jimin cũng theo đó mà tắt hẳn.Ri Ri của anh,anh nhớ lắm.Nhưng anh còn chưa gặp mặt Ri Ri mà,có phải cô không muốn gặp anh không?Tại sao?Anh nhớ Ri Ri lắm

"Được thôi,vào xe đi"

Ánh mắt Jungkook trùng xuống cậu lại nhớ cô rồi,nếu có cô ở đây chắc cô sẽ hét toáng lên vì hai người mà cô yêu quý trở về nhưng mà muộn rồi cô đã đi rồi còn đâu,Ri Ri à cậu có vui không?

Đứng trước di ảnh một cô gái nở nụ cười nơi khe mắt anh cây,Jimin nở nụ cười buồn

"Ri Ri anh về rồi này,...sao...em không chờ anh về chứ?"

Dòng nước ấm len dài trên má anh đau,tại sao lại trở thành như vậy chứ?Anh đau đau lắm,thật sự rất đau

Huynh Mi cũng chẳng kiểm được nước mắt mà rơi xuống,cô bạn thân của cô đã rồi bỏ cô mà đi làm sao cô có thể chấp nhận được chứ,lòng vô như thất lại.Cô còn chẳng thể gặp Ri Ri lần cuối mà,cô còn chưa cùng Ri Ri đi chơi này nọ,tại sao?

"Chúng ta đi"

Jungkook lúc này cũng đã lên tiếng,cả hai người họ cũng miễn cưỡng gạt đầu mà rời khỏi căn biệt thự

[Dãy phân cách thời gian]

Hôm nay là ngày kiểm tra chất lượng học sinh nếu học sinh nào đạt điểm tối đa sẽ được lên lớp S,học sinh lớp S không đạt được số điểm cao sẽ bị xuống lớp theo khả năng,còn những học sinh nào dưới điểm trung bình sẽ bị đuổi khỏi trường

"Hôm nay là ngày kiểm tra chất lượng,chị đã chuẩn bị gì chưa?Kim Anna"

Soon Mi nở nụ cười với Kim Anna,một nụ cười tươi ngậy thơ nhưng thực chất bên trong nụ cười đó là một sự mỉa mai

"Tất nhiên rồi Soon Mi,chị đã chuẩn bị tốt tinh thần"

Kim Anna cũng không kém đáp lại Soon Mi

"Chỉ chuẩn bị tinh thần thôi sẽ chẳng làm được nên gì,nếu lần này không đạt điểm thì sẽ bị cho xuống lớp A đấy,mà cũng có thể là xuống hẳn lớp B cũng đúng thôi vừa với trình độ của chị mà"

Soon Mi nở nụ cười tí mỉa khiến Kim Anna tức giận nhón người lên cánh tay cũng theo đó và nhắc lên không trung

"Em.."

"Cái gì vậy hả?"

J-Hope trùng mắt nhìn Kim Anna,hôm nay cô ta ăn gan trời mới dám đụng đến Soon Mi,thử cô ta dám đụng đến một sợi tóc của em gái cậu xem,cậu sẽ cho cô ta không còn một sợi tóc

Kim Anna nuốt cục tức vào bên trong,khẽ hạ cánh tay xuống Kim Anna nặn ra một nụ cười

"Em đừng quá lo cho chị,nếu có người bị đuổi cũng không phải là chị,em đã quên Song Eun Ri rồi sao nó sẽ là người xuống lớp A chứ không phải chị,chị sẽ làm thật tốt"

"Em cũng mong chị sẽ không bị đuổi và chị cũng đừng để có chuyện đó xảy ra đấy nhé,em không chắc rằng cái trường sẽ giữ kín chuyện không tràn lan ra ngoài.Tiểu thư họ Kim bị đuổi khỏi lớp S,cũng hay đấy chứ"

Soon Mi khẽ vuốt mặt Kim Anna nở nụ cười rồi rời khỏi

Eun Bin và J-Hope cũng theo đó mà đi để lại Kim Anna như một con quy bị chọc giận,đôi tay cô ta quăn lại thành nắm đấm sau 5 giây đôi tay cô ta thả lỏng trên môi nở nụ cười quỷ quyết

"Soon Mi sẽ sớm thôi,tao xem mày còn đắc ý được bao lâu"

-----Hết chương 14-----

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Kiểm Tra Chất Lượng

Hôm nay cô đến trường sớm,chả là hôm nay là buổi kiểm tra chất lượng học sinh,cô đến sớm để chuẩn bị...ăn (-.-)

Đứng trước cổng trường cô đã thấy những viễn cảnh mà ngày nào cũng có cũng là những con diên hồ hết đó riết rồi cũng quen

"Có cần phải làm lố như vậy không trời?"

Cô nghĩ thầm rồi cũng không quan tâm cho lắm mà bước xộc qua những người được cho là thần tượng đó mà tiến thẳng vào lớp học.Anh đưa đôi mắt dõi theo người con gái kia bất giác trên môi anh nở một nụ cười

"Này Taehyung mấy hôm nay mày ở đâu?Đến nhà không thấy là sao hả?"

J-Hope thở dài ngao ngán,cậu bạn thân này thật khiến cậu mệt mỏi,chẳng bao giờ cậu có thể kiểm được cậu ta đang ở đâu chẳng bao giờ cậu muốn gặp cậu ta mà đều gặp được cả trừ khi cậu ta có chuyện cậu ta mới gọi đến cậu,chắc lần sau phải gắn máy định vị lên người cậu ta quá

"Đúng vậy,mấy hôm nay tớ đến nhà gặp cậu nhưng không có làm tớ lo quá đi mất"

Phớt lờ câu nói của Kim Anna,anh cầm tách cafe lên uống một ngụm rồi nói

"nhà Eun Bin"

"À...à HẢ?wtf tao có nghe lộn không? nhà Eun Bin cũng là nhà của Eun Ri mà nhà của Eun Ri vậy có nghĩa là mày đang sống chung với Eun Ri.Ồi cái chuyện gì đang xảy ra thế này?Không thể tin được.Ai đó đưa tao về hành tinh của tao đi"

J-Hope trừng mắt om trán,giả vờ ngắt xiu các kiểu con đà điểu

"Anh thôi làm màu đi"

Soon Mi đưa tay đánh một cái bốp vào cánh tay thẳng anh trai hết thuốc chữa của mình

Taehyung đặt tách cafe xuống nhún vai thản nhiên

"Taehyung,tại sao cậu lại đến nhà con nhóc đáng ghét kia chứ,hay là cậu chuyển đến nhà tớ sống đi"

Kim Anna lay cánh tay của anh,đôi mắt long lanh nhìn anh

Anh hất cánh tay Kim Anna ra

"Tôi ở đâu,quyền của tôi.Cô ý kiến"

"Tớ không có...Tớ có việc phải đi trước"

Kim Anna cúi mặt xuống, đứng dậy và lui thui rời khỏi đó

"Em đã nói là anh Taehyung thích chị Eun Ri mà"

Soon Mi đang lướt ngón tay trên điện thoại tiện miệng nói ra một câu khiến anh giật mình,đưa tay dụi lấy cái điện thoại rồi cốc lên đầu Soon Mi

"Em đang nói nhảm gì vậy hả?"

Đúng lúc đó cô đi xuống,nở nụ cười rồi vẫy tay

"Xin chào mọi người"

Rồi quay sang anh liếc một cái chấy mặt

"Ri Ri hôm nay là ngày thi kiểm soát cậu hãy cô lên nhé"

J-Hope nở nụ cười tít mắt khiến cô có chút ảm áp

Ri Ri cách gọi này rất giống những người bạn trước kia của cô,anh Jimin,Huyn Mi và cả Jungkook nhắc đến JungKook mới nhớ hôm nay là kì kiểm soát chất lượng không biết cậu ấy có đến không nhỉ?Cô nhìn J-Hope rồi nở nụ cười

"Nae,mình sẽ cố gắng"

"Ri Ri? từ khi nào mà hai người đã thân thiết tới mức gọi tên thân mật vậy chứ?" Anh khẽ cau mày khó chịu

"Chẳng phải mày cũng thân thiết đến mức dọn đến nhà Ri Ri ở rồi sao?" J-Hope đá ngược lại anh

"Mày muốn chết hả?" Anh giờ tay lên thành nắm đấm lên hăm dọa

Đúng lúc ấy,chuông báo hiệu reo lên,cả đám đều lên phòng thi.Hôm nay là kiểm tra nên tất cả học sinh không được thi theo lớp mà thi tập trung theo phòng thi cô và Jungkook thi chung một phòng nhìn bàn trống của Jungkook cô thờ dài,cậu ấy thật sự không đến sao,rất cục là có chuyện gì cơ chứ?

Đúng lúc đó cánh cửa mở ra,một cậu con trai bước vào khiến cả con gái trong phòng thi chuyển ánh mắt thành hình trái tim trên môi cô khẽ nở nụ cười.Jungkook đi lại bàn của mình là đối diện cô

"Xin chào cậu Eun Ri"

Jungkook khẽ vẫy tay với cô kèm theo nụ cười tà nắng

"Ngày mấy hôm nay cậu đi đâu mất tăm vậy hả?Có biết mình đã lo lắng không?"

Cô nhào đến xách cổ áo của cậu trước sự kinh ngạc của toàn thể học sinh trong phòng thi

Jungkook khẽ cười tít mắt rồi gỡ tay của cô ra khỏi cổ áo mình

"Gia đình mình có chút chuyện thôi"

Nói dối,là bạn từ nhỏ đến giờ cô đã quá hiểu cậu mà,mẹ cậu mất từ nhỏ ba cậu thì bỏ rơi cậu thì lấy đâu ra mà gia đình chứ,quả nhiên là nói dối mà,chắc hẳn tổ chức đã xảy ra chuyện

Cô nhìn cậu với ánh mắt khó hiểu đôi mày cau lại cũng khẽ dịu xuống

"Thật không?"

"Thật mà,thôi cậu về chỗ của mình đi.Giám thị sắp vào rồi"

Cô khẽ gạt đầu rồi về chỗ đúng lúc đó giám thị bước vào trên tay cầm sấp đề

Mặt dù bên ngoài cô hài lòng với câu trả lời của Jungkook nhưng bên trong cô vẫn chưa giải được thất nức trong lòng của mình

Tiếng chuông vang lên báo hiệu giờ phát đề,cô cầm đề bài trên tay nở nụ cười nửa miệng rồi cúi đầu xuống làm,tầm 15 phút cô lên nộp bài trước con mắt kinh ngạc của cả lớp cô vừa đặt bài của mình lên bàn giáo viên cũng là lúc Jungkook đặt bài mình lên trên cô.Jungkook nhìn cô mỉm cười rồi cả hai cùng nhau bước ra khỏi phòng thi

"Chúng ta đi thôi,để tớ đưa cậu về"

"Jungkook này,cậu về trước đi mình còn có việc"

"Được thôi"

Jungkook nở nụ cười rồi rời đi,cô quẹo qua bên kia rồi đi thẳng lên sân thượng,cô ngồi trên lan can rút tai nghe ra và thả hồn theo gió,gió làm mái tóc vốn đã được chải chuốt gọn gàng tung bay trong gió khẽ nhắm mắt thiếp đi.

Hình ảnh từ này giờ đã thu vào đôi mắt đen láy kia,từ lúc này anh đã đứng bên kia của sân thượng do có góc khuất nên cô chẳng thấy được anh,vừa lúc đó anh nhìn thấy cô thấy cảnh tượng đó khiến tim anh đập loạn lên,hình ảnh đó được thu vào chiếc điện thoại của anh,anh cời áo khoác ngoài và phủ lên người cô anh nở nụ cười rồi rời khỏi sân thượng

Ánh nắng chiếu thẳng vào khuôn mặt xinh đẹp của cô làm cô thức tỉnh đưa tay lên che đi ánh nắng mặt trời cô nhảy phót xuống làm chiếc áo trên người cô rơi ra khỏi cơ thể cô,cô khẽ nhún mày nhặt chiếc áo lên

"Ể cái áo này của ai vậy ta?Không lẽ có người lên đây sao?Ai vậy nhỉ?oa chiếc áo này thơm mùi bạc hà quá đi mà cái mùi này quen quen ấy nhỉ?"

Cô nghĩ thầm rồi đưa tay lên nhìn đồng hồ đã 10h chắc đã thi xong rồi,sân trường vắng tanh

"Thôi kệ,đi về cái đã"

Cầm theo chiếc áo trên tay chạy khỏi sân thượng

Lúc đó một ánh mắt đỏ nhìn theo thân hình nhỏ bé kia rồi khỏi sân thượng trên môi cong lên

"Ngày Suga,về thôi"

Đúng lúc đó một chàng trai đi lên

"Ừm,à mà NamJoon này.Cậu có biết cô gái tên Song Eun Ri lớp 2-3 không?"

"À cô gái lúc trước bị tẩy chay ấy hả?"

"À ừm"

"Thì sao?"

"Dạo này mình thấy cô ta có vẻ lạ"

"Mình không để ý lắm nhưng thôi về đi trễ rồi"

"Ừm"

Vừa về đến nhà đã thấy bàn mặt đáng ghét kia,ngồi bắt chéo chân xem TV

"Tự nhiên như đứng rồi ấy nhỉ?"

Cô nghĩ thầm rồi cũng định bước lên phòng thì anh lên tiếng

"Thì đã xong hai tiếng sao bây giờ cô mới về?"

"Liên quan gì đến anh?"

Cô đưa đôi mắt liếc anh.Anh đứng lên đi lại chỗ cô liếc qua chiếc áo trên tay cô khẽ cười thầm trong lòng

"Áo của ai đây?"

Anh giả vờ khẽ cau mày khó chịu nhìn chiếc áo trên tay cô

"Liên quan gì đến anh?"

"Này cô không thể nói câu khác với tôi được hả?"

"không"

Vừa dứt câu cô đi thẳng lên phòng,treo chiếc áo vào tủ.Cô bước vào phòng tắm quần ngang chiếc khăn tắm trên người rồi ngâm thân mình vào dòng nước lạnh

Cốc...cốc...cốc

"Này,Song Eun Ri,cô trong đó không?"

Anh đứng bên ngoài gõ cửa nhưng chắc có ai mở cửa,cửa lại không khoá nên anh mở cửa bước vào

"Đi đâu rồi"

Anh nhìn vào phòng thì thất đèn sáng nên nghĩ bụng chắc là cô đi tắm nên anh lại ghé ngồi đợi

Anh đưa tay lên nhìn đồng hồ đã một tiếng trôi qua mà vẫn không thấy cô ra ngoài trong lòng bỗng dưng cảm thấy bất an

"Không phải ngắt xi không đó rồi đấy chứ?"

Anh đứng dậy đi lại cánh cửa của phòng tắm và gõ cửa

"Này,Song Eun Ri có trong đó không?"

Cứ thế anh gõ cửa mãi cũng chẳng có mở cửa cũng không có tiếng động gì bên trong,trong lòng anh như lửa đốt,cảm giác bất an cứ thế lấn chiếm,anh mở cửa bước vào phòng tắm

"Này Song Eun Ri,cô sao vậy?"

Anh vừa bước vào phòng tắm đã thấy cô trên người quần một chiếc khăn tắm mắt nhắm nghiền nằm trong bồn tắm,anh bế xốc cô ra ngoài đặt cô lên người,đưa tay sờ lên trán nóng như lửa đốt

"Sốt rồi"

Chắc có lẽ vì hôm nay cô đã nằm mấy tiếng đồng hồ dưới ánh nắng vừa về đến nhà đã ngâm mình trong nước nên dẫn đến sốt.

Anh thở dài rồi gọi chị giúp việc thay đồ cho cô, còn anh thì ra ngoài mua thuốc.

-----Hết Chương 15-----

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Chăm Sóc Người Bệnh

Cảnh Báo, Cảnh Báo: Có cảnh mất máu, đề nghị cấp máu trước khi đọc -.-

---

Alo, chị gọi tôi có gì không?"

Anh vừa đi trên sân trường vừa nghe điện thoại

[Thưa thiếu gia, tôi...]

"Có chuyện gì, chị cứ nói"

[Mẹ tôi bị bên, không có ai chăm sóc, tiểu thư thì đang sốt, tôi đã gọi cho thiếu gia Eun Bin mà cậu ấy tắt máy, cậu có thể giúp tôi]

[Được rồi, chị cứ đi đi, tiểu thư cứ để tôi lo]

(T/G: Kiểu như thế giới của em cứ để tôi lo ày nhỉ?)

[Dạ... dạ cảm ơn thiếu gia]

Sau khi cúp máy, anh xoay lưng lại đi ra nhà để xe ngồi lên chiếc siêu xe và quay trở về nhà cô. Khi anh trở về căn biệt thự đã thấy cô hầu gái lúc này đã mang trên mình một chiếc balo và chuẩn bị đi.

Vừa thấy xe anh chạy vào sân và anh bước xuống xe cô hầu gái cúi đầu chào

"Chào thiếu gia, cảm ơn cậu đã giúp tôi"

"Không có gì"

Vừa nói anh liếc mắt nhìn qua cô hầu gái rồi đưa tay vào túi móc ví tiền ra đưa cho cô một sấp tiền cũng không nhỏ

"Chị cầm lấy mà về lo cho bác gái, khi nào bác gái khoẻ hẳn rồi hẳn lên làm việc"

Cô hầu gái cảm lấy số tiền rồi liên tục cúi đầu cảm ơn anh, sau đó cô ra khỏi cổng

Thực ra, mặc dù anh là một con người lạnh lùng, kiêu ngạo nhưng bên trong anh rất ấm áp. Anh cũng là một con người, mà đã là con người thì phải mang trong người bản tính lương thiện và anh cũng thế anh thực sự rất tốt bụng

Anh bước vào bên trong hiện tại cả đình thư đều vắng tanh chỉ duy nhất anh và người con gái đang nằm sốt li bì từ hôm qua đến giờ

Anh mở cánh cửa bước vào phòng cô cô vẫn ngủ say, nhìn sắc mặt cô đã tốt hơn nhiều gương mặt không còn trắng bệch như hôm qua nữa. Nhẹ nhàng khép cánh cửa lại anh cởi áo khoác ra và vắt lên sofa, xoắn hai áo sơ mi lên và vào bếp

Một lát sau cô thức dậy, cô cảm thấy trong người đã đỡ hơn nhiều so với hôm qua, xoa cái bụng trống rỗng của mình đang liên tục biểu tình từ hôm qua đến giờ cô đã ăn gì đâu

Cô bước xuống nhà đã thấy căn nhà vắng tanh cô đem lòng thắc mắc cho đến khi cô nghe tiếng động phát ra từ căn bếp di chuyển đôi chân xuống bếp cô đã thấy anh đang lục đục nấu ăn, cô khẽ đứng vào một góc rồi quan sát tấm lưng rộng kia cùng những giọt mồ hôi đang chảy xuống má rồi đến cổ làm cho anh càng thêm quyến rũ

(T/G: Oa nữ chính của mấy người là một tên biến thái

Eun Ri:Không hôn thì im cái miệng lại *Lau dao*

T/G:Em xin cáo *Xách dép chạy*)

Nhìn anh bây giờ cô cư ngỡ như một người chồng đảm đàng chăm sóc cho vợ khi ốm vậy cứ thế cô đứng đấy cười như một con điên trốn trại

"Cô đang cười cái gì vậy?"

Cô giật mình mở mắt ra đã thấy anh đứng áp sát cô vào tường hai tay chống lên bức tường phía sau cô làm giật mình ôm ngực

"Anh làm tôi giật mình đấy"

"Tôi chứ có làm gì đâu mà cô giật mình?Hay là....Cô đang nghĩ chuyện gì mờ ám với tôi sao?"

Anh cúi người xuống làm gương mặt điển trai đó của anh càng gần cô hơn như thể có thể nghe được hơi thở của nhau vậy,càng thêm nụ cười ma mị trên môi anh càng làm cho cô thêm bối rối,gương mặt xinh đẹp của cô thoáng đỏ lên

"Oa đúng vậy sao?Cô đỏ mặt rồi kìa!"

Anh nhe răng cười,càng lúc anh càng lấn áp cô cứ thế chắc cô sẽ bị sốc thính quá,cô đưa hai tay lên ngực anh rồi đẩy cơ thể anh ra xa mình

"Tôi đói rồi"

"Ồ vậy vào trong đi,tôi nấu cháo cho cô rồi đấy"

Anh đi vào bếp ra cho cô một bát cháo cô ngồi xuống nhìn bát cháo trước mặt mình nuốt nước bọt rồi nhìn anh,anh khẽ nhướn mày ý bảo cô thử,cô lại dờn ánh mắt xuống tô cháo nghi hoặc

"Có ăn được không vậy?"

"Vậy đừng có ăn"

Anh đưa đôi tay định kéo tô cháo về phía mình thì bị cô chặn lại

"Đâu có,ăn chứ"

Cô cúi mặt xuống múc một thìa bỏ vào miệng,anh tròn mắt xem biểu hiện của cô

"Thế nào?"

"Tạm"

"Tạm là tạm thế nào?"

"Thì ngon đó cha nội"

"Tôi cơ mà,một khi bồn thiếu gia đã ra tay thì phải nên com nên cháo"

Anh xoa cằm tự đắc,cô nhìn thẳng con trai tự cao tự đại trước mặt bùi bùi rồi ăn hết tô cháo

Sau khi ăn cháo xong cô đi ra sofa ở phòng khách ngồi xem phim và ăn bím bím

Anh đặt ly nước cam xuống bàn rồi từ phía sau cô vòng tay áp lên trán cô một tay ôn lấy cổ cô khiến cô giật mình

"Cô đã khoẻ hơn nhiều rồi ấy nhĩ?"

Anh khẽ thì thầm bên tai cô,tựa như cô đang nghe được hơi thở đều đặn của anh đang phả vào tai của cô hành động này của anh khiến cô bối rối lồng ngực như đang đánh trống

"À...cả...m on tôi đã khoẻ hơn rồi,mà sao không thấy ai ở nhà hết vậy?"

Anh rời khỏi cô rồi vòng lại sofa ngồi bên cô

"Chị giúp việc đã về quê vì mẹ chị ấy bị bệnh,còn Eun Bin thì ở lại luyện tập ở câu lạc bộ bóng rổ chắc tối nay không về nhà"

"À à"

Cô ngực đầu bỏ miếng bánh vào nhau nhưng sau khi tiêu hoá xong câu nói của anh thì cô phun hết ra

"Hà vậy có nghĩa là tối nay chỉ có tôi và anh ở nhà thôi sao?"

"Ừ...chứ cô muốn có thêm ai?"

Anh nở nụ cười cực kì ma mị,cực kì quyến rũ,cực kì mê hoặc

"Hay là cô muốn tối nay chúng ta..."

Anh áp cả người cô xuống sofa khuôn mặt của cả hai chỉ cách nhau một cm (T/G:Ồi tim tao đau quá man) ở khoảng cách này khiến cô đỏ mặt và bối rối lồng ngực cô lại thêm một lần đánh trống nhưng lần này lại rất dồn dập,mặt cô đỏ lên vì xấu hổ,cô thẫn chần đạp anh bay ra khỏi ghế và chạy lên phòng không quên để lại câu nói

"Biến thái,đê tiện"

Anh chỉ biết cười khỏ,cô gái này quá ngây thơ anh chỉ tính trên cô một tí mà không ngờ cô lại có biểu hiện đáng yêu như vậy thật muốn anh truy tìm mà chết đây mà

Trời đã tối,gìờ cũng đã trễ không hiểu sau hôm nay trời trở lạnh và gió mạnh,anh tắt TV và lên phòng đi ngang qua phòng cô thấy đèn đã tắt nhưng trong lòng vẫn không yên tâm nên đẩy cửa bước vào,vừa bước vào đã thấy cánh cửa sổ trên đầu giường cô mở toan gió lùa vào phả vào cơ thể cô gái đang nhắm nghiền mắt trên giường kia.Anh vội vàng đóng cánh cửa sổ lại,gió đã không còn lùa vào nhưng anh lại nghe hơi thở dồn dập của cô,đưa tay áp lên trán cô anh cảm thấy hàn khí lạnh truyền đến cánh tay anh,vội vàng bật đèn lên,trước mặt anh là một cô gái với khuôn mặt trắng bệch hẳn là do bị lạnh và anh cảm thấy tóc cô hơi bị ướt có lẽ là cô mới vừa tắm và gội đầu cộng thêm gió mạnh chắc cô đã bị sốt trở lại

"Ngu ngốc"

Anh nhăn mặt nhìn cô gái trên giường thật khiến anh lo lắng

"Uhm...lạnh...Kim Taehyung"

Đôi mắt cô vẫn nhắm nghiền,trong con mē sáng cô đã vô thức gọi tên anh càng làm anh thêm yếu lòng.Anh đưa tay lên áp lên trán cô

"Tôi đây,cô cảm thấy khó chịu ở đâu?"

"Tôi lạnh,tôi lạnh"

Cô ôm lấy cánh tay của anh,anh kéo chăn lên đắp lại cho cô.Người cô bắt đầu dịu lại không còn run lên nữa,anh vuốt tóc của cô đặt lên trán cô nụ hôn.Nhìn người con gái kia mà lòng anh lại xót,anh rút tay ra định về phòng mình nhưng một bàn tay đưa đến nắm lấy tay anh

"Đừng đi ở lại với tôi,xin anh đấy"

"Được rồi,tôi không đi đâu cả,tôi chỉ đi tắt đèn rồi quay lại được chứ"

Sau khi anh tắt đèn,thì anh nằm cạnh cô ôm cô vào lòng ngắm cô rồi đi vào giấc ngủ từ lúc nào không hay.

-----Hết Chương 16-----

Chương sau sẽ có những cảnh thú vị các bạn hãy đón xem chương sau của mình nhé.Yêu tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Thay Đổi - Kim Taehyung,chàng Trai Bạo Dâm

Ách chương này cho Taehyung làm người xấu chút nha,à không vài chương chứ hic hic

Nói sau ta kiểu sở Khanh,khôn nạn ấy

Ồi tôi đâu có muốn biến Taehyung vậy đâu chứ?Thiệt thấy tôi biến Taehyung như vậy tôi đau lòng lắm chứ

Mà mấy bạn cho tôi xin lỗi vì mấy ngày nay không đăng chương được tại vì các nhị vị phụ huynh thu cmn điện thoại của tôi đến bây giờ mới chịu trả nên tôi bù cho chương dài nha!Đừng bỏ rơi tôi nha,I Love you bậc bậc

Mà thấy Taehyung làm người xấu quá thì đừng có mắng tôi nha, bên ngoài xấu nhưng tâm tốt là ok

Sáng hôm sau, Song Eun Bin trở về nhấn chuông mãi vẫn không ai ra mở cửa cho cậu nên cậu đành lấy chìa khoá riêng ra mà mở cửa đi vào

(T/G: Hai ông bà ngủ cũng ghê thiệt -.-)

Eun Bin bước vào bên trong biệt thự vắng tang chẳng lẽ không có ai ở nhà, không đúng hôm nay là chủ nhật nên không đi học, lại không thấy chị giúp việc khiến cậu không thể không thắc mắc

"Mọi người đâu nhỉ?"

Cậu thắc mắc đi thẳng lên lầu gỗ cửa phòng Taehyung vẫn chẳng thấy hồi âm, chẳng lẽ không có trong phòng? Cậu nhìn qua phòng cô thấy cửa khép hờ, khẽ nhích mảy cậu đẩy cánh cửa ra xem thì cậu trông thấy cảnh tượng vô cùng đẹp nha

Cảnh tượng đẹp khiến người ta mê mẩn nhưng lại làm cậu khó chịu

Một trai một gái, trai xinh gái đẹp đang ôm chặt nhau ngủ cạnh nhau, cảnh tượng thật bình yên, thật đẹp. Tựa như một bức tranh

Anh ôm trọn cô vào lòng, cô gối đầu trên cánh tay săn chắc của anh. Vài tia nắng len lỏi chiếu vào đôi trai tài gái sắc kia tạo nên một bức tranh hoàn hảo

Eun Bin như hoá đá, không tib được những gì đang xảy ra trước mặt, cậu chỉ vắng nhà một đêm mà hai con người kia đã lộng hành thế này

(T/G:Một đêm mới là một vấn đề lớn đó anh)

Cảnh tượng đó được thu vào chiếc điện thoại yêu dấu của cậu,nữ cười nham hiểm rồi đóng cửa lại trả lại không gian cho đôi trai gái kia

Tia nắng chiếu thẳng vào khuôn mặt xinh đẹp kia của cô khiến cô thức giấc, khẽ nhủ mày mò mắt cô cảm nhận được như mình đã khoẻ hẳn và có sức sống, cô cảm nhận được hơi thở nhẹ nam tính phả vào tai cô và được nằm trọn trong vào tai săn chắc của ai đó. Đem lòng thắc mắc, cô di chuyển ánh mắt lên khuôn mặt của ai kia, đập vào mắt cô là khuôn mặt điển trai của anh, cô thoáng giật mình nhưng đây là lần đầu tiên cô được ngắm khuôn mặt anh ở khoảng cách gần như vậy, từng đường nét hiện rõ trên mặt kia thật đẹp, thật sắc sảo. Con trai gì đâu mà lông mi dài dễ sợ, da sao vừa trắng vừa mịn thế kia. Thường ngày cứ lo cãi nhau chí chóe với anh không để ý nhan sắc của anh rất đáng để cô ganh tị, bây giờ được nhìn anh ở khoảng cách gần như thế này thật là sướng mắt quá đi chứ

"Nhìn đủ chưa?"

Cô đang bay lơ lửng trên chín tầng mây thì bị rớt xuống bởi tiếng nói trầm ấm của anh khiến cô giật mình thoát đồ mặt xấu hổ, lồng ngực cô như đánh trống đập liên tục nhưng ê tư thế gì đây? Chẳng phải cô và anh đang nằm chung trên một cái giường sao? Cô đưa tay lên nhìn đồng hồ thì đã 8h omg đừng nói cô và anh ở cùng nhau cả đêm nha?

Cô lắc đầu, bật dây xem xét cơ thể mình khiến anh bật cười vì hành động đáng yêu của cô, anh đưa hai tay lên gối đầu nỡ nụ cười gian tà

"Này, tôi qua đã có chuyện gì xảy ra vậy hả?"

"Cô nghĩ xem" Anh nhướn mày tỏ vẻ đặc ý

"Anh đã làm gì tôi chứ?"

"Làm chuyện nên làm?"

"Chuyện nên làm là chuyện gì?"

"Cô cứ nghĩ xem, trai đơn gái chiếc ở trong một căn nhà không ai, cùng chung một căn phòng, nằm trên cùng một chiếc giường thì xảy ra chuyện gì nào?"

Anh kéo cô xuống nằm nữa người trên cơ thể anh rồi lật cô xuống nằm dưới cơ thể anh, nở nụ cười quyến rũ, ma mị

"Anh...anh"

"Sao cô có muốn tôi làm lại để cô nhớ không?"

Anh đưa tay vuốt dọc cổ cô rồi xuống xương quai xanh khiến cô lạnh người

"Đồ biến thái"

Cô đẩy anh ra khỏi cơ thể cô rồi lấy gối đánh liên tục vào anh, rồi cô chạy vào phòng vệ sinh để lại con người đang ôm bụng cười sặc sụa kia

Tầm khoảng mười phút cô bước từ phòng vệ sinh ra vẫn thấy con người kia nằm nửa người trên chiếc giường của cô cầm điện thoại nghịch, cô nhìn anh mà thầm nghĩ lẽ như lời anh nói là thật thì sao? Lỡ đêm qua hai người đã xảy ra chuyện đó thật thì sao? Trời ơi cô còn chưa đủ mười tám tuổi cơ mà, cô không muốn cái chuyện đó xảy ra mọi người sẽ nghĩ cô thế nào? Cô sẽ mang một vết nhơ rằng không còn trong sáng, nghĩ đến đó nước mắt cô như muốn tuôn trào, cô ứa nước mắt nhìn người con trai đang nhón nhơ trên giường của cô, đúng là khốn nạn

"Anh mau biến đi"

Cô tức giận chỉ tay ra cửa, ánh mắt đầy căm hận đến người con trai kia

"Này em, sao anh lại đuổi anh một cách phũ phàng như vậy chứ? Dù gì chúng ta đã trải qua với nhau một đêm mà, đêm qua em còn dịu dàng gọi tên anh vậy cơ mà"

Anh nhìn cô trung bộ mặt đứng chất sờ khanh lăm cô như phát điên

"Anh còn dám nói"

Cô lôi anh dậy và đẩy ra khỏi phòng

"Này sao đuổi người ta vậy chứ? Người ta còn muốn ở bên em thêm chút nữa mà?"

"Anh im miệng và ra khỏi phòng tôi"

Cô vừa mở cửa đẩy anh ra khỏi phòng thì đã đập vào mặt anh và cô là khuôn mặt hết sức thân thiện của cậu em trai quyền lực Song Eun Bin

"Vui quá cơ"

Song Eun Bin đứng khoanh tay trước ngực nhìn đôi trai gái đùa nhưng không đùa kia

Hiện tại, ở bàn ăn Song Eun Bin đang ngồi đối diện hai con người kia, người con gái kia thì cúi mặt tỏ vẻ ăn năn hối lỗi còn người con trai kia thì ngồi....xem móng tay có được hoàn hảo hay không? (T/G: cặn lõi)

"Eun Bin à, chuyện có gì đâu chứ chỉ là anh ta mới sáng sớm vào phòng chị nên chỉ đuổi anh ta ra thôi có gì đâu"

"Vậy ư?"

Song Eun Bin mở điện thoại đặt trước mặt hai người cô tròn tròn mắt mắt lên rồi quay qua nhìn anh thì nhận được cái nhún vai của anh

"Song Eun Bin em đã...đã nhìn thấy hết rồi sao?"

Cô cười méo xệch nhìn cái điện thoại trên bàn, cô cũng đâu có muốn chuyện đó xảy ra đâu chứ?

"Cậu không có gì để nói với tớ à?"

Song Eun Bin nghiêm túc nhìn anh, anh quay qua nhìn cậu rồi nhướn mày

"Đừng nhìn tớ bằng ánh mắt như vậy, chuyện xảy ra cũng đã xảy ra trách tớ cũng đâu có giải quyết được vấn đề"

Song Eun Bin tức giận đứng lên túm cổ áo anh

"Cậu nói vậy là được à? Dù gì đó cũng là chị tớ cậu cũng phải nể mặt tớ chứ? Cậu gây ra chuyện bây giờ cậu nói vậy đó hả?"

Anh nở nụ cười bán nguyệt rồi kéo tay cậu ra khỏi cổ áo mình rồi chỉnh chu lại cái áo sơ mi

"Dù gì tớ và cô ta cũng là hôn thê chỉ còn vài tháng nữa là đính hôn, ăn cơm trước kẻo cũng hay đấy. Trước sau gì chuyện đó không xảy ra?"

"Suy nghĩ của cậu đơn giản thật nhì? Nhưng cậu cũng biết đấy, chị ấy chị mới mười bảy tuổi cậu làm như vậy cậu không thấy dằn vặt bản thân sao?"

"Mình không có, vốn dĩ mình không làm gì sai. Cùng hôn thê của mình thì đó là chuyện nên làm với lại vốn dĩ cô ta là người cầu xin mình trước"

Nãy giờ cô im lặng chịu đựng những lời nói xúc phạm kia, cô đứng lên tặng cho anh một cái tát kèm theo hai chữ "Khốn nạn" rồi bước lên phòng

"Cậu, từ khi nào cậu đã trở nên như vậy chứ?"

Taehyung xoay mặt đi hướng khác nở nụ cười nhếch môi

"Là do cô ta đã cầu xin mình, mình chỉ đáp ứng nhu cầu của cô ta thôi"

"Cậu...."

Song Eun Bin nhất thời nóng giận đâm thẳng vào mặt anh rồi bỏ ra khỏi căn biệt thự, anh lau vết máu trên khoé môi rồi nở nụ cười đau khổ anh phả người xuống sofa rồi nhìn lên trần nhà

Đâu phải anh muốn chuyện đó xảy ra đâu, là do anh bị ép buộc mà. Anh đâu muốn ràng buộc cô bằng cách này đâu, vì sự an toàn của cô cả mà?

[Dãy ngắn cách quá khứ và hiện tại]

"Ông muốn gì?"

Anh ngồi xuống sofa đối diện người đàn ông trung niên kia là bố của anh

"Hôm nay, ta gọi con về đây là có việc"

"Việc gì?"

"Con hãy thao tóm con bé ấy"

Anh nhíu mày nhìn bố mình, nở nụ cười khinh bỉ

"Ông có âm mưu gì mới sao?"

"Đừng nói với ta bằng giọng điệu ấy, hãy biến con bé ấy thuộc về con, ta biết con cũng có tình cảm với con bé ấy mà"

Anh nhìn bố anh bằng ánh mắt kinh tởm

"Ông đang xem tôi một công cụ của ông sao?"

"Con nghĩ sao cũng được, con nên nhớ những việc ta làm là vì con"

"Vì tôi sao?"

Anh bật cười thành tiếng, điệu cười khinh bỉ kia đủ biết anh kinh tởm người bố mình như thế nào mà, anh cũng chỉ là con cò trong tay ông ta thôi, ông ta đặt anh đi nước nào anh phải tuân thủ

"Hãy qua đêm với con bé ấy, có như vậy con mới thao tóm được con bé ấy. Con biết đấy con gái nhà quyền quý rất quan trọng trình tiết mà"

"Ông... tại sao ông có thể nghĩ ra những điều kinh tởm đó cơ chứ"

"Con bé là hôn thuê của con trước sau gì chuyện đó cũng xảy ra không có gì là kinh tởm hết"

"Ông cũng biết đó là hôn thuê của tôi, trước sau gì cũng thuộc về tôi ông còn muốn cái gì chứ?"

"Đó là chuyện của lúc trước bây giờ khác rồi, trước đây con bé lúc nào cũng đeo bám con nhưng dạo gần đây con bé luôn chống đối con, ta e rằng chuyện hôn ước trước sau gì cũng bị hủy bỏ nên con hãy biến nó là người đàn bà của con"

"Ông theo dõi tôi ư?"

"Cũng không hẳn, từ trước đến giờ chuyện của con và con bé đó ta đều biết"

"Ông..."

Rất cục thì ông ta chỉ xem anh một công cụ, sẵn sàng sử dụng thủ đoạn như bản đồ để đạt được mục tiêu, cuộc hôn nhân này cũng là một cuộc trao đổi để có lợi cho nhau à không chỉ cho ông ta ba mẹ cô chỉ là muốn tốt cho cô nên mới lập cái hôn ước này cũng là một phần giữ lời hứa của hai gia đình năm xưa, nhưng thật không ngờ cái hôn ước vớ vẩn đó lại vô tình là công cụ cho âm mưu của ông ta, biến con trai mình thành một kẻ hạ lưu cướp đi cái trong trắng của người con gái anh yêu

"Tôi sẽ không bao giờ làm cái chuyện như bản đồ, không bao giờ"

"Con không làm cùn chẳng sao? Nhưng ta không biết sẽ đảm bảo được tính mạng của con bé ấy"

"Ông... hừ nếu ông giết cô ấy cũng đồng nghĩa với việc ông hủy cái hôn ước đó sao?"

"Con không làm cũng hủy hôn ước mà? Vậy thì con bé đó cũng không còn giá trị"

"Ông... tôi càng lúc càng thấy kinh tởm con người của ông, nếu ông đụng đến một cọng tóc của cô ấy thì tôi sẽ không dè yên cho ông đâu?"

"Đó tùy vào thái độ của con"

Anh đứng dậy và rời khỏi căn biệt thự, người bố đó đã khiến anh trở lại là con người trước kia rồi

[Dãy ngăn cách quá khứ bà hiện tại]

Anh bước vào phòng cô, đã thấy ngồi trên bàn với chiếc laptop, nhìn bóng dáng của cô anh khẽ nở nụ cười không tự chủ được bản thân tiến đến đặt nụ hôn trên cổ cô khiến cô giật mình đứng dậy đẩy anh ra

"Anh đang làm gì vậy hả?"

Anh nở nụ cười tiến lại phía cô đưa tay vòng qua eo thon gọn của cô một tay vén mái tóc của cô

"Sao em lại nổi nóng với tôi, đây đâu phải là lần đầu chúng ta đụng chạm cơ thể"

"Anh buông ra, đồ khốn nạn"

Anh nở nụ cười mà mặt rồi đẩy cô nằm xuống giường và nằm dưới cơ thể anh hai tay anh nắm cổ tay cô ép xuống giường

"Em nên nhớ bây giờ em đã thuộc về tôi, thì đừng nên chống đối tôi, em là người của tôi. Chỉ được tôi sờ, chỉ được đụng chạm cơ thể với tôi, chỉ được nằm dưới tôi, chỉ được qua đêm với tôi. Em hiểu chưa?"

"Đề tiện, tôi đã từng nghĩ anh là người tốt nhưng có lẽ tôi đã lầm"

"Haha...em nói tôi đề tiện vậy tôi sẽ đề tiện cho em xem"

Anh áp bờ môi mình vào đôi môi mềm mịn của cô hôn một cách mạnh bạo khiến môi cô bật máu anh nở nụ cười mà mặt liếm hết vết máu trên môi cô, rồi chuyển xuống cổ, xuống ngực. Anh đưa tay mở cúc áo sơ mi của cô khiến cô sợ hãi và cố thoát khỏi anh

Thú tính trong người anh đã thao túng hết tâm trí lẫn cơ thể anh, vốn dĩ trước đây anh đã tàn ác như vậy cho đến khi sau cái hôm đó cô thay đổi anh, khiến anh cười nhiều hơn, anh yêu cô anh không biết từ khi nào anh yêu cô nhiều đến vậy, anh muốn chiếm đoạt cô lần thể xác và trái tim cô.

Trước đây, người con gái đó mỗi tình đầu của anh anh cũng từng mong muốn chiếm đoạt cô ấy nhưng anh đã kiềm chế chúng, nhưng vốn dĩ anh yêu cô một tình yêu trong sáng nhưng vì người cha của anh bắt buộc anh chiếm đoạt người con gái này khiến người con gái anh yêu hận anh. Mỗi tình đầu của anh đã để lại anh nỗi đau quá lớn, anh yêu cô nhiều vậy nhưng cô lại rời bỏ anh đi không một lời từ biệt, khiến anh không tin vào tình yêu nữa và bây giờ anh rất sợ như lời bố anh nói người con gái này không còn mê mẩn anh như trước, cô chống đối anh. Trước sau gì hôn ước cũng bị hủy bỏ, anh sợ anh không còn được ở bên cạnh người con gái này, nên anh chỉ muốn chiếm đoạt cô. Cả thân xác lẫn trái tim, nhưng nếu trái tim cô không thuộc về anh thì anh sẽ biến thân xác cô mãi mãi thuộc về anh

Anh biết trước sau gì anh cũng mất cô nếu cứ để như thế này, khi anh thấy cô thân thiết với người con trai đó anh rất tức giận. Ánh mắt cô nhìn người con trai đó khiến anh không thể yên lòng thêm cái lệnh của người bố khiến anh không làm chủ được bản thân khiến người con gái anh yêu phải hận anh. Hận cũng được miễn là cô thuộc về anh

"Taehyung mau dừng lại, đừng như vậy, buông...buông ra"

Cô nhăn mặt vì cổ tay cô bị anh siết chặt khiến cô đau, cô chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra, mới hôm qua anh còn dịu dàng với cô sau bây giờ lại thay đổi như một người khác vậy chứ. Không còn là Taehyung suốt ngày cãi nhau với cô là đây là một con người tàn bạo và ham muốn xác thịt.

Cô không thể chấp nhận được, anh thay đổi quá nhanh. Cô nhận thấy người con trai này quá nguy hiểm

Nước mắt cô chảy xuống cô bất lực, cơ thể cô đang nóng lên vì bàn tay mà mặt của anh đang đụng chạm vào cơ thể cô khiến cô khó chịu

"Taehyung dừng..."

"Eun Ri...hãy cầu xin tôi, tôi biết em muốn tôi mà, hãy cầu xin cơ thể của tôi"

"Không...dừng lại"

Bỗng nhiên cái âm thanh phát ra từ trong túi quần tây anh phát ra, đó là chuông điện thoại của anh khiến anh dừng mọi hoạt động anh rời khỏi cơ thể cô đưa tay vào túi móc điện thoại ra anh cau mày khó chịu

"Alo"

[....]

"Chuyện đó đã theo ý ông"

[....]

"Ông đã biến tôi thành một con quái vật của trước đây,ông hài lòng chưa?"

[....]

"Im miệng,ông không xứng đáng"

Anh tắt điện thoại nhìn người con gái kia đang ngồi trên giường kia,anh nở nụ cười,đưa tay lên vén tóc cô

"Hôm nay,đến đây thôi,có lẽ tôi phải mang em đi rồi"

Anh bước ra khỏi phòng,cô cau mày nhìn anh cuộc điện thoại kia là gì?Tại sao lại biến anh thế này,còn anh nói mang cô đi là thế nào chứ

-----Hết Chương 17-----

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Vì Mình Muốn Đính Hôn Với Cô Ấy

Lại là cái viễn cảnh thường ngày kia cô cũng cảm thấy quen rồi,nhưng cái chuyện hôm qua không tài nào khiến cô quen được.Cái thân thể này sao yếu vậy không biết,đến chống cự cũng không đủ sức,nhưng vốn dĩ nếu là thân thể trước đây của cô cô cũng chẳng chống lại nổi anh,cô vẫn không tin được là Taehyung lại thay đổi nhanh đến vậy?

"Chị đừng để ý những gì Taehyung nói hôm qua,vốn dĩ tính cách của cậu ấy trước đây đã vậy,chỉ là tôi không ngờ nó lại trở lại chắc hẳn là vì cậu ta đã yêu chị rồi"

Eun Bin đưa ánh mắt vô hồn nhìn ra khuôn cửa xe,trên mặt cậu thoáng buồn

"Yêu?Tại sao lại làm vậy chứ?"

"Vốn dĩ cậu ta đã không hề tin vào tình yêu kể từ khi một năm trước,người con gái cậu ta yêu rồi bỏ cậu ta mà đi không một lời từ biệt.Khi yêu cậu ta có tính chiếm đoạt,có lẽ vì cú sốc năm đó đã làm thay đổi bản tính trong con người cậu ta.Cậu ta đã chịu nhiều đau khổ"

"Chịu nhiều đau khổ?"

"Năm mười tuổi cậu ta đã phải rời xa cô bạn thơ bé của mình và chứng kiến cái chết của mẹ mình dưới bàn tay của bố mình,và cú sốc người mình yêu nhất rồi bỏ mình,và người bố của cậu ấy.Chị đừng hận cậu ấy,chị không biết điều này có lẽ trước đây chị chỉ lo bám theo cậu ấy mà không biết gì về cậu ấy.Thật ra cũng không thể trách cậu ta,cậu ta mang trong mình hai tính cách,lúc trước là cậu ta giống bây giờ nhưng dạo gần đây tính cách thứ hai xuất hiện nhưng không hiểu sao ngày hôm qua tính cách thứ nhất đang thao túng lí trí của cậu ta"

"Đa nhân cách sao?"

"Cũng không hẳn,đa nhân cách có vẻ tốt hơn bởi vì là một người khác có nhiều nhân cách trong cơ thể,nhưng Taehyung cả hai tính cách đó vẫn là Taehyung đa nhân cách khi xuất hiện và biến mất sẽ không nhớ mình đã làm những gì nhưng Taehyung thì khác,cậu ấy vẫn là cậu ấy nhưng chỉ là thay đổi thất thường,có lẽ lần này tính cách thật của cậu ấy sẽ mãi ở lại và tính cách thứ hai sẽ không còn"

Eun Bin nở nụ cười nhạt

"Taehyung thật đáng thương...."

Là vậy sao,không ngờ đằng sau con người lạnh lùng,tàn bạo như vậy lại là một quá khứ đầy đau thương.

Hận sao,cô không hận anh.Cô muốn hận cũng không thể hận được,cô không hiểu tại sao nhưng trái tim cô không cho phép

Cô cùng Eun Bin bước vào lớp,chẳng phải lúc sáng Taehyung đã đến trường trước rồi sao,sao giờ bản lại trống nhỉ?Anh ta đã đi đâu chứ,cô đặt cặp lên bàn rồi rời đi,ngay bây giờ cô thật sự muốn gặp anh,hỏi anh tại sao lại trở thành như vậy,cô không muốn,cô muốn Taehyung xuống ngay cái nhau chỉ choé với cô,cô không muốn nhìn thấy anh như vậy,cô...trái tim cô,đau lắm

"Anh ở đâu chứ?"

Cô đang đứng trên sân thượng,thường ngày anh rất hay đến đây nhưh hôm nay lại không thấy rõ cục anh đang ở đâu chứ?

"Ừa Eun Ri sao lại ở đây?"

"J-Hope cậu có biết Taehyung đang ở đâu không?"

"Mình không biết nhưng mình có thể tìm"

J-Hope rút điện thoại bật chế độ định vị,cậu nói là làm mà cậu không thể tìm được anh,cậu không bao giờ tìm được anh nên anh quyết định cài thiết bị định vị vào hông tai của anh

"Oa thấy rồi,là kho cất giữ đồ thể dục thể chất"

"Cảm ơn cậu nha"

"Không có gì"

Cô chạy đến kho trường mở cửa bước vào,bên trong hơi tối nhưng do ánh sáng từ bên ngoài hắt vào nên có thể thấy được,anh ngồi vào một góc giữa hai giá đựng đồ vật,mắt nhắm nghiền tai đeo tai nghe

Cô đến gần đưa tay định chạm vào người anh thì đã bị anh kéo vào lòng đôi mắt vẫn nhắm nghiền

"Em tìm tôi sao?"

"Tôi không thấy anh ở lớp"

Anh mở mắt ra nở nụ cười quyến rũ

"Em nhớ tôi sao?"

"Tôi không có"

"Em đang muốn tôi"

Anh đè cô xuống nền nhà,hai tay nắm lấy cô tay cô áp xuống nền khiến cô không ngừng vùng vẫy

"Thật hư,mới sáng em đã muốn tôi rồi,để tôi thỏa mãn em"

"Không um...um"

Anh hôn lên môi cô rồi hôn xuống,anh hít một hơi mùi hương cơ thể của cô thật thơm khiến cô mê mẩn

"Mùi hương thật thơm,em muốn quyến rũ tôi sao?"

"Không Taehyung,đây là ở trường"

"Thì sao chứ,ở đây chỉ hai chúng ta,em tìm tôi không phải là để thỏa mãn thôi sao,nếu em muốn chúng ta sẽ về nhà?"

"Không Taehyung"

"À vậy em muốn làm ngay ở đây sao?Em thật hư"

"Dám làm cả chuyện này ở trường"

Một giọng nói vang lên khiến anh nhăn mặt anh rời khỏi cơ thể của cô đứng lên nhếch môi

"Cậu làm mất cuộc vui của mình rồi"

"Cậu đã trở lại rồi nhĩ?"

J-Hope cười nhạt

"Cậu nói gì thế,mình vẫn vậy chỉ là mình không bộc lộ tính cách thật ra thôi"

Anh quay qua nhìn cô

"Chúng ta sẽ có rất nhiều thời gian riêng tư,sẽ không xa đâu"

Anh mỉm cười rồi bước đi,J-Hope nhìn cô cười buồn

"Cậu có sao không?"

"Cảm ơn cậu,J-Hope"

Cô vốn dĩ rất mạnh mẽ vì cô là ai là thủ lĩnh của một tổ chức nhưnh kĩ năng của cô đã biết mất vì vốn dĩ cơ thể này chưa hề tập võ hay vận động,cơ thể này yếu ớt nên cô trở thành một cô gái yếu đuối không thể chống cự Taehyung nhưng cô tin anh sẽ tôn trọng cô,anh sẽ không lần tổn thương đến cô

Cô sẽ không thể làm thủ lĩnh ở trong cái thân xác này được,vì thế khi quay lại được tổ chức cô sẽ lập tức trao quyền cho Jungkook lên làm thủ lĩnh và cô sẽ rời khỏi tổ chức vì căn bản cô đã không còn làm được gì cho tổ chức rồi

Có điều Taehyung tính cách thật của anh đã nuốt chửng tính cách thứ hai rồi anh đã trở thành một con người tàn bạo,lạnh lùng và cuồng dâm.Anh thay đổi quá nhanh khiến cô không quen được đối với anh lúc này

Cô bước lên lớp đã thấy anh nằm ngục trên bàn cô thở dài rồi về lại chỗ

Giáo viên bước vào nở nụ cười mẫn nguyện

"Xin chào các em,cô sẽ thông báo cho các em một tin vui là lớp chúng ta vẫn giữ vị trí nhất trường và có 6 bạn lọt vào top 10 học sinh xuất sắc của trường,ba lớp xuất sắc nhất trường sẽ được một chuyến đi chơi nhé"

Cả lớp ồ lên một cái, nhưng năm nay có tận 6 người nhì? Mọi năm chỉ có 3 người được lọt vào,Jungkook mới chuyển vào học rất xuất sắc nên được lọt vào vậy còn hai người kia là ai

"Cô sẽ đọc tên các em được lọt vào top 10 nhé cô sẽ đọc cả 10 em kể cả lớp khác,Jung Hoseok đứng hạng 10,Kim NamJoon lớp 2-3 đứng hạng 9 (đàn anh khối trên nhé),Lee Soon Mi lớp 1-1 (đàn em khối dưới) đứng hạng 8,Song Eun Bin đứng hạng 7, Hạng 6 là Park Hyun Mi lớp chúng ta sắp chuyển vào nhưng em ấy đã làm bài kiểm tra riêng nên được lọt vào top ngày mai em ấy sẽ vào lớp chúng ta, hạng 5 là Park Jimin lớp 2-3 (đàn anh khối trên em này cũng như em Hyun Mi sẽ nhập học vào ngày mai,hạng 4 là Jeon Jungkook,hạng 3 là Kim Taehyung"

"Cái gì cơ?"Taehyung rớt xuống hạng 3 vậy hạng nhì là ai nhì"

Cả lớp bắt đầu bàn tán về cái hạng nhì của Taehyung bị cướp mất nhưng đó là ai cơ chứ?

"Hạng nhì Là Song Eun Ri và Min Yoongi 2-3 (đàn anh khối trên) đứng hạng nhất,chúc mừng em Eun Ri em đã hoàn thành bài kiểm tra một cách xuất sắc"

"Cái gì chứ?Là Song Eun Ri ư?có lí nào?"

"Có nhầm lẫn gì ở đây chẳng"

"Con nhỏ đó sao?"

Cả lớp bắt đầu bàn tán lên,ai cũng chẳng thể tin được là cô được lọt vào top học sinh xuất sắc nhất trường mà lại là hạng nhì nữa cơ chứ đúng là chuyện khó tin mà

"Ồn ào"

Nãy giờ anh ngục mặt xuống bàn,những lời bàn tán đó khiến anh khó chịu mà gượng người lên.Tiếng nói của anh khiến mọi người im bặt,anh đứng lên và xách cặp bước ra khỏi lớp

Tiết học nhanh chóng trôi qua,cô và Eun Bin trở về nhà vừa bước và nhà đa thấy mọi người đông đủ ở phòng khác,ba di cô và người đàn ông trung niên ngồi cạnh anh

"Eun Bin và Eun Ri hai đứa ngồi đi"

Người đàn ông trung niên đó là bố anh,ông đứng lên và nhường chỗ cho cô cô cúi đầu rồi đến ngồi bên cạnh anh

"Eun Ri à,chuyện đính hôn sau một tuần nữa sẽ diễn ra lúc mấy đứa đi dã ngoại ở trường về"

Cô tròn mắt nhìn ba mình

"Ba chẳng phải là vài tháng nữa sao?"

"Chuyện của các con Taehyung đã nói cho ta biết rồi"

Cô quay qua nhìn anh,cô không ngờ anh lại làm cả chuyện này,rất cục thì anh đang nghĩ cái quái gì trong đầu vậy chứ?"

"Anh..."

"Con xin lỗi,vì một lúc chúng von không tự chủ được bản thân nên đã gây ra chuyện"

"Dù gì thì chuyện cũng đã xảy ra chuyện xảy, chúng ta không nên trách bọn trẻ. Dù gì bọn trẻ cũng là hôn thú của nhau"

Ba anh lên tiếng, nọ nự cười nhìn cô, cô chỉ biết cúi đầu đôi tay cô nắm chặt váy kiểm nén cơn tức giận trong cơ thể mình

"Con sẽ chịu trách nhiệm về những gì con đã làm"

"Thôi được rồi, chuyện không ai mong muốn, chỉ là đính hôn diễn ra sớm hơn dự định thôi mà"

Ba cô mỉm cười nhìn cô

"Con không muốn đính hôn"

Cô đứng dậy và đi lên phòng khiến mọi người bất ngờ ai cũng biết trước đây cô luôn bám theo anh nhưng sao cô lại phản đối chuyện đính hôn

"Chắc cô ai còn bỡ ngỡ vì việc đính hôn quá sớm con xin phép lên phòng an ủi Eun Ri"

Nhận được cái gục đầu của ba cô anh đứng lên cúi đầu chào mọi người và lên phòng cô, đẩy cánh cửa bước vào anh thấy cô ngồi trên giường

Vừa thấy anh cô đứng bật dậy, cơn tức giận trong cô vẫn chưa nguôi, cô bước đến túm cổ áo anh

"Anh đang làm cái gì vậy hả?"

Anh nở nụ cười bán nguyệt rồi đưa tay nắm bàn tay cô đang đặt trên cổ áo của anh

"Tôi đang làm đúng mà, tôi đang chịu trách nhiệm về đêm đó"

"Anh..."

"Khi hưng dữ em thật đáng yêu nha, chẳng trách đêm đó em lại khiến tôi mê mẩn như vậy"

Cô đưa tay giáng xuống gương mặt điển trai của anh một cái tát không nhẹ. Anh bật cười, rồi tóm lấy tay của cô rồi đẩy cô ép sát vào tường

"Tôi đã nói rồi, em là của tôi em không được phép chống cự tôi"

Anh đưa tháo nơ trên chiếc áo đồng phục của cô rồi xuống đất, rồi mở hai cúc áo đầu tiên để lộ chiếc quai xanh trắng nõn anh đặt nụ hôn lên xương quai xanh rồi lên cổ

"Đừng mà"

Anh áp lên đôi môi mềm mại anh cảm nhận được cái chất lỏng âm áp rồi xuống, anh rời khỏi đôi môi cô, là cô đang khóc, anh đã làm cô khóc, đưa tay lên lau đi giọt nước mắt kia, anh đặt lên má cô nụ hôn

"Cốc....cốc....cốc"

Anh xoay mặt qua nhìn về phía cánh cửa, rồi khỏi cơ thể cô anh chỉnh chu lại chiếc áo sơ mi của mình, và vuốt lại mái tóc

"Chán thật, lúc nào cũng bị phá đám, lần sau nhất định phải tìm một chỗ yên tĩnh hơn nhé. À, tôi đã nói là tôi sẽ đưa em đi mà, không lâu đâu"

Anh bước ra khỏi phòng và đóng cửa lại

"Có chuyện gì vậy chứ?"

"Mình có chuyện muốn nói"

"Được thôi, xuống vườn nhé"

Anh dứt hai tay vào túi rồi bước đi, Eun Bin cũng theo đó mà đi sau

Sau khi anh rời khỏi phòng cô ngồi xuống nền cơ chân lên đưa tay lên ôm cổ thu người lại, nước mắt cô tuôn trào. Đây là lần đầu tiên cô khóc nhiều nhất, cô không hiểu tại sao từ khi cô tiếp nhận cơ thể này cô lại trở nên yếu đuối như vậy. Tại cơ thể này hay vì trái tim cô vốn yếu đuối

Anh và Eun Bin xuống vườn, Eun Bin khẽ thở dài rồi quay sang nhìn anh

"Cậu yêu chị ấy chứ?"

Câu hỏi của Eun Bin khiến anh hơi bất ngờ, anh yêu cô nhưng anh chưa bao giờ thể hiện tình cảm đó đối với cô, anh cũng chưa từng nói yêu cô, anh chỉ toàn làm cô đau đớn, tổn thương, anh chỉ làm cô khóc thôi

"Ừm"

"Cậu yêu chị ấy nhiều lắm sao?"

Anh nhìn ra khoảng không rồi nở nụ cười nhẹ

"Hơn bất cứ thứ gì"

"Ngộ thật nhì? Lúc trước chị ấy yêu cậu nhiều đến vậy nhưng bây giờ thì khác rồi, bây giờ giống như cả hai đang hoán đổi vị trí cho nhau vậy?"

Cậu cúi mặt cười nhạt

"Cũng đúng thôi, vốn dĩ lúc trước chị ấy rất đáng ghét nhưng không hiểu sao dạo gần đây chị ấy thay đổi rất nhiều, không còn xấu xa như trước nữa. Dù là chị em với nhau nhưng hai chị em mình luôn có ác cảm với nhau nhưng từ trước đến giờ mình vẫn xem chị ấy là chị, nói thật luôn trước mình rất ghét chị ấy nhưng... bây giờ thì không, mình cảm thấy thương chị ấy như một người chị thực thụ, vì vậy xin cậu đừng làm tổn thương chị ấy được không?"

Anh nhìn cậu, anh và cậu rất giống nhau nói thật lúc trước anh rất ghét cô, anh kinh tởm con người của cô nhưng bây giờ anh yêu cô, cuồng nhiệt mà mù quáng. Anh là cô tôn trọng, anh đau lòng lắm chứ, anh thừa nhận rằng anh có lỗi với cô nhưng anh chưa làm gì để cô phải mang vết nhơ vì anh yêu cô nên anh tôn trọng cô

"Mình không muốn người con gái mình yêu phải tổn thương, mình tôn trọng cô ấy mà, mình chưa làm gì cô ấy cả"

"Ý cậu là sao?"

"Đêm đó không hề có chuyện gì xảy ra cả, đêm đó cô ấy bị sốt và lên cơn mê sảng nên mình ở lại và ngủ quên, mình không làm gì cả"

"Tại sao cậu lại nói dối?"

"Vì mình muốn đính hôn với cô ấy"

-----Hết Chương 18-----

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Chiến Đi Chơi

"Chào cả lớp, hôm nay chúng ta có một bạn chuyển bạn là bạn đứng trong top 10 học sinh xuất sắc nhất cô đã nói với các em hôm qua. Mời em vào"

Tất cả ánh mắt đều hướng ra cánh cửa, một cô gái phải nói là như tiên giáng trần bước vào khiến nam sinh như bị mê hoặc, cô nở nụ cười toả nắng

"Xin chào mọi người, mình là Park Huyn Mi là du học sinh từ Mĩ mới chuyển vào, mong các bạn giúp đỡ"

Sau khi nghe một màn giới thiệu kia, cái tên các giọng nói kia khiến cô phải ngược mặt lên nhìn, không sai đó là... là

Sau lại như thế chứ, cô bạn thân của cô đây cô mà, tại sao nhỏ lại xuất hiện ở đây, thật là muốn nhào đến ôm nhỏ một cái mà, cô nhìn cô bạn thân mình như không kiềm nén được cảm xúc nhìn chăm chăm vào con người trên bảng khiến nhỏ nháu mày vì ánh mắt đó

Jungkook nhìn Huyn Mi và nở nụ cười bán nghiêm và nhỏ cũng đáp lại nụ cười đầu nham hiểm

"Để coi em có thể ngồi đâu nhì?"

"Em có thể ngồi đó không ạ?"

Huyn Mi chỉ đến một cái bàn trên cô đấy là chỗ ngồi trên cô và bên cạnh J-Hope, cậu khẽ nở nụ cười nhưng chỉ hiện diện được ba giây rồi tắt hẳn

"Được em về chỗ đi"

Huyn Mi đi xuống ngồi vào chỗ của mình thì đúng lúc đó Taehyung xách cặp đặt lên bàn cô rồi ngồi xuống bắt chéo chân lại

"Taehyung em..."

"Thưa cô em muốn ngồi ở đây phòng khi có bạn nào chuyển vào nữa thì có chỗ mà ngồi"

"À được thôi"

Cô chủ nhiệm nở nụ cười ngược ngậm ngùi ngậm miệng

Kim Anna đứng dậy phản khoáng

"Em không đồng ý,rõ ràng là trước giờ Taehyung không muốn ngồi cùng với ai,với lại cậu ấy trước giờ không ưa gì Song Eun Ri thì sao có thể ạ?"

"Kim Anna em đừng gây chuyện"

"Em không gây chuyện em đang muốn tốt cho Taehyung thôi"

"Muốn hay không là chuyện của cậu ấy,nếu không muốn cậu ấy đã không tự tiện chuyển chỗ ngồi,cậu có quyền gì lên tiếng chứ?"

J-Hope nở nụ cười nhếch môi thách thức Kim Anna

"Mình không có quyền nhưng mình đang lấy lại công bằng cho Taehyung thôi,chắc chắn là Taehyung bị ép buộc,chính Song Eun Ri đã nói với ba mình để ép Taehyung chuyển đến chỗ mình,đúng là thù đoạn"

"Im miệng,cô biết cái gì mà nói,tôi muốn ngồi ở đâu là quyền của tôi,cô ý kiến"

"Mình....không có..." Kim Anna cúi mặt

"Với lại cô nói tôi không ưa Eun Ri sao?Tại sao vậy nhỉ?Eun Ri vốn là hôn thê của tôi thì,tại sao tôi lại không ưa cậu ấy được cơ chứ?Cô nghĩ nhiều rồi"

Taehyung nhìn Eun Ri nở nụ cười nhẹ rồi nhìn Kim Anna bằng nụ cười nhếch môi khiến Kim Anna cuộn tay thành nắm đấm rồi ngồi xuống ôm cục tức và trong lòng

"Oa chết rồi trẻ mất"

Hôm nay là buổi đi chơi của trường dành cho những lớp xuất sắc nhất trường trong kì kiểm tra chất lượng tuần trường nhưng chẳng may cô ngủ quên trên chiến xe của trường mất rồi

Cô kéo chiếc vali mình chuẩn bị từ lúc tối xuống thì đã thấy anh đứng dựa lưng và chiếc ô tô,cô dừng chân lại nhìn anh đúng lúc ấy anh cũng ngược mặt lên nhìn cô nở nụ cười

"Lên xe đi tôi đưa em đi,mọi người đã xuất phát rồi"

Anh mở cửa xe ra nở nụ cười dịu dàng khiến cô có chút xiêu lòng

(T/Gấy ơi ấy xiêu lòng đi nha)

"Sao anh còn ở đây?"

"Tôi chờ em"

Cô kéo vali lại đưa cho anh rồi bước vào trong xe,để anh đi cất hành lí vào cap xe rồi cho xe chạy

Không khí trong xe thật căng thẳng và yên tĩnh,à không chỉ có cô mới căng thẳng,không hiểu sao dạo gần đây khi ở riêng với anh tim cô lại đập nhanh đến vậy

Cảm thấy cô không được tự nhiên cho lắm anh đưa tay nắm lấy tay cô nhưng không nói gì vẫn tập trung lái xe về phía trước hành động này của anh cô cảm thấy anh dịu dàng và bình yên đến lạ

Cuối cùng thì cũng đã đến nơi anh và cô đang ở trong một khách sạn khá lớn,anh trả lời một cú điện thoại xong rồi quay lại với cô

"À em ở chung phòng với Soon Mi nhé,tôi ở phòng Eun Bin"

Anh đưa cho cô một cái chìa khoá vừa lấy từ tay nhân viên

Cô đưa tay lên nhận chiếc chìa khoá rồi quay lưng đi,anh vẫn ở đó nhìn theo bóng lưng cô,cô đi được vài bước thì bỗng dừng chân lại quay lại nhìn anh

"Lát nữa gặp lại"

Rồi cô quay lưng đi thẳng,anh khẽ mỉm cười rồi kéo vali đi lên phòng mình

Anh vừa bước lên phòng đã vứt vali sang một bên rồi nằm xuống giường, J-Hope lắc đầu đánh vào bụng anh một cái

"Sau giờ này mới đến"

"Ngủ quên"

Nói rồi anh vùi đầu vào chăn và ngủ (-.-)

Cô bước vào căn phòng đã thấy hai người con gái nói chuyện vui vẻ

"Oa chị Eun Ri đến rồi sao?"

Soon Mi vừa thấy cô thì chạy đến nắm tay cô

"Chào em Soon Mi"

"Chào cậu Eun Ri"

"Oa cậu là học sinh mới chuyển vào hôm qua đây mà"

"Đúng vậy"

"Vậy thì tốt quá chúng ta chung phòng rồi"

"Ừ"

-----Hết Chương 19-----

Ây chương này ngắn và nhạt hết sức luôn, xin lỗi các cậu nhiều. Chương sau sẽ có biến oá

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Mất Tích

Ây mấy hôm nay ta lười khủng khiếp, ta quên hẳn luôn việc ra chương mới với lại ta bị bí ý tưởng, ta xin lỗi các nàng nha

Cô đang đi dạo dưới bờ biển trong khi mọi người đang tập trung đốt lửa trại, từng đợt gió như cứa vào da thịt cô, chiếc áo sơ mi mỏng tanh chẳng thể che chắn được cơ thể yếu mềm kia của cô, bãi biển vắng tanh hẳn là cũng đã trễ mọi người lại đang tập trung đốt lửa trại nữa

Không hiểu sao khi nhìn vào biển đen kịt, tâm trạng cô lại trùng xuống, đôi mi cô sụp xuống thể hiện một nét buồn vô tận

"Gió như thế này sẽ khiến cô bị lạnh đó"

Cô ngược lên nhìn nơi phát ra cái giọng hồ hững nhưng lại ấm áp kia, từng đợt gió làm tung bay mái tóc đen kịt làm cho khuôn mặt của anh thêm hoàn hảo có thể làm cho con người ta bị hút bởi sắc đẹp hoàn mỹ đó

"Hội trưởng?"

"Mặc áo vào đi"

Anh đưa cô một chiếc áo khoác, cô nhìn chiếc áo màu đen trên tay anh rồi đưa tay nhận nó mặc vào, chiếc áo làm cô thêm dễ chịu hơn

"Sao lại ở đây một mình, cô không sợ sao?"

"Sợ, sợ cái gì?"

"Cô không biết sao, bãi biển vào buổi tối rất nguy hiểm lắm đấy"

Cô phì cười đưa tay xua xua

"Anh đừng lo,tôi biết võ cơ mà"

Đôi mắt của Suga bỗng nhú lại,cả trường ai chả biết Song Eun Ri nổi tiếng yếu đuối và bị ức hiếp bị ép suất tự tử có võ là võ thế nào?

(T/G:tự tử thăng lên thiên đàng rồi đẩy anh -.-)

"Cô có võ sao?"

"Đúng vậy,tôi đã học võ từ nhỏ.Võ của tôi không thể xem thường đâu nhé!"

Anh nhìn cô,giương mặt tươi tắn hơn hẳn khi nãy anh nhìn thấy cô,bộ dạng u buồn và gương mặt nhiều tâm tư khiến anh phải tiến đến người con gái đó,nụ cười cô càng khiến anh xao xuyến.Thật sự cô rất đẹp

"Ta vào thôi"

"Vâng"

Anh và cô cùng nhau bước vào nơi mọi người đốt lửa trại,nhìn thấy cô bước cùng Suga trong lòng anh bỗng nhiên khó chịu kinh khủng,anh bước đến bên cô nhìn thấy chiếc áo khoác cô đang khoác lên mình lại càng làm anh thêm bức mình.Kim Taehyung đang ghen

"Em mới đi đâu về"

"Tôi chỉ đi dạo một lát"

"Vậy sao?"

Cô nhìn anh không nói gì,chỉ gục đầu.Anh đưa tay kéo ra khỏi đám đông đẩy cô vào tường

"Taehyung..."

Chưa kịp để cô nói gì anh đã áp môi mình lên đôi môi mềm mại của cô,ngăn chặn tiếng nói phát ra

Anh hôn cô một cách mạnh bạo khiến môi cô tê rất,cô cảm nhận được sự tức giận của anh qua cơ thể anh đang nóng lên.

Một con người khác đã chứng kiến toàn bộ cảnh tình ái đó,đôi tay ngọc ngà của Kim Anna khẽ cuộn thành nắm đấm,đôi mắt như rực lửa nhìn về phía hai con người kia

"Song Eun Ri,tôi sẽ không để cô sống yên ổn"

Kim Anna khẽ xoay lưng nhếch nhẹ cánh môi rồi rời khỏi đó

Anh dời môi của mình khỏi cô khi cô không còn không khí để hít thở,cô thở gấp gấp rồi nhú mày nhìn anh

"Tôi thật sự rất ghét em thân mật với người con trai khác"

"Tôi chỉ vô tình gặp Yoongi thôi"

"Yoongi?Từ khi nào em thân mật đến mức gọi tên hắn ta như vậy chứ?"

"Tôi..."

"Chúng ta sắp đính hôn rồi,đừng để chuyện gì thêm rắc rối,sẽ không hay đâu"

Nói rồi anh bỏ đi,để lại cô thần thờ nhìn theo bóng lưng khuất khỏi,nơi khe mi cô ứa ra một chất lỏng mặn.Rốt cuộc thì anh xem cô là cái gì,nhiều lúc cô chẳng hiểu được,cô là cái gì đối với anh,lúc thì anh dịu dàng,ấm áp với cô,lúc thì lạnh nhạt không tiếc lời làm tổn thương cô

Cũng phải thôi,cuộc hôn nhân này đâu xuất phát từ tình yêu đâu,đó chỉ là công cụ có lợi thôi.Anh cũng chỉ bị ép buộc thôi mà,anh làm vậy chỉ để tiến đây hôn nhân đi nhanh hơn thôi,bản thân anh có yêu cô đâu.Chẳng trách anh chưa từng một lời nào nói "yêu cô".Tất cả chỉ là cô ảo tưởng thôi mà,chỉ là cô tự suy diễn ra thôi.Cô đau lắm,cô đau khi anh nói với cô những lời đó,cô đau khi anh chẳng hề tin cô.Và trong cái khoảnh khắc này,cô đã biết rằng cô đã yêu anh,yêu rất nhiều

Đám lửa trại cũng đã tàn,mọi người cũng đã bắt đầu về phòng nghỉ ngơi,cô cũng thế cô cũng chuẩn bị về phòng nghỉ ngơi thì chuông tin nhắn cô reo lên.

[Đến bìa rừng sau khách sạn,tôi có chuyện muốn gặp cô]

Đoạn tin nhắn có nội dung kì quặc với một số lạ,khi cô gọi lại thì đã tắt máy.Bản tính tò mò trong cô trỗi dậy thúc dục cô đến phía bìa rừng cứ thế không ngần ngại và tiến về phía điển hện

"NamJoon,về phòng thôi nhìn gì vậy?"

Suga khẽ đập vai NamJoon làm anh giật mình rồi lắc đầu

"À không có gì mình đi thôi"

Anh theo Suga về phòng nhưng cũng không quên quay lại nhìn về phía cô,khẽ nhú mày

Cô men theo con đường tiến về phía bìa rừng,nơi có cây cối um tùm,tiếng côn trùng kêu cùng tiếng gió làm cho người ta phải rùng mình,nhưng như thế này thì nhầm nhỏ gì với cô cái này chưa bằng một nửa hồi cô tập luyện

Cô dùng đèn pin trên điện thoại để soi đường tiến về phía trước,thật sự nơi này rất tối khiến cô không thấy được rõ đường

Bỗng có một vật gì đó thật cứng đập vào đầu cô khiến cô choáng váng rơi cả điện thoại,trời rất tối khiến cô chẳng nhìn thấy gì,khi xoay lưng lại cô chỉ thấy vài tên to con đứng nhìn cô nhờ chiếc đèn pin trên điện thoại cô chiếu lên

"Chết tiệt"

Cô tức giận buông tiếng chửi rồi đưa chân lên đá vào đầu tên cầm cây gậy vừa đánh vào đầu cô

"con đ* ranh này cũng trâu thật đáng như vậy mà chẳng nhầm nhỏ"

"Lũ bản thiu dám đánh lên bà,nào có gan thì lên luôn một lượt với bà"

Cô đưa tay về phía tụi kia ngoắt ngoắt,tụi kia ghiến rãnh rồi xông lên

Cô xoay người tránh những chiêu đòn của tụi nó đến khi tụi nó thấm mệt rồi cô tung cú đá khiến tụi kia trở tay không kịp rồi lăn xuống

Cô đưa tay lên vết những dòng máu đang liên tục chảy xuống gương mặt của mình,máu đang chảy ra càng lúc càng nhiều khiến đầu óc cô có hơ choáng váng

Bỗng một tên đưa khen lên chặn trước mũi cô cô vùng vẫy rồi cung ngắt xuống

Tên kia phun một bãi nước bọt rồi ra lệnh cho tên đàn em lòi cô đi

"Con này cũng ghê gớm thật,phải dùng thuốc mê mới hạ ngục được nó"

"Các anh ơi,có thấy chị Eun Ri đâu không?Trẻ như thế này vẫn chưa thấy chị ấy về"

"Em nói sao?"

Taehyung quay người lại trợn mắt nhìn Soon Mi

"Jungkook cậu không thấy Eun Ri sao?"

Huyn Mi nhìn Jungkook nhưng nhận lại cái lắc đầu

"Cậu ấy có thể đi đâu khi trời tối ngư vậy chứ?"

Jungkook đưa tay lên xoa thái dương

"Nghe nói bãi biển này về đêm rất nguy hiểm phải làm sao giờ?"

J-Hope ngồi xuống rồi suy nghĩ

Eun Bin thì liên tục gọi cho cô nhưng chỉ nghe tiếng tích liên tục

Chuyện này nhanh chóng báo cho hội trưởng,Suga cho mọi người đi tìm cô nhưng vẫn không thấy gì.Riêng nhóm của Taehyung NamJoon,Suga,Jimin và Huyn Mi đi về phía bìa rừng để tìm kiếm,Taehyung bị thu hút bởi ánh sáng lấp ló từ phía xa anh di chuyển chân về phía ánh sáng kia mọi người thấy anh về phía đằng kia rồi cxbg đi theo

Anh nhặt chiếc điện thoại lên,đó chính là chiếc điện thoại của cô dao nó lại ở đây chứ?

Huyn Mi xem xét xung quanh rồi nhú mày

"Đất ở đây bị xoáy lên,vài cây cỏ bị dập rất giống một vụ ầu đá"

Suga ngồi xổm xuống đất soi đèn pin điện thoại xuống đất

"Ở đây có vết máu"

-----Hết Chương 20-----

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Sợ Gì Chứ?nhắm Mắt Lại,có Anh Ở Đây

Tất cả mọi người hiện tại đang ở phòng tụi anh,anh cau mày lại nhìn đoạn tin nhắn trên chiếc điện thoại của cô,anh chắc chắn đây là một vụ bắt cóc nhưng anh hiện giờ anh chẳng biết phải làm gì

"Được rồi,có thông tin gì thì lập tức báo cho tôi biết"

Jungkook từ ban công bước vào đặt chiếc điện thoại xuống

"Sao rồi?" Hyun Mi nhìn Jungkook với vẻ mặt lo lắng,cô cũng không hiểu tại sao mình lại lo lắng đến vậy đối với một người bạn mới quen,cô cảm thấy ở Eun Ri có một cái gì đó thân thuộc,cứ như cô và Eun Ri đã quen biết từ lâu vậy

Tối qua mọi người đã men theo vết máu nhưng khi ra tới đường lớn thì tất cả vết tích đều biến mất,có thể là họ đã đưa cô đến một nơi nào đó chắc hẳn không quá xa,nhưng có một điều ở đây là nếu đây là một vụ bắt cóc thì chúng nó muốn cái gì,một vụ bắt cóc tổng tiền chẳng?Hay là vì một cái gì khác,nhưng từ trước đến giờ Song Eun Ri cứ chui rúc trong nhà thì làm sao có thể gây thù trút oán với ai đến mức như thế này?

"Các người có nghi ngờ ai không?"

Suga chấp hai tay lại vớ đợi chờ câu trả lời của mọi người nhưng điều anh nhận lại là một cái lắc đầu

Suga say một bên thái dương thờ dãi:

"vậy các người nghĩ ai có khả năng làm việc này?Chà như cô ta có gây chuyện với ai,hoặc là thù oán từ gia đình"

"Chị ấy trước giờ không gây oán với ai,các người cũng biết chị ấy trước giờ sống ẩn còn gia đình chúng tôi trước giờ không gây oán với ai nên không thể có chuyện này xảy ra được?"

Eun Bin lên tiếng,đôi mày cau lại cậu không thể để cho mọi chuyện đến tai ba mẹ của mình được,cậu cũng lo lắng lắm chứ dù gì cũng là chị của cậu mà,hướng gì gần đây chị cậu đã thay đổi cậu không còn ác cảm với chị cậu nữa

"Chị ấy không gây thù với ai,nhưng đâu phải không ai có thù với chị ấy"

Soon Mi đứng lên nhìn Eun Bin từ tối đến giờ nhỏ đã suy nghĩ rất nhiều chỉ có thể một người mới có khả năng làm ra chuyện này,mà chỉ có một người luôn căm hận cô không ai khác là....

"Ý của em là..."

Eun Bin nhìn nhỏ,tất cả mọi người cũng đều nhìn theo và chắc hẳn mọi người đang cùng một hướng suy nghĩ

"Cứ nghĩ đi,dạo gần đây chị Eun Ri thay đổi rất nhiều,về ngoại hình lẫn tính cách chị ấy như một người khác hoàn toàn nhưng lại thay đổi theo hướng tích cực làm cho Kim Anna vô cùng tức giận hướng gì Kim Anna lại thích anh Taehyung mà dạo gần đây chị Eun Ri và anh Taehyung cũng đã công khai liệu Kim Anna có để yên mọi người cũng biết Kim Anna là một người như thế nào mà!"

Lời của Soon Mi nói ra càng có lí Kim Anna là người duy nhất có thù với cô nhất nếu như vậy thì hẳn chẳng ai khác chính là Kim Anna người đã làm ra chuyện này hướng hồ từ tối hôm qua cô mất tích thì Kim Anna cũng không thấy đâu bảo sao không nghi ngờ cho được nhưng điều quan trọng là Kim Anna đang ở đâu mới được?

Jungkook nghe những lời Soon Mi nói đôi mày cau lại,cậu khẽ thì thầm trong đầu của mình "thay đổi như một người khác ư?"

"Chúng ta cần phải biết được hiện tại Kim Anna đang ở đâu?" Suga lên tiếng khiến Jungkook bình tĩnh,tất cả mọi người cũng theo đó mà đồng lúc gật đầu

"Jimin chuyện này nhờ anh rồi"

Jimin ngục đầu rồi lôi chiếc laptop ra, anh lướt đôi bàn tay thon thả trên bàn phím tầm 15 phút, bản đồ trên máy tính xuất hiện một chấm đỏ, anh nở nụ cười nhếch môi

"Địa điểm hiện tại thông qua chiếc điện thoại của Kim Anna là khu rừng phía Bắc cách khách sạn nơi chúng ta đang ở tầm 3 cây số"

Jimin nhìn Suga nói Suga gục đầu rồi nhìn Taehyung

"Bây giờ chúng ta sẽ đến đó bằng bản đồ trên laptop"

Taehyung đứng lên đôi mắt đầy tức giận nhìn Jimin rồi nói ra một giọng đầy băng lãnh

"Anh đi với tôi được chứ?"

Jimin nhìn anh rồi gục đầu, mọi người cứ thế rời ra xe đi

Tại khu rừng phía Bắc

Đôi mắt cô lim dim thức dậy đầu cô ong ong lên đau nhức khiến cô nhắm mắt, chiếc áo sơ mi trắng bị nhộm đỏ một khoảng bởi vết máu từ trên đầu cô chảy xuống

Kim Anna nhìn bộ dạng của cô rồi cười khẩy hai chân bắt chéo lại

"Xem nào, đại tiểu thư của chúng ta đây sao? Chắc chắn thật đáng thương"

Cô nhắm mắt cố vùng vẫy nhưng hai tay của cô bị trói chặt đến bật máu, cô nhếch môi nhìn Kim Anna

"Kim Anna tôi thấy cô đáng thương hơn đấy chứ, tôi không ngờ cô lại làm ra những chuyện như vậy luôn ấy chỉ vì không có được tình yêu của Taehyung, thật đáng thương"

Kim Anna trừng mắt nhìn cô tức giận đứng lên giáng xuống gương mặt xinh đẹp của cô một cái tát, móng tay của ả cào lên mặt của cô khiến tạo lên vài vết xước

"Mày câm miệng cho tao"

Cô ngẩng đầu lên nhìn Kim Anna bằng nửa con mắt, rồi lại một lần nữa nở nụ cười nhếch môi

"Thiên kim tiểu thư dịu dàng, nét na của chúng ta tức giận rồi sao? Tôi đã thất lễ rồi nhỉ?"

"Mày đừng có mà vênh váo bây giờ mày chưa biết chết lúc nào đâu, mạng sống của mày đang nằm trong tay của tao, tao muốn mày chết phải chết nghe chưa con ranh"

Kim Ann túm tóc phía sau cô giật ngược lại phía sau khiến cô nhắm mắt, cô thực sự rất ghét ai đụng vào tóc của mình, cô nở một nụ cười khinh bỉ:

"Tôi không ngờ cô mù quáng đến mức phải làm đến những việc bỉ ổi thế này, chả trách Kim Taehyung chẳng thèm ngó ngang đến cô"

"Tao đã bảo mày câm miệng mà"

Thêm một cái tát giáng xuống gương mặt của cô, lần này bật cả máu, quả thật Kim Anna đã tức giận thật rồi, cô đưa lưỡi liếm sạch vết máu nơi khoé môi của mình rồi nở nụ cười. Kim Anna như một con quỷ lột người, đôi mắt đỏ ngầu tức giận đến đến mức nước mắt ứa ra nơi khoé mắt, ai tay nắm thành quyền móng tay như muốn đâm vào da thịt

"Hôm nay tao sẽ cho mày biết, thế nào là sống không được, chết cũng không xong"

Nói xong Kim Anna lệnh cho người đem vào một cây roi tầm 70 cm, rồi nhìn cô nở nụ cười man rợ

"Thế nào vênh váo tiếp đi, nói đi chỉ cần mày rời bỏ Taehyung tao sẽ tha cho mày một con đường sống"

Cô nhìn cây roi trên tay Kim Anna rồi nhếch môi, xem ra hôm nay cô phải chịu đựng một chút rồi

"Chỉ với một cây roi mà cô có thể ra lệnh cho tôi sao? Nhưng mà cô nói vậy như kiểu cô đề cao tôi quá rồi ấy nhỉ? Cô không có khả năng hay không đủ bản lĩnh để khiến Taehyung bước về phía mình vậy?"

Kim Anna nắm chặt cây roi đưa lên quát một phát vào da thịt cô chiếc áo sơ mi theo đó mà rách một đường lộ da thịt ở cánh tay rướn cả máu

Cô nghiêm rằng chịu đựng mặc dù vết thương đau thấu, nhưng đó có là gì khi cô mới tập luyện chứ

"Nói đi hãy rời xa Taehyung"

Kim Anna như không kiềm chế được bản thân mỗi câu nói của ả phát ra là mỗi lần ả quát roi vào cô, đến khi ả dừng lại ngồi lại ghế thờ dốc nước mắt trào ra, chiếc áo sơ mi rách tơi tả, máu nhuộm đỏ cả chiếc áo màu trắng, cô đau đau thấu cả xương nhưng cũng cố nở ra một nụ cười bất cần

"Cho dù bây giờ cô có giết chết tôi đi nữa thì mọi chuyện cũng chẳng thể thay đổi được, Taehyung cũng sẽ chẳng yêu cô mà anh ấy còn thấy ghê tởm cô nữa"

"Mày im đi, nếu tất cả không vì mày, không vì mày quyến rũ anh ấy thì bây giờ mọi chuyện đã khác, tao chỉ tiếc vì đã không làm chuyện này sớm hơn thôi, nhưng bây giờ cũng không quá muộn, nếu mày chết đi thì Taehyung sẽ quên mày nhanh thôi, và lúc ấy anh ấy sẽ thuộc về tao"

"Nếu như cô không dùng những thủ đoạn bỉ ổi thì có lẽ anh ấy sẽ thay đổi suy nghĩ của mình đấy"

"Mày im đi"

Kim Anna quăng chiếc roi qua một bên, cầm khẩu súng trên bàn bắt mọi phát vào cách tay trái cô khiến cô ngã từ trên ghế xuống sàn, cô nhắm mắt vì đau, cách tay được cô nói lỏng ra nhiều hơn, cô dùng vài thủ tục nhỏ để tháo sợi dây trói ra, cô đứng lên môi nở nụ cười nhếch nhếch

"Mày...sao...sao có thể....người đâu?"

Nghe thấy tiếng của Kim Anna các tên tai to mặt lớn xông vào, Kim Anna ra hiệu xông lên, đồng lúc cả tầm 20 tên xông lên, cô lách người để tránh những đòn của các tên kia, cô nhặt cái roi lúc nãy Kim Anna quăng đưa lên quát vào người các tên đó khiến các tên đó nhắm mắt gục lên rồi xông đến, cô quát thêm một lần nữa rồi đá vào người tên kia quẹo người đá vào đầu tên kia, vì trên người cô có quá nhiều vết thương nên cô chẳng thể xử lý hết tầm còn 10 tên cô định đưa chân lên đá thì bị tên kia đá vào chân khiến cô khuỵu xuống, tên kia định đưa chân lên đá vào người cô thì..

"Rầm"

Cánh cửa bị sập đổ hiện ra trước là Kim Taehyung và sau đó là các người bạn của cô

"Tae...Taehyung"

Kim lấp bắp tay run run khi nhìn thấy Taehyung, cô không ngờ rằng anh có thể tìm đến đây

"Cô được lắm"

Kim Taehyung tròn mắt nhìn Kim Anna rồi lao đến đánh mấy tên kia, mấy người đứng sau cũng đến phụ, chưa đầy 10 phút thì mấy tên đó nằm lăn lóc, Taehyung chạy đến đỡ cô dậy nhìn thấy cô máu nhuộm đỏ cả áo khiến anh đau xót mà ôm cô vào lòng

Cô mê man, mắt nửa nhắm nửa mở, nước mắt cô trào ra vì đau

"Kim Taehyung tại sao..."

"Đừng sợ, anh đến rồi, anh xin lỗi vì đã đến muộn, anh..."

"Taehyung, Taehyung..."

Taehyung ngẩn đầu lên nhìn về phía Kim Anna, rồi anh nhìn cô nở nụ cười : "Nghe lời anh, quên chuyện này đi."

Thế rồi anh lật người cô lại, cả người anh đổ xuống đè lên người cô, cô chẳng hiểu gì chỉ nghe tiếng súng rồi anh nằm đè lên người cô, cô đỡ anh nằm giữa ra, anh đã đỡ cô một phát súng, là Kim Anna cầm trên tay khẩu súng run run rồi rút xuống, Kim Anna nắm bắt "Taehyung...Taehyung..."

Rồi hét ầm lên chạy đi, Kim Anna không tin, ngàn lần không tin chính tay mình đã bắt người mình yêu

"Mau mau gọi cấp cứu"

J-Hope rút điện thoại ra lóng ga lóng góng gọi cấp cứu

"Taehyung anh mau tỉnh lại cho tôi, anh không được ngủ mà"

Cô khóc nước mắt tràn ra, cô sợ cô sợ anh sẽ không qua được, cô sợ anh bỏ cô, cô sợ sợ lắm, cô khóc ầm lên nước mắt rơi là chảy. Kim Taehyung mở mắt, nở nụ cười nhợt nhạt

"Sợ gì chứ? Nhắm mắt lại, có anh ở đây!"

-----Hết Chương 21-----

Thiệt cuối cùng cũng hết cái cảnh một mối này nha, Kim Taehyung sẽ ra sao? Song Eun Ri sẽ ra sao? Kim Anna liệu có hối cải? Liệu Kim Anna có thôi dùng thủ đoạn? Vài chương tiếp sẽ có nhân vật nữa, hẳn là sẽ ít người chào đón nhân vật này lắm, ta cũng vậy mà hehe. Tự nhiên ta thấy thích cái câu, "Sợ gì chứ? Nhắm mắt lại, có anh ở đây" để sợ nên ta đặt luôn tên chương. Chúc các nàng xem truyện vui vẻ!

Chương 22: Em Chính Là Cô Bé Năm Ấy,là Mọi Tình Đầu Của Anh,chính Em Đây

Sau một tuần cô và anh cùng nằm viện và cũng cùng xuất viện,ây một tuần qua cứ như một cực hình đối với J-Hope,nào là mua trái cây,mua nước,mua đồ ăn vặt một tuần qua anh như một nô lệ cho cặp trai gái kia hưởng thụ,cứ hễ cô muốn gì Taehyung lại hất mặt J-Hope là anh phải ba chân bốn cẳng chạy đi thực hiện,ngày hai người họ xuất viện cũng là ngày anh được thoát khỏi cái địa ngục trần gian ấy

Còn về phía Kim Anna,Eun Bin đã làm rõ chuyện này với gia đình bên ấy,cũng chỉ cảnh cáo chứ không đưa ra pháp luật,gia đình bên ấy hứa sẽ không để Kim Anna tái phạm lần nào nữa, với lại cô Eun Ri cũng không muốn làm lớn chuyện nên tạm tha cho Kim Anna một lần này,coi như cho cô ta một lần hối cải.

Hôm nay là ngày anh và cô đều xuất viện,vừa mới ra khỏi bệnh viện anh đã đưa cô về Busan và đến một cánh đồng bờ công anh,cô hơi bất ngờ khi anh đưa cô đến đây,đây chẳng phải là nơi lúc cô và Tae Tae hay đến đây chơi sao?

"Sao anh lại đưa tôi đến đây?"

Anh quay qua nhìn cô nở nụ cười làm cô bị say đắm,một nụ cười toả nắng mái tóc màu nâu nhẹ của anh tung bay trong gió,hôm nay anh mặc trên người một chiếc áo sơ mi trắng,cô thấy anh hiện ra như một soái ca

"Em biết không? Nơi đây là chứa một kỉ niệm đẹp của anh lúc nhỏ,nơi đây là nơi lúc nhỏ anh đến cùng mọi tình đầu của anh"

"Mọi tình đầu sao?"

"Đúng vậy,chắc hẳn em sẽ thấy thật buồn cười khi anh nói một cậu bé 10 tuổi đã thầm thương một cô bé cùng tuổi,lúc đó anh theo mẹ về đây chơi vì đây là quê của ngoại anh,anh đã quen một cô bé cùng tuổi,cô bé đó rất đáng yêu,anh hứa sau khi trở lại anh sẽ đến gặp cô bé nhưng bây giờ không kịp nữa rồi,cô ấy đã qua đời trong một vụ tai nạn giao thông cách đây 3 tháng"

Nụ cười anh nhạt dần,anh nhìn về phía chân trời anh mất anh vô tận ẩn chứa một nét buồn

Lời nói của anh như sét đánh ngang tai,không phải cô bé mà nói là cô chứ?Nếu đúng như vậy thì anh chính là cậu bé cô luôn chờ đợi sao?Anh chính là Tae Tae sao?

Cô cảm thấy mắt cô cay cay,lòng ngực nhói lên thì ra cậu bé mà cô luôn chờ đợi lại ở trước mắt cô mà cô không nhận ra,bây giờ lao đứng trước mặt cô như thế này lại chẳng thể nói với anh rằng em chính là cô bé ấy đây,cô bé ấy vẫn còn sống em chính em đây

Cô cảm thấy vừa vui vừa buồn,nước mắt cô trào ra khoé mi,anh cảm thấy lo lắng khi thấy cô như vậy,anh đến bên cạnh cô quệt đi dòng nước mắt đó

"Em sao vậy?"

"Tae Tae à,sao anh không tìm em sớm hơn,nếu như vậy em đã không lãng phí thời gian bấy lâu nay như vậy"

Đã đến lúc rồi,cô không thể cứ như vậy mà sống mãi đến lúc cô phải cho anh biết thân phận thật sự của mình,cô không thể cứ mãi như vậy mà lừa dối anh mãi

"Eun Ri em vừa gọi anh là gì?"

"Tae Tae,Tae Tae..."

Cô đưa lên cổ mình tháo sợi dây chuyền xuống,anh tròn tròn đôi mắt nhìn sợi dây chuyền đó

"Sao em..."

"Em chính là cô bé năm đó,là mọi tình đầu của anh,chính em đây"

Anh lặng im nhìn cô,anh không hiểu được những gì cô nói,tại sao cô lại có sợi dây chuyền này,tại sao cô lại gọi anh như vậy cái tên chỉ có những người thân thiết với anh biết nhưng nó đã biến mất cách đây 7 năm qua rồi

"Em biết bây giờ em nói ra chuyện này anh sẽ không tin nhưng mà em vẫn nói,em không biết nói như thế nào cho anh hiểu,em là Pii là cô bé năm đó đã ngồi ở sân thượng mà khóc,là cô bé đã được anh lau nước mắt ở cô nhi viện là cô bé đã cùng anh hứa nhất định sau này sẽ gặp lại,vốn dĩ em đã chết

nhưng mà chính em cũng không hiểu được là em lại nhập vào thân xác của cô tiểu thư này, chính bản thân em cũng không hiểu nổi chuyện này sao có thể xảy ra? Cô gái chủ nhân của thân xác này không còn sống nữa, thân xác em cũng vậy em không hiểu, khi em tỉnh dậy em đã thấy em trở thành một người khác. Em biết là chuyện này sẽ rất là khó tin nhưng mọi chuyện em nói ra đều là sự thật, em biết là sẽ không tin bởi vì chuyện này quả thật rất hư cấu nhưng...."

"Anh tin, anh tin em mà"

Anh ôm chầm lấy cô, trên môi anh nở một nụ cười mãn nguyện, nụ cười của hạnh phúc, không ngờ ông trời vẫn còn cho anh một con đường để anh có thể gặp lại người con gái này

Anh quệt đi dòng nước mắt đọng trên đôi gò má cô rồi mỉm cười âu yếm

"Song Eun Ri, anh yêu em"

Anh vuốt mái tóc đen nhánh của cô đang tung trên gió rồi đặt lên môi cô một nụ hôn, đây là lần đầu tiên anh nói yêu cô, lần đầu tiên anh hôn cô một cách dịu dàng như thế này

-----Hết Chương 22-----

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Thân Phận Thật Sự

Nay siêng bắt từ nên viết luôn chương 23 để các bạn khỏi phải chờ thêm mấy ngày nữa nè, thấy tác giả tốt không? Hihi Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ

Chuyện thân phận của cô cũng được tiết lộ cho cả đám biết, cô cũng chẳng muốn giấu diếm gì thêm, mọi người nửa tin nửa ngờ cũng phải thôi, chuyện trọng sinh này quả thật rất hư cấu nhưng mà lời cô nói cũng không phải là không cả tin bởi vì trong thời gian ba tháng qua cô đã thay đổi rất nhiều về ngoại hình lẫn tính cách, như một con người khác, cộng thêm lời Taehyung nói chuyện giữa cô và cậu lúc nhỏ chẳng ai biết anh cũng chưa từng nhắc đến nếu cô không phải là cô bé đó làm sao cô biết, còn về phần cô nói cô tên là Song Eun Ri trùng tên với thân xác này cô là thủ lĩnh của Minh Chi Hội đã làm mọi người bất ngờ bởi thủ lĩnh Minh Chi Hội chẳng ai biết danh tính bởi vì luôn ẩn mình phía sau là một thủ lĩnh của một tổ chức lớn như vậy không ngờ người cầm đầu là một đứa con gái 17 tuổi

Về phần Jungkook anh cũng có bất ngờ nhưng lại không thể hiện ra bên ngoài bởi vì anh cũng đã sinh nghi nhưng anh luôn tự nhủ với bản thân mình là không phải bởi vì anh không ngờ được chuyện trọng sinh là có thật

Còn về phía Jimin và Hyun Mi rất vui mừng và hoàn toàn tin lời cô nói, họ như có huy vọng vụt dậy

Còn về Eun Bin thì cậu thấy nhói nơi lồng ngực bởi vì cậu tiếc thương cho sự ra đi của chị cậu, cho dù chị ta có đáng ghét đến bao nhiêu thì cũng là chị của cậu mà, cô đến bên Eun Bin vỗ lưng cậu trấn an cậu

"Chị xin lỗi vì đã lừa dối em, nhưng chị luôn coi em là một đứa em trai ruột của mình vậy, có lẽ là dòng máu ruột thịt đang chạy trong thân thể này vẫn còn đấy, chị không mong em tha thứ cho chị nhưng chị rất mong sẽ được làm chị gái của em"

Eun Bin nhìn cô với ánh mắt đượm buồn, trên môi cậu nở nụ cười nhạt nhưng đầy ngọt ngào:

"Chị sẽ là chị của em chứ?"

Cô nở nụ cười hạnh phúc, không ngờ không những Eun Bin không trách cô mà còn muốn tiếp tục làm em trai của mình điều này khiến cô vô cùng hạnh phúc. Cô đưa mắt lên nhìn Jungkook nở nụ cười, nhưng nụ cười đó tắt lịm khi Jungkook lướt nhìn cô bằng ánh mắt sắc lạnh rồi quay lưng bỏ đi ra khỏi sân thượng

"Jungkook..."

Cô chạy theo cậu, đưa tay nắm lấy cánh tay cậu nhưng cậu dùng sức vung cánh tay ra:

"Cậu đừng chạm vào người của mình"

"Jungkook mình xin lỗi..."

"Xin lỗi sao? Cậu có xem mình là bạn của cậu không vậy? Tạo sao chứ, tạo sao cậu không nói với mình để cùng nhau giải quyết, cậu xem mình là cái gì

chứ?Cậu có biết khi cậu qua đời mình đã khổ sở như thế nào không?Cả thế giới đối với mình như sụp đổ,mình như dần mất sức sống mình đã không tin rằng cậu đã ra đi mãi mãi,còn cậu thì sao,cậu xem mình như một người không quen biết,cậu tiếp cận mình,làm bạn với mình,để làm gì chứ?Chúng ta vốn đã thân thiết với nhau rồi mà,tại sao cậu lại đối xử với mình như vậy hả?Cậu nói đi,Song Eun Ri?"

"Mình xin lỗi,thật sự xin lỗi cậu,mình cũng muốn lắm chứ,cũng muốn gặp cậu chạy đến ôm cậu nói với cậu rằng tớ đây tớ vẫn còn sống mà,là cậu bạn thân 6 năm trời của cậu đây,nhưng liệu cậu có tin không chứ?Cậu cũng biết mà,chuyện này quá hư cấu,tất cả mọi người đều không tin nó là sự thật,liệu cậu có tin loif mình nói không?Hay cậu cho mình là một kẻ lừa đảo,liệu cậu có ghét bỏ mình không chứ?Jungkook à,mình hiểu mình hiểu cậu đã đau đớn rất nhiều về cái chết của mình nhưng cậu hay hiểu cho mình,mình cũng đau lắm chứ?Mình không muốn mọi chuyện trở nên phức tạp mình xin lỗi,xin lỗi cậu"

Nước mắt cô tràn xuống,xong rồi cuối cùng thì cô cũng đã nói ra hết những uất ức mà cô phải chịu đựng,cuối cùng thì mọi chuyện cũng đã xong,cô sẽ được trở lại con người thật của mình,được sống là chính mình chứ không phải là cái bóng của ai khác

Jungkook gạt đi dòng nước mắt đọng trên má cô,nhìn thấy cô như vậy làm anh thấy chạnh lòng,anh kéo cô lại gần và ôm cô vào lòng vỗ lưng cô âu yếm

"Kết thúc rồi,mọi chuyện đã xong rồi,cậu sẽ trở lại chính mình,sẽ sống cuộc sống của cậu chứ không phải cho ai khác,mình sẽ ở bên cạnh cậu,cậu sẽ ổn thôi"

Sao khi hai vị phụ huynh nghe xong câu chuyện này đã vô cùng sốc và đau lòng họ không ngờ con của họ lại đại đột đến như vậy,họ đau lòng lắm,đau lòng vì con họ không còn nữa,họ thấy có lỗi lắm có lỗi vì ngay cả con họ qua đời mà còn không biết,cứ thế mà sống sung sướng

Cô quỳ xuống trước mặt họ cuối đầu rồi ngược lên nhìn họ

"Eun Ri à,con làm gì vậy?"

"Dì ba,con xin lỗi vì đã lừa dối hai người,con không mong hai người tha thứ con chỉ mong hai người cho con gọi hai tiếng ba mẹ,con mồ côi từ nhỏ không nơi nương tựa,ba mẹ con đã bị hãm hại,đến bây giờ họ còn muốn giết cả con,ông trời thương con cho con một lần nếm trải hai tiếng gia đình,con biết việc ra đi của cậu ấy đã đem lại cho hai người một nỗi đau rất lớn,con đã từng nghĩ con đóng giả thành con của hai người sẽ làm vơi bớt đi nỗi đau của hai người,nhưng con đã sai không ai có thể thay thế được máu mủ của mình,con cảm ơn ba mẹ đã cho con nếm trải được mùi vị của gia đình mà bấy lâu nay con thầm mơ ước,con đã nhận được tình yêu thương của hai người trao cho con con cảm ơn vì đã được một người cha một người mẹ đúng nghĩa dù chỉ trong một thời gian ngắn,nhưng con sẽ trân trọng từng khoảnh khắc ấy,con thầm mong kiếp sau con xin được làm con của ba mẹ lần nữa,con sẽ đi,con thật sự xin lỗi"

Cô đứng dậy sẩy đôi chân chậm chậm ra phía của thì tiếng ba cô vọng lên khiến cô khựng người lại quay qua nhìn ông:

"Con định mang thân xác của con gái ta đi đâu?"

"Con"

"Con đang ở trong thân xác của con gái ta,mang dòng máu của ta thì con vẫn là con gái ta,là người của gia tộc họ Song,con không được phép tước đi quyền là bố của ta,con gái hãy là con gái của ta"

Nước mắt cô trào ra cô thốt ra từ "ba" rồi chạy đến ôm chầm lấy ông

"Ba chấp nhận con sao?"

"Con gái ngọc,con là con gái của ta sao ta lại không chấp nhận con chứ?Nào đừng khóc,khóc sẽ xấu đi đấy"

Ông đưa tay lên chỉ vào mũi cô,đi cô thấy vậy liền nở nụ cười hiền

"Nào tối nay đi nấu món gì ngon ngon để tắm bổ cho con xuất viện nhé"

"Mẹ,con muốn gọi mẹ,gọi đi có vẻ xa lạ quá,cho phép con gọi mẹ nhé"

Cô nở nụ cười rồi nghiêng đầu nhìn đi cô,đi cô hơi bất ngờ rồi nở nụ cười ôm chầm lấy cô

"Con gái con gái yêu của ta"

-----Hết Chương-----

Chuẩn bị mình viết thêm một bộ truyện thanh xuân mang tên Đây Em Trai,Muốn Chị Cưa Hay Tự Đỗ? mong các bạn sẽ thích và ủng hộ truyện mới của tác giả.Moahh

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Chuyên Mục Giới Thiệu Truyện!!!

Xin chào các bạn,mình là Senny nè,truyện Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh,Nhưng Tôi Thích Anh đã đi đến chương 23 rồi,cảm ơn các bạn đã ủng hộ và theo dõi truyện đến hôm nay,mong các bạn sẽ cùng tác giả đi đến cuối truyện nhé!Tác giả bật mí nè truyện chắc còn tầm mười mấy hay cỡ hai mươi chương nữa là kết thúc nhưng mà đi đến chặng đường cuối cùng thì tác giả đã có ý tưởng cho các chương sau và kết thúc truyện tuy có hơi buồn,bí hiểm và uất ức một chút cho nữ chính nhưng mà mình sẽ không để nữ chính phải thiệt thòi đâu oa

Chuyên mục chính hôm nay là tác giả muốn giới thiệu cho các bạn một bộ truyện mới của tác giả,trong cái thời gian qua thì tác giả đã nảy ra ý tưởng mới,đó là một bộ truyện mang tên Đây Em Trai,Muốn Chị Cưa Hay Tự Đổ? Đây không còn là các tiểu thư thiếu gia,không còn là thủ lĩnh hay tổ chức không còn xuyên không,không còn nam chính lạnh lùng kiêu ngạo,không còn hôn ước hay nam chính bạo nữa mà đây là một bộ truyện "thanh xuân vườn trường" nhìn cái tên chắc hẳn các bạn đoán ra một phần nào của câu chuyện rồi,không sai đây là một nữ chính bạo,chủ động tấn công nam chính,chuyện kể về một đàn chị khối trên không may đớp phải "thính" của một cậu con trai khối dưới,một hot girl mê trai và có sở thích trêu chọc trai đẹp liệu có dễ làm lay chuyển được nam thần khối dưới thần tượng trong mắt các em nữ sinh hay không?

Muốn biết diễn biến câu chuyện thì mời các bạn theo dõi bộ truyện Đây Em Trai,Muốn Chị Cưa Hay Tự Đổ?Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Màn Tổ Tình Không Định Trước

Mấy hôm nay chúng ta lo cho cặp đôi chính những cặp đôi phụ bỏ quên luôn,nên chương này là các cặp đôi phụ lên ngôi nhé

Song Eun Bin vừa đi tập về cậu mở cánh cửa đã đập vào mặt cậu một cảnh tượng khiến cậu suýt té ngã đó là anh và cô cùng ngồi trên chiếc sofa mà không phải ngồi bình thường mà là cô ngồi trên đùi anh,anh vòng tay ôm ngang bụng cô vừa xem phim vừa cô thì đút snack cho anh ăn,ôi chời chọc mù mắt cậu đi,lúc trước có chết cậu cũng không thể dám nghĩ đến cảnh tượng này,cậu khê ho để lấy sự chú ý của cái cặp tình nhân kia

"Oa Eun Bin,em về rồi sao?"

Cậu nở nụ cười rồi định đưa tay vẫy chào thì:

"Anh ăn trái cây đâu này,ăn táo tốt cho da lắm đó"

"Cảm ơn em yêu"

"Ăn táo tốt cho da hả ta?" Mà từ khi nào hai người kia lại trở nên mắc ói Cậu thầm nghĩ rồi tức giận hai cái con người kia dám cho cậu ra rìa được lắm

"Này,này hai người kia có biết liêm sỉ không hả?Dù sao hai người cũng phải nhìn mặt tôi một chút chứ?"

"Eun Bin à,ngày mai Taehyung phải dọn về nhà rồi em hãy thông cảm cho bọn chị xú đi"

Cô tỏ ra mặt cún con còn anh phía sau gác đầu phụ họa,khiến cậu phải nuốt ngược nuốt con tức giận vào ngược lại bên trong

"Này anh mau ăn nữa đi"

"Ok ok anh sẽ ăn"

Cậu nhìn cái cảnh kia mà thầm rủa trong lòng,tại sao hai con người suốt ngày cãi nhau,thà sống chết không sống chung nhà,kẻ thù không đội trời chung bây giờ có thể sến súa như vậy được cơ chứ?

Cậu khê lắc đầu rồi nhanh chóng lên phòng như không muốn nhìn cái cảnh mắc ói đó thêm một giây phút nào hết

Tối hôm đó anh dọn về nhà để chuẩn bị cho buổi đính hôn vào tuần sau của họ,cô cùng anh ra xe tiễn anh,anh đưa hai tay nắm lấy tay cô khê mỉm cười:

"Em vào nhà đi,mai gặp ở trường"

Anh vuốt mái tóc của cô rồi đặt lên trán cô nụ hôn dịu dàng,cô nở nụ cười rồi ôm chặt lấy anh,ây anh phải dọn về nhà thật sao?Cô thực sự không muốn mà

"Anh về cẩn thận nhé!"

Cô nở nụ cười, đưa tay lên vẫy rồi bước vào nhà, khi bóng cô đã khuất anh bước vào trong xe rồi phóng đi

Sáng hôm sau, hôm nay là ngày anh và cô đi học lại sáu một tuần nhập viện và lại cho những con người kia một phen hú hồn vì sự thay đổi đột ngột của hai con người kia

"Ây hai người có thể bớt bớt lại không?"

J-Hope nhăn khi thấy cái cặp tình nhân kia vừa đút nhau ăn vừa nhìn nhau cười các kiểu ngay cả trường học cũng không tha mà, cái cảnh tượng này thật còn sến súa hơn cả phim chắc anh phải đi rửa mắt mà

"Nói thật là tớ không thể dám nghĩ đến một ngày thủ lĩnh Minh Chi Hội lại có thể những hành động như thế này nữa" - Hyun Mi nhìn cô rồi nhún miệng cười

Đúng rồi, chuyện cô trở lại tổ chức đã được diễn ra nhưng cô vẫn chưa sắp xếp đưa Jungkook lên làm thủ lĩnh, cô còn chưa bàn đến chuyện này với Jungkook nữa không biết cậu có đồng ý, Jimin không biết mấy hôm nay biến đâu mất tăm khiến cô không thể hỏi ý kiến của anh, thôi để mai kiểm anh bàn vậy

Jungkook nhìn thấy vậy, trong lòng lại trỗi lên tia khó chịu cậu vòng tay trước ngực rồi lặng lẽ bỏ đi, có lẽ từ nay anh chỉ có thể xem cô như bạn thân anh sẽ chẳng bao giờ có thể qua mức giới hạn của từ "bạn" đối với cô vì anh biết anh sẽ chẳng bao giờ được cô tiếp nhận

Từ phía xa, một bàn tay cuộn tròn lại đôi mắt một lia lữa giận, Kim Anna khẽ nhếch môi rồi móc điện thoại gọi điện cho ai đó

"Alo, chị Hye Shin à....."

Ở trên sân thượng của trường hai đôi mắt băng lãnh đang đối diện nhau, Cả hai khuôn mặt đều như nhau đều không biểu lộ một tia cảm xúc nào khiến đối phương không thể hiểu được người kia nghĩ những gì?

"Anh gọi tôi ra đây có chuyện gì sao?"

Cuối cùng thì Taehyung vẫn không thể chịu được cái không khí im lặng này mà lên tiếng

Suga khẽ cup mi mắt xuống rồi nhoén miệng cười:

"Đạo này, có vẻ tình cảm của cậu và Eun Ri có vẻ tốt nhỉ?"

"Tức nhiên rồi, ai nhìn vào cũng có thể thấy mà?"

Taehyung khẽ cười khẩy như hiểu được một phân lý do con người kia gọi anh ra đây

"Vậy ư?"

Suga cup mi đôi mắt tựa vô hồn nhìn vào khoảng không kia

"Anh thích Eun Ri?"

"Ừm"

Đôi mắt Suga hiện lên một tia buồn bã, anh và cô không tiếp xúc nhiều, nhưng anh không hiểu tại sao từ cái hôm cô và anh trệ phòng kỉ luật anh đã có cảm giác rất lạ đối với cô, dần dần tình cảm trong anh lớn dần anh không biết từ khi nào anh đã yêu mà hơn nữa lại rất nhiều, anh muốn bên cạnh cô chăm sóc cô, lần đầu tiên anh có cảm giác hạnh phúc vì một người con gái, cảm giác đau vì một người con gái Từ trước đến giờ, anh luôn mang cho mình một vỏ bọc lạnh lùng, trái tim anh như sắt lạnh không thể yêu ai, nhưng người con gái này là ngoại lệ cô như đèn và làm tan chảy trái tim đóng băng của anh, anh thật sự bị người con gái này làm chao đảo, anh đã ngục ngã trước một đứa con gái

Taehyung khẽ cười nhạt, đôi mắt sắc lạnh nhìn vào người đối diện

"Thật xin lỗi, người Eun Ri yêu là tôi"

"Tôi không có ý định tranh giành với cậu, hôm nay tôi gọi cậu lên đây chỉ muốn nói với cậu một điều, tôi mong cậu có thể đem lại hạnh phúc cho cô ấy"

"Tức nhiên rồi, không cần anh nói tôi cũng sẽ làm mà"

Suga khẽ gục đầu rồi nhìn anh, khuôn mặt trở nên băng lãnh hơn trước

"Nhưng, nếu cậu làm cô ấy tổn thương tôi sẽ ngay lập tức đưa cô ấy rời khỏi cậu"

Vừa dứt câu anh sải chân rời khỏi sân thượng, để lại anh đứng thẫn thờ làn gió vô tình phả vào mái tóc màu nâu của anh, anh sợ rồi anh sợ sẽ mất cô, anh sợ cái cảm giác một năm trước cảm, giác của sự bỏ rơi

Park Hyun Mi đang bê trên tay một đồng sách cô vừa lấy trong mấy giá sách ở thư viện định lại bàn ngồi đọc thì bỗng như có ai đó va vào mình và kết quả là cô bị ngã và các cuốn sách kia cũng đồng loạt theo đó mà rơi xuống

"Oa Hyun Mi cậu có sao không? Mình xin lỗi"

J-Hope cuống lên khi thấy người con gái kia ngã xuống, anh ngồi xổm xuống nhặt các cuốn sách đặt lên bàn

Cô nhắm mắt đưa tay lên ôm bàn chân của mình, một cái ngã nhẹ mà sao lại đau như thế? Cô có cảm giác đau vì bị những cuốn sách dày và cứng rơi lên chân mình

"Chân của mình"

"Hả? Sao thế?"

"Đau quá"

Tại phòng y tế, Hyun Mi đang được cô y tá băng bó bàn chân:

"Em tránh vận động nhiều nhé, em giúp bạn ấy đi lại nhé!"

Cô y tá quay sang nói với J-Hope cậu gạt đầu cảm ơn, cô y tá thấy thế cũng rời khỏi, anh nhìn xuống người con gái kia đang di chuyển một cách khó khăn để có thể đi

"Này, này ngồi xuống cậu nghe cô y tá nói gì không? Cậu không được vận động mạnh đâu"

J-Hope đưa tay đẩy nhẹ vai của cô để cô ngồi xuống giường

"Nhưng mình phải về nhà"

J-Hope nhìn cô rồi ngồi xoay lưng lại phía cô khiến cô nghe thấy đầu khó hiểu

"Mau leo lên lưng mình mình sẽ công cậu ra xe rồi mình sẽ đưa cậu về"

"Không cần đâu, mình chỉ bị bong gân thôi mà"

"Còn không mau"

Cô leo lên lưng anh bắt đầu trên môi cô nở nụ cười, khi cô leo lên lưng anh trên môi anh nở nụ cười rồi cũng cô đi ra xe

"J-Hope đáng ghét vì cưa gái mà để mình lết bộ về"

Soon Mi vừa đi vừa thăm rửa người anh họ mất nét của mình, nhờ đi ngang qua sân tập bóng rổ một thứ gì đó khiến cô phải dừng chân lại, trên môi cô nở nụ cười tươi nhìn ngắm hình bóng người con trai kia chơi bóng rổ

Eun Bin lau giọt mồ hôi đang chảy xuống đôi gò má cậu, đôi mắt anh khẽ di chuyển bắt gặp người con gái nhỏ kia đang nhìn chăm chăm vào mình, trên môi cậu nở nụ cười di chuyển về phía cô bé kia

"Này đứng đó thăm thò gì đó ngắm anh hả?"

Tiếng nói của cậu phát lên kéo nhỏ về thực tại, nhỏ bối rối khuôn mặt bỗng đỏ ửng lên

"Đâu...đâu có em chỉ định hỏi anh là cho em về chung được không?"

"Ừa J-Hope đâu?"

"Nhắc đến là bực mình, anh ấy bỏ em đưa chị Hyun Mi về rồi"

Nhỏ phồng má dậm chân bành bạch tỏ vẻ tức giận khiến cậu phì cười cô gái này quả thật rất đáng yêu, cậu đưa tay lên xoa đầu nhỏ

"Anh sẽ đưa nhóc về nhưng phải có điều kiện"

"Này anh ích kỉ vừa thôi chứ? Đưa em về anh mấy mác cái gì à?"

"Thế nào có muốn về không?"

"Điều kiện là gì?"

Trên môi cậu bắt gặp nở nụ cười gian cậu cúi người ghé mặt vào gáy của nhỏ khiến nhỏ bắt gặp rung mình,cậu đưa môi chạm vào tai của nhỏ phả hơi thở vào tai nhỏ sau đó cắn nhẹ vành tai nhỏ khiến nhỏ hơi giật mình

"Hẹn hò với anh"

-----Hết Chương 24-----

Tui là tui kết cái câu "Hẹn hò với anh" lăm đó nha!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Hẹn Hò Tập Thể

Chỉ còn khoảng tầm chưa đầy một tuần nữa là đến ngày đến ngày đính của cô và anh chắc hẳn họ đang trong đà hạnh phúc nhưng mà...e hèm...vẫn còn có ai kia kia đang cùng nhau cười tùm tùm với ai kia.Cô và anh và cả đám luôn chỉ biết chống cằm nhìn cái cặp kia vừa ăn vừa nhìn nhau cười và mếu hiểu cái môtê gì đang xảy ra mới hôm nào còn chỉ choé với nhau hôm nay dùng một cái công khai hẹn hò đúng là Song Eun Bin quá nhanh quá nguy hiểm

"Này,Huyn Mi chân cậu sao rồi,đã đỡ hơn chưa?"

"Mình sắp khỏi rồi,cảm ơn cậu mấy hôm nay đã giúp mình đi lại nha"

Huyn Mi nở nụ cười út măt khiến con tim của J-Hope thổn thức

"Không có gì đâu,đó là trách nhiệm của mình mà"

"Hả"

Huyn Mi ngêch đầu nhìn J-Hope một cách khó hiểu khiến J-Hope vó chút giật mình

"À không,y mình là mình là người đã làm cậu ra như vậy nên mình phải có trách nhiệm đối với cậu là đúng rồi"

"À không có gì đâu"

Huyn Mi nhìn J-Hope cười,anh chàng này quá đáng yêu mỗi lần đứng gần cậu là trái tim cô như đập liên hồi,cô muốn nhìn ngắm anh thời gian qua cô và cậu ta không chỉ gặp nhau trong lớp mà cô và cậu ấy cùng nhau làm rất nhiều việc bởi vì chân cô cản trở công việc đi lại của cô nên J-Hope đã giúp,cô đã quen với việc cậu ở bên cạnh.Chẳng lẽ cô đã thích cậu rồi sao?

"Này,đừng nhìn nữa tới nay anh dẫn em đi chơi nha"

Taehyung nhìn cô chớp chớp đôi mắt to cộng thêm nụ cười nhe răng hình chữ nhật đặc trưng của anh khiến tim cô như đang chao đảo,cô cười rồi ngúc đầu

"Vây,tới nay anh đến đón em nha"

Anh tựa đầu lên vai cô rồi dụi dụi như một con mèo khiến cô bật cười

"Cái gì đi chơi á?"

Vừa mới vừa dứt cậu cả đám cùng nhau đồng thanh khiến anh và cô có chút giật mình

"Ừ thì sao?"

Taehyung ngẩn đầu dậy khuôn mặt ngờ ngạc nhìn bốn con người trước mặt

"Này bạn hiền bạn đi chơi thì cũng nghĩ đến tụi này chứ?Mây cũng biết đấy,từ khi mây và Eun Ri xuất viện đến giờ chúng ta chưa lần nào có dịp đi chơi chung hay là tới nay"

J-Hope xoa hay lòng bàn tay vào nhau khuôn mặt cười gian thể hiện ý đồ khiến anh nuốt nước bọt khi nhìn thấy những khuôn mặt gian tà của hai thằng bạn thân của mình

"Hai tụi bây vô lý vừa thôi chứ?Tại sao?Tại sao?Tao và Eun Ri hẹn hò với nhau tụi bây đi theo làm cái đéo gì chứ?"

"Tụi tao cũng cần hẹn hò mà?"

Câu nói của J-Hope khiến Huyn Mi nhìn lên mặt anh tỏ vẻ khó hiểu nhưng anh lại không thấy,cô nhìn mặt anh rồi cúi mặt cười mỉm

"Tụi mày hẹn hò thì đi chỗ khác mà hẹn hò,có gì phải đi chung"

"Thì tao cũng đã nói rồi đó,từ khi xuất viện đến giờ tụi mình chưa có dịp đi chung sẵn tiện tối nay mình triển luôn đi"

"Em nghe J-Hope nói cũng đúng hay tối nay mình đi chung đi"

"Đẩy đẩy ngay cả Eun Ri cũng nói vậy vậy quyết định tối nay nha ok đéo nói nhiều"

Thế là cả đám tan rã để lại Taehyung ngồi thôn mặt ra đấy,anh bặm miệng hận không thể bay đến đập sml cái bản mặt đáng ghét kia của J-Hope tính tối nay hẹn hò với Eun Ri bây giờ bị J-Hope phá tan biến cuộc hẹn lãng mạng của anh thành buổi hẹn tập thể bảo vậy có tức không chứ?

"Anh có vào lops không?"

Eun Ri đi được một đoạn rồi vọng lại khiến Taehyung ba chân bốn cẳng chạy chứ bán sống bán chết theo cô

"Chờ anh với"

Tối 7h am

Anh đang đứng trước nhà cô hôm nay anh bận trên người một chiếc áo sơ mi trắng from rộng dài đóng thùng cùng chiếc quần tây đen chuẩn sói cả,mái tóc nâu bồng bênh khiến anh càng tăng thêm vẻ điển trai của mình bất cứ cô gái nào cũng có thể đổ ngực trước anh

Cô bước ra cô cá tính nhưng quyến rũ với chiếc áo sơ mi trắng có chữ dài lút cả quần đùi ở trong mái tóc đen dài lượn sóng được thả tự nhiên

Anh mỉm cười rồi mở cửa xe cho cô,cô bước lên xe rồi anh phóng đi

"Mọi người hẹn nhau ở công viên mình có nên đi chỗ khác chơi không nhỉ?"

Anh vừa nói vừa xoa cằm khuôn mặt có vẻ rất gian

"Hẹn nhau rồi cho tụi nó leo cây,ngày mai lên trường là không xong với tụi nó đâu"

"Haiz hôm nay anh đã lên kế hoạch đi chơi riêng mà"

Anh xụ mặt xuống,cô nhìn rồi khẽ bật cười nhìn anh như đứa trẻ bị cấm đi chơi vậy,cô khẽ xoa đầu anh

"Lần sau mình cùng nhau du lịch nhá"

Câu nói của cô như làm anh bừng tỉnh lấy lại sức sống: "Hay là ngày mai mình đi nha,em muốn đi đâu đi đâu anh sẽ đưa em đi"

Anh làm một tràn cô chỉ vừa nói thôi mà anh đã cuống cuồng lên như vậy thật hết nói nổi mà

"Em chỉ mới nói thôi mà"

"Nói là phải làm liền chứ?Để xem hay mình đi Jinhae ở Changwon sắp mùa xuân rồi nên ở đó có lễ hội hoa anh đào em thấy sao?"

"Ừm em thấy ở đó cũng được đó"

"Vậy mai mình đi luôn nha"

Anh nở nụ cười hình chữ nhật tí mắt khiến cô thầm vui trong lòng,mong là ngày nào cô cũng có thể nhìn thấy nụ cười đó,nhưng liệu mong muốn của cô có thành sự thật liệu tình yêu của cô có gì trắc trở không?Dạo lần đây cô cứ có gì đó bất an,nhưng lại không biết là chuyện gì cô chỉ sợ rằng cô không được cùng anh đi đến suốt đoạn đường còn lại

Chiếc xe anh và cô dừng lại trước một công viên giải trí vừa đến đã thấy mọi người đứng ở đấy

"Trễ hẹn là 7h30 mà bây giờ là 7h31 phút trễ 1 phút đêm nay Taehyung bao"

J-Hope đưa đồng hồ lên tay nhìn và kể lể khiến anh sừng mặt,trễ 1 phút anh phải bao cả đêm nay có tội anh quá không

"Jimin mấy hôm nay anh đi đâu vậy chứ?"

Cô vừa thấy người anh trai kết nghĩa của mình lại bay đến nắm tay rồi lay lay làm nũng các kiểu

"Anh phải về Mĩ và đem bà chị dâu tương lai của em về này"

"Anh nói gì thế hả?Ai thèm lấy anh mà chị dâu chứ?"

Từ đầu một cô gái xinh đẹp với mái tóc màu tím khói chui từ phía sau Jimin ra đánh một cái vào vai anh

"Oa chị Yong Ah" cô bay đến ôm người con gái đó khiến người con gái đó ngơ ngác

"Anh đã kể cho em nghe hết rồi đó và đây chính là Eun Ri của chúng ta"

Yong Ah nhìn cô, hẳn là chị không tin được chuyện này nhưng khi nhìn vào người con gái trước mặt chị như đã tin vào người con gái này

"Eun Ri à,em thật khổ tâm"

"Ừm em không sao gặp chị là em vui rồi"

"Này quên em rồi hả?"

Từ đầu một cô gái mái tóc ngắn ngang vai cao tầm 1m55 trông rất đáng yêu nắm tay Jungkook bước đến nhìn cô gái đi với Jungkook y như một cặp đôi đũa lệch vậy nhưng trông hai người lại rất dễ thương

"Lee..Lee Eun Bi"

Cô mấp máy đôi môi của mình,rồi nở nụ cười nói cho mọi người biết nhé chị Yong Ah và Eun Bi là hai chị em họ quen với cô khi cô còn ở Mĩ.Yong Ah năm nay bằng tuổi Jimin và cùng Jimin hẹn hò với nhau đã được ba năm trời còn Eun Bi năm nay 16 tuổi nghĩa là nhỏ hơn vô 1 tuổi nhóc đã đem lòng yêu Jungkook từ lúc mới gặp mặt cũng đã nhiều lúc nhóc đã chỉ động với cậu nhưng cậu nói chỉ xem nhóc là em gái nhưng nhóc vẫn không bỏ cuộc còn tuyên bố "Nếu anh không là của em thì anh đừng hòng là của ai" khiến cậu nhiều lần khổ sở nhưng cậu lại thấy cô nhóc này thật đáng yêu

"Sao chị gọi em một cách xa lạ vậy chứ?Em đã nghe ang Jimin nói hết rồi,anh thấy không em đã nói là mấy chuyện này có thật mà anh lại không tin em"

Cô nhóc quay qua Jungkook chu mỏ phồng má bắt bẻ,Jungkook phì cười rồi xoa đầu nhóc

"Anh tin anh tin,bây giờ nhóc muốn gì anh chiều nhóc hết"

"Thật á"

"Thật"

"Em muốn anh làm bạn trai của em"

Câu nói của cô nhóc khiến mọi người phì cười vì độ bạo của cô nhóc,tán trai quá lộ liễu mà,Jungkook khẽ xoa đầu nhóc

"Lo học đi,sau này anh còn có thể suy nghĩ lại"

"Thật á,vậy anh đồng ý làm bạn trai em rồi đó"

Cô nhóc vui mừng nhảy tung tung rồi kéo Jungkook đi

"Anh đã nói là sau này anh sẽ suy nghĩ lại mà"

"Anh không còn lựa chọn khác đâu,em đã nói rồi,nếu anh không là của em thì đừng hòng là của ai khác"

Cô nhìn nhóc mỉm cười,trước lúc quay về Hàn Quốc cô và nhóc đã cãi nhau à không là nhóc giận cô,nhóc đem lòng yêu Jungkook nhưng Jungkook lại phải lòng cô điều đó làm cô rất khó xử,với lại cô không biết ăn nói sao với nhóc.Nhóc đã rất giận cô,nhưng bây giờ nhóc tha thứ cho cô cô thật sự rất vui,cô có nên giúp nhóc cưa đổ Jungkook trong lần về Hàn Quốc này không nhỉ?

Mọi người nhìn theo bóng dáng của Jungkook và Eun Bi mà chỉ có thể lắc đầu với độ bạo của cô nhóc quả thật rất đáng yêu vậy mà Jungkook lại không bị cưa đổ cũng hay

Sẽ đổ nhanh thôi,yên tâm

-----Hết Chương 25-----

Xin lỗi vì đã để các nàng chờ lâu oa

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 27: Chiến Du Lịch Định Mệnh

Hôm nay cô và anh đi du lịch,sau bao nhiêu tiếng rờn rã cuối cùng anh và cô đã có mặt tại khu du lịch Jinhae.Hiện tại cô đang chờ anh đặt phòng khách sạn

"Này xong rồi,mình lên phòng thôi"

Sau khi anh và cô lên phòng khách sạn để hành lí rồi cùng nhau đi dạo dưới con đường hoa anh đào

Cô quàng tay vào cánh tay anh trên môi nở nụ cười,chưa lần nào trong đời cô cảm thấy hạnh phúc như bây giờ,từ nhỏ cô đã mất đi tình thương của cha mẹ,tước đi thân phận của cô,ngay cả cô chẳng biết mình là ai,được sinh ra ở đâu?Bây giờ cô còn người thân hay không,cô lớn lên từ cô nhi viện năm 10 tuổi cô gặp được anh nhưng lại không bao lâu anh lại rời xa cô,một năm sau đó cô gặp được Jungkook đưa trẻ bị người ta coi là một đứa con hoang hai người bắt đầu chơi thân với nhau lúc đó Jungkook đưa cô đến gặp Jimin và được gia đình Jimin nhận làm con nuôi đưa sang Mỹ sinh sống.

Năm 17 tuổi cô và Jungkook trở về với hy vọng gặp được anh và tìm lại thân phận của chính mình nhưng không may cô gặp tai nạn và trọng sinh nên việc tìm thân phận đến nay chưa thực hiện.

Bởi vậy từ nhỏ cô đã thiếu thốn tình cảm từ đó,đến khi cô gặp lại được anh,anh kéo cô ra khỏi cuộc sống tẻ nhạt kia,biến cuộc sống màu trắng kia của cô thành màu hồng,không biết từ khi nào cô đã yêu anh như không thể rời xa anh

"Liệu sau này em không còn xinh đẹp thì anh có còn thích em không?"

"Không"

Cô ngẩn mặt lên nhìn anh khuôn rõ nét tức giận,cô không nói gì bỏ đi lên trước,anh nhèn miệng cười kéo cô lại xoay vào nằm gọn trong lòng mình

"Mà là anh yêu em"

Anh nâng nhẹ cằm cô lên đặt lên môi cô nụ hôn nhẹ nhàng,khung cảnh lãng mạn từng cánh hoa anh đào rơi xung quanh đôi tình nhân tạo nên một bức tranh tuyệt đẹp

Năm 10 tuổi anh đã chứng kiến người cha của mình giết chết người mẹ của mình,nổi đau căm xé cùng mối hận người cha mình trong khiến cuộc đời anh như một tảng băng,anh bắt đầu sang Mỹ du học và để cô lại từ đó năm 16 tuổi anh trở về nhưng lại không có ý định tìm cô không phải vì anh quên cô mà vì lúc đó tâm trí của anh luôn hướng đến một người con gái,người con gái kia đến và giúp anh đứng lên nhưng người con gái kia đến rồi đi cô ta đi theo người con trai khác và rời bỏ anh,anh đau lòng anh trở lại cuộc sống băng lãnh của mình,anh trở lại Mỹ tiếp tục khoa học của mình,một năm sau anh trở lại ba anh lại ép anh vào một cái hôn ước anh không hề biết.

Một cô gái anh không hề có tình cảm,anh quyết định tìm cô nhưng biết tin cô bé năm đó đã xảy ra tai nạn và qua đời khiến anh một lần nữa như rơi xuống vực sâu,và đến nay anh yêu cô không ngờ cô bé năm đó lại trọng sinh vào người có hôn ước với anh,cái này không biết có phải là duyên trời định,không biết từ khi nào anh đã yêu cô nhiều đến vậy

Ở một nơi nào đó,một người con gái với ánh mắt ma mị trong một căn phòng tối,ánh mắt sắc sảo nhìn ra phía khung cửa sổ

"Chị Hye Shin,mừng chị đã trở về"

Kim Anna nở nụ cười nịnh nọt bụng đến cho người con gái kia một đĩa trái cây

Người con gái kia khuôn mặt sắc sảo đôi môi đỏ rượu khẽ nhấp một ngụm rượu vang

"Dạ thưa chị,hiện tại hai người họ đang cùng nhau đi du lịch chị phải làm gì đi chứ?"

Người con gái vẫn không nói gì,ánh mắt vẫn nhìn ra cửa sổ ánh,khẽ nhấp một ngụm rượu người con gái kia nhèn miệng cười

"Hãy để họ tận hưởng nốt hôm nay đi"

Hôm nay trời mưa to,anh và cô cùng nhau tận hưởng từng giọt cà phê sữa trong một quán cà phê nhỏ

"Anh đi vệ sinh một chút"

"Ừm"

Cô khẽ gạt đầu,anh đứng dậy rời khỏi bàn,khi anh đi ra thì bỗng dưng có một cô gái lạng chạng ngã vào người anh

"Này cô"

Cô đang ngồi nhìn ngắm từng hạt mưa rơi thì bỗng điện thoại anh reo lên cô nhìn về phía nhà vệ sinh đem lòng thắc mắc sao anh lâu đến vậy,cô cầm theo điện thoại và bắt đầu đi vào trong tìm kiếm anh

"Này cô,có sao không?"

"Anh"

Người con gái kia đặt lên môi anh nụ hôn mãnh liệt anh chưa kịp phản ứng,anh đẩy người con gái kia ra đôi mắt trừng nhìn người con gái đứng trước mặt kia,nơi khẽ mắt cô cay cay cô bỏ chạy ra khỏi quán

"Song Eun Ri"

Bỏ mặt người con gái kia ngồi dưới sàn anh đuổi theo cô nhưng không kịp,anh đã chẳng nhìn thấy bóng dáng cô đâu

Mặc kệ trời đang mưa lũ cả cô gieo mình trong cơn mưa cô khẽ ngục xuống con đường vắng đầy mưa

Chiếc xe dừng lại anh mở cửa xe bước ra ôm chầm lấy cô,cô vùng vẫy nhưng được không buông

"Hiểu lắm,mọi chuyện chỉ là hiểu lắm"

Anh bế cô vào xe và trở về khách sạn,anh đẩy cô vào phòng tắm chiếc áo sơ mi của anh được trút bỏ,anh đặt lên môi cô một nụ hôn mãnh liệt làm cô nhớ lại chuyện lúc này cô dùng sức đẩy anh ra,nhưng với sức của cô thì không thể,chiếc áo sơ mi ướt sũng của cô cũng bị anh xé toạc,anh khẽ đẩy cô nằm xuống giường đặt nụ hôn lên trán cô rồi

"Cho anh"

Anh nhìn cô,cô nhìn anh hai mắt đối thẳng nhau từ bên trong đôi mắt sâu thẳm đó cô cảm nhận được một điều gì đó chân thật,cô không nói gì cơ thể từ từ thả lỏng

"Anh nói cho em biết hôm đó cái hôm em bị sốt chúng ta chưa hề xảy ra chuyện gì,hôm nay em không hối hận chứ?"

Đôi mắt cô khẽ mở tỏ thể hiện nét ngại ngùng cô quay mặt đi hướng khác

"Nhìn anh,Eun Ri nhìn anh"

"Em không hối hận"

Câu nói đó của cô làm bàn tay không tự chủ được của anh sờ soạt quanh cơ thể khiến cô bất giác rùng mình,cô né tránh từ ngón tay của anh,lần đầu tiên đụng chạm thể xác khiến cô vô cùng bối rối

"Eun Ri,Eun Ri anh yêu em"

- Hết Chương 26 -

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Cô Gái Đó,là Bạn Gái Cũ....

Xin chào các nàng,ta đã quay lại rồi đây,lâu quá rồi đúng không?Các nàng còn nhớ ta chứ?Xin lỗi các nàng vì thời gian qua trong kì thi ta không thể ra trường,trường ở chỗ ta thì trẻ hơn các trường ở chỗ khác nên kết thúc kì thi trễ,vừa mới hôm nay hoàn thành xong chương cuối cùng là ta đã ra trường mới cho các nàng rồi đây.Thôi không để các nàng đợi lâu,vào chương thôi nào

-----

Sáng sớm tinh mơ ánh nắng chiếu vào người cặp tình nhân đang ôm nhau trên giường kia,anh nhìn ngắm người con gái kia trên môi khẽ nở nụ cười,đưa tay lên vén mái tóc rơi trên khuôn mặt kia lại vô tình làm cô thức giấc,cô cựa người rồi khẽ nhăn mặt,toàn thân cô đau nhức

"Sao vậy?"

"Em đau"

Anh bật cười rồi nhìn cô bằng ánh mắt ma mị

"Tối qua anh làm mạnh quá hả?"

Cô bỗng giật mình chợt nhớ ra điều gì đó, cô bỗng đỏ mặt rồi chui vào chăn

"Oa làm sao đây, làm sao đây?"

Anh bật cười trước hành động quá đỗi đáng yêu của con thỏ trắng này, đúng là nhìn chỉ muốn ăn, anh kéo chăn ra nhưng cô nhất quyết không chui ra khỏi chăn

"Đừng xấu hổ"

"Không, anh đi đi"

"Này"

"Anh đi đi"

Khi cô không còn nghe tiếng động hay bất cứ dấu hiệu gì của anh, cô cứ ngỡ là anh đã đi nên chui ra thì khuôn mặt anh ghé sát vào cô

"Chịu chui ra rồi đấy à?"

"AAAAAA KIM TAEHYUNG ĐỒ ĐÁNG GHÉT"

(Amen, anh rất đẹp nhưng em rất tiếc)

Sau khi mất tích hẳn một ngày qua thì hôm nay cô và anh cũng đã đi học lại

"Anh tránh xa em ra"

"Eun Ri à"

Anh dụi dụi đầu và vai cô, cô thì cứ đẩy làm ca đám ai nấy đều nổi da gà, hôm qua là ngày cô và anh vắng ở lớp Yong Ah và cả Eun Bi đã nhập học, Yong Ah chung lớp với Jimin và Eun Bi chung lớp với Soon Mi

"Này, hôm qua hai người đã đi đâu thế?"

"Hả? Tụi tao đã.... á á"

Chưa kịp để Taehyung nói hết câu, cái bàn chân thân yêu quý hơn vàng của anh đã bị chân của một tiểu mĩ nữa dậm một phát khiến anh thấu trời

Cô nở nụ cười "Hôm qua tụi em có chút việc nên phải ra ngoài thôi ạ?"

Cô vừa dứt câu tiếng chuông báo hiệu đã và lớp nên cả nhóm không truy cứu nhiều, ai nấy về chỗ của mình, riêng Taehyung thì cứ bám riết lấy cánh tay cô, bị cô liếc một cái rách mặt nên anh mới đành cậm cùi quay trở lại. Đúng lúc đó cô chủ nhiệm bước vào trên môi nở nụ cười tươi

"Xin chào cả lớp, hôm nay chúng ta lại có thành viên mới nhưng mà hẳn là không xa lạ gì với các em, chắc hẳn các em cũng đã quen biết với thành viên này rồi"

Câu nói của cô giáo chủ nhiệm làm cả lớp nhốn nháo lên vì tò mò, người đó là ai, quen hay không quen? Hẳn đó là câu hỏi trong tất cả học sinh ở đây

"Em vào đi"

Mọi người đều tập trung vào phía cánh cửa kia, cánh cửa mở ra xuất hiện một cô gái khiến mọi người đều sững sốt, một cô gái với mái tóc đen dài mang một vẻ đẹp thuần khiết cô nở nụ cười tựa như là thiên sứ nhưng ở vỏ bọc thiên sứ đó liệu có đựng một con người như thế nào. Cả lớp bắt đầu nhốn nháo lên, vài con người đưa mắt nhìn biểu cảm của Taehyung. Eun Bin và J-Hope cau mày nhìn về phía anh như sợ một điều gì đó

"Xin chào, chắc các bạn cũng biết mình là ai nên không cần giới thiệu nhiều đâu nhỉ? Mình thật sự rất nhớ các bạn"

Anh chỉ biết nhìn người con gái trên bục giảng đó, trong lòng lại trỗi lên một cảm giác khó chịu, anh cau mày khi nhận được ánh mắt đó của cô gái đó và nụ cười thuần khiết, chính nụ cười đó đã làm năm đó anh say đắm và cũng chính nụ cười đó đã làm anh đau lòng. Cô gái đó là cô gái năm xưa đã giúp anh đứng lên sau vấp ngã từ gia đình cũng là người đẩy anh xuống nơi vực thẳm của tình yêu, bây giờ anh đang rất ổn, cuộc sống anh đang rất tốt cùng một tình yêu mới hạnh phúc mới vậy cô quay trở về làm cái gì chứ?

"Em muốn ngồi ở đâu?"

"Thưa cô, em muốn ngồi ở chỗ cũ của mình"

Cô nở nụ cười nhìn anh, đôi chân thon dài sẩy phía anh

"Taehyung, lâu rồi không gặp, em có thể ngồi lại chỗ cũ của mình không?"

Anh nhìn cô đôi mày anh khẽ cau lại nở nụ cười

"Được thôi"

Hey Shin như mở cờ trong bụng cô đặt túi của mình xuống và ngồi bên cạnh anh đưa đôi mắt thiên thần nhìn lấy anh, anh cũng vậy nụ cười anh vẫn nở trên môi nhưng đây không còn là nụ cười của một năm trước, anh đứng dậy xách cặp của mình lên

"Thưa cô, nếu Hey Shin muốn ngồi lại chỗ cũ đúng lúc em muốn chuyển chỗ, dạo này thời tiết oi bức nên em muốn ngồi cạnh cửa sổ, không biết em có thể chuyển đến ngồi cạnh Eun Ri được không ạ"

Câu nói khiến nụ cười trên môi Hey Shin tắt hẳn thay vào đó là ánh mắt tức giận đến Taehyung, anh rời khỏi chỗ rồi chuyển đến chỗ cô càng làm cho Hey Shin càng giận, đôi bàn tay xinh đẹp khẽ nắm thành quyền nhưng nhanh chóng thả lỏng, trên môi cô nở nụ cười bán nguyệt

"Anh được lắm Kim Taehyung, anh có thể không tha thứ cho em nhưng em sẽ không để anh đi một cách dễ dàng, nếu cô gái tên Song Eun Ri đó chiếm được trái tim anh thì em cũng sẽ dành lại nó, nhanh thôi sẽ không lâu đâu, vì cuộc chơi chỉ mới bắt đầu"

Mọi người nhìn vào vở bọc cùng với nụ cười thánh thiện ngây thơ đó nhưng ai lại nghĩ bên trong lại đang nghĩ một ý nghĩ thâm độc đó. Vâng Park Hey Shin bên ngoài là một tiểu thư xinh đẹp thánh thiện ngây thơ, và khuôn mặt lúc nào cũng đáng thương nhưng ai lại nghĩ lòng dạ lại thâm độc đến như vậy

Còn cô cô vẫn không hiểu được gì? Người con gái đó là ai? Từ khi cô ta xuất hiện sắc mặt của Taehyung liền biến đổi, cô ta và Taehyung có quan hệ gì chẳng? Sao trong lòng cô lại thấy bất ổn thế này? Liệu cô gái đó là ai

-----Hết Chương-----

Xin lỗi các nàng vì chương này hơi ngắn bởi vì thời gian chúi đầu vào thi nên ý tưởng cũng theo gió mà bay đi mất

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Cô Bạn Gái Cũ Thật Không Đơn Giản

"Bây giờ chị tính thế nào?"

Kim Anna và Park Hey Shin hiện đang ở trên sân thượng của trường, Park Hey Shin nhún miệng cười

"Song Eun Ri ư? Là một cô gái không đơn giản nhưng mà, mọi chuyện sẽ đơn giản thôi, Kim Taehyung là một người nặng tình nghĩa đấy chính là điểm yếu của anh ấy và tôi sẽ lợi dụng cái điểm yếu đó và kéo anh ấy về phía mình"

Kim Anna nhìn Park Hey Shin rồi nhếch môi, nếu như cô không có được Kim Taehyung thì Song Eun Ri cũng đừng hòng có được anh ấy, chẳng thà cô dùng cô chị họ này để kéo Kim Taehyung về phía mình, đợi đi Park Hey Shin thủ đoạn thì cô càng thủ đoạn hơn nữa, cô dùng cô chị họ này để loại bỏ Song Eun Ri xong lúc tới lúc đó cô chính là người loại bỏ cô chị họ này và kéo Kim Taehyung về phía mình. Park Hey Shin càng thủ đoạn thì cô càng thủ đoạn, thủ đoạn đánh chết thủ đoạn.

"Anh Taehyung"

Hiện tại đang ở dưới sân trường Park Hey Shin nhanh chóng bắt gặp được hình bóng của anh

Anh đứng lại hai tay đút vào túi quần, khuôn mặt tỏ ra chán nản rồi quay mặt lại nhìn Park Hey Shin

"Anh Taehyung, lát nữa ra về mình đi ăn nha"

"Tôi không rảnh"

"Này, em mới về nước anh cũng tiếc thời gian với em sao?" Cô vòng tay mình qua cánh tay của anh

"Này Park Hey Shin..."

"Anh không nhớ em sao? Em xin lỗi, em sai rồi, anh đừng giận em nữa có được không? Minh trở lại như trước có được không?"

"Bây giờ tôi đã có bạn gái, cô nên thận trọng hơn"

Anh rút tay mình ra khỏi tay Park Hey Shin rồi rời đi, Park Hey Shin nắm tay thành quyền kiểm nén cơn tức giận của mình, đợi Taehyung đi xa rồi nhếch môi nói nhỏ:

"Anh tưởng anh có thể thoát được em sao?"

Trên con đường về nhà, không khí bỗng dưng âm ảm hơn hẳn, nhìn khuôn mặt anh không được tốt cho lắm, cô lại có cảm giác lo lắng

"Này Taehyung, anh không được khoẻ sao?"

"Anh không sao?"

"Taehyung này, anh có thể cho em biết cô gái mới chuyển vào có quan hệ gì với anh không?"

Lúc này anh quay mặt qua nhìn cô, chiếc xe được dừng lại cũng đúng lúc đến nhà cô, anh khẽ cụp mí xuống rồi nói:

"Cô ấy là Park Hey Shin, đó là cô bạn gái cũ của anh, cô ấy là người một năm trước đã bỏ anh qua Pháp cùng người con trai khác, lúc ấy anh cứ như muốn sụp đổ và anh trở lại Mỹ mới có thể bình tâm và trở lại Hàn Quốc và bây giờ cô ấy lại trở lại, cô ấy muốn bắt đầu lại với anh"

Cô cúi mặt xuống đôi mi cũng theo đó mà cụp xuống, trong cô như có một thoáng buồn, không phải là cô nghi ngờ tình cảm của anh dành cho cô, nhưng cô biết anh là một người nặng tình nghĩa, liệu.....

"Nhưng mà bây giờ anh đã có em rồi, anh không cần gì hết, trong lòng anh chỉ có em thôi. Em đừng lo"

Anh nở nụ cười dịu đặt tay sau gáy cô, cô ngẩng đầu lên cũng theo đó nở nụ cười

"Anh yêu em"

Anh đặt lên môi cô nụ hôn dịu dàng, cô cũng không ngại đáp trả. Từ phía xa trên một chiếc ô tô khác một ánh mắt đang hướng về phía hai người và chứng kiến cảnh đó, đôi bàn tay siết chặt bánh lái, đôi mắt hiện rõ sự tức giận, Park Hey Shin lái xe rời khỏi và đi lướt qua hai người

Anh rời khỏi môi cô nở nụ cười rồi vuốt nhẹ mái tóc của

"Em vào nhà đi"

Cô khẽ ngúc đầu nhẹ rồi xuống xe vẫy tay anh rồi bước vào nhà, anh khẽ cau mày nhìn lại phía chiếc xe ô tô vừa lướt qua, Park Hey Shin theo dõi anh sao? Anh lái xe đến một quán cà phê, anh thắc mắc là sáng nay có số lạ nhắn tin đến cho anh là có chuyện muốn nói, anh chọn một chiếc bàn hơi khuất ở quán, ngồi được một lát thì có một người con trai bước đến, anh khẽ cau mày vì người này khá quen nhưng anh lại không nhớ anh đã gặp ở đâu

"Chào cậu"

Người con trai đó ngồi xuống gọi một ly cà phê

"Anh là người hẹn tôi ra đây?"

"Phải"

"Anh có chuyện gì?"

"Tôi là bạn trai cũ của Hey Shin"

Anh nhìn người con trai đó, đó là người một năm trước đã cùng Hey Shinsang Pháp anh đã từng thấy anh ta một lần ở sân bay, thảo nào lại quen đến thế

"Anh gọi tôi là đây để làm gì?"

"Năm đó Hey Shin rời bỏ cậu là do tôi, tôi đã uy hiếp cô ấy, nếu không cùng tôi sang Pháp thì sẽ không đảm bảo tính mạng của cậu, cô ấy vì lo lắng cho cậu nên đã cùng tôi sang Pháp, cô ấy không muốn cho cậu biết nên....tôi xin lỗi cậu"

Anh tròn mắt nhìn người con trai trước mặt không thể nào, rốt cục là mọi chuyện thế nào anh không thể hiểu nổi, Hey Shin là vì anh sao? Anh đã hiểu lầm cô ấy sao?

"Tại sao anh lại nói với tôi?"

"Bởi vì đến cuối cùng cô ấy vẫn chọn anh,một năm qua mặc dù ở bên anh nhưng lúc nào cô ấy cũng nhớ về cậu,bây giờ tôi hiểu tôi không thể nào chiếm được trái tim của cô ấy"

Anh cười khẩy,nhìn người con trai trước mặt bằng ánh mắt khinh bỉ

"Một năm trước anh đã cướp mất người con gái tôi yêu,đưa cô ấy rời khỏi tôi,bây giờ anh quay lại nói với tôi những điều này để làm gì?Bây giờ tôi đã có bạn gái,tôi và cô ấy sắp đính hôn,vốn dĩ tôi không cần biết"

"Xin cậu,đừng đính hôn"

"Tại sao?"

"Bởi vì Hey Shin cô ấy yêu cậu,cô ấy đã hi sinh vì cậu,cô ấy đã vì cậu đánh đổi tất cả,nếu năm đó cô ấy ở lại Hàn Quốc thì bây giờ cô ấy đã trở thành một nhà thiết kế nổi tiếng,cô ấy đã vứt bỏ ước mơ của mình sang Pháp với tôi để bảo vệ cậu,cô ấy đã sống cùng một người cô ấy không yêu thương,cô ấy đã chịu nhiều đau khổ"

"Lúc đó sao anh không nghĩ như vậy chứ?Bây giờ đang rất ổn tại sao lại muốn cô ấy về bên tôi chứ?Không phải anh rất yêu cô ấy sao?"

"Bởi vì cô ấy hiện tại mang trong mình căn bệnh tim,tôi muốn cô ấy sống hạnh phúc,và chỉ có cậu mới có thể đem lại hạnh phúc cho cô ấy"

"Hey Shin bị bệnh tim sao?"

Anh tròn mắt nhìn người con trai đó ,anh vẫn không tin được những gì anh ta nói,Hey Shin đã hi sinh vì anh sao?cô ấy bị bệnh tim sao?Tất cả là vì anh sao?Anh phải làm sao?Mọi thứ đang rối lên và anh không biết phải làm sao để sắp xếp lại chúng,nó thật sự đang rối tung lên

Anh đứng lên và rời khỏi quán cà phê đó,lúc đó Park Hey Shin từ sau bức tường đó bước ra trên môi nở nụ cười khẩy

"Cảm ơn anh,Hi Gun"

"Không có gì,phần của anh đâu?"

Park Hey Shin đặt lên bàn một phong bì màu trắng,người con trai đó nhận lấy hé ra xem rồi nở nụ cười

"Lần sau có việc gì?Cứ gọi anh"

Hắn ta rời khỏi quán cà phê để lại Park Hey Shin từ lúc gia đình hắn phá sản cô đã chia tay hắn,và cho đến khi nhận được cuộc gọi từ Kim Anna cô quay trở về,hắn ta bây giờ là một kẻ nghèo thêm tiền tức nhiên việc lần này không phải vì tình nghĩa gì?Cô đã bỏ tiền ra mua những lời nói giả tạo đó để đánh lừa Taehyung,quả là thật không đơn giản

"Taehyung,em có chuyện muốn nói với anh,anh lên sân thượng trường có được không?"

Taehyung khẽ tắt điện thoại,đôi mày cau lại rồi cũng sai chân bước đi

Đúng lúc cô mới vừa bước vào lớp thì tin nhắn điện thoại cô reo lên,cô mở điện thoại ra thì nhận một số lạ với nội dung tin nhắn:

"Gặp ở sân thượng tôi muốn nói chuyện với cô"

Vốn tính tò mò nên cô không nghĩ ngợi nhiều mà cất đồ sau đó cũng rời đi,lúc ấy Kim Anna nhìn theo bóng dáng cô rồi nở nụ cười nhếch môi

"Cô gọi tôi lên đây để làm gì?"

Park Hey Shin nhìn anh với khuôn mặt hết sức đáng thương

"Anh Taehyung,mình trở lại như xưa có được không?"

Taehyung nhìn Park Hey Shin,anh không cảm lòng được,người con gái đó đã vì anh mà đã làm rất nhiều chuyện,anh không thể phủ phàng mà bỏ rơi cô,nhưng còn Eun Ri người con gái đó là người anh yêu anh cũng không thể nào mà rời xa cô được,hiện tại anh rất rối,anh phải làm sao cho vừa phải mọi chuyện

"Hey Shin,anh xin lỗi,mình đã kết thúc rồi,người anh yêu không còn là em nữa,anh cảm ơn mọi chuyện mà một năm trước em đã vì anh,anh sẽ không để em thiệt thòi"

Đúng lúc đó Eun Ri từ sân thượng bước lên,Park Hey Shin nhanh chóng bắt gặp được bóng hình của cô,rời nhìn qua Taehyung,di chuyển đôi bàn chân đến gần chỗ anh rồi đặt một nụ hôn lên môi anh.Eun Ri như trở mắt nhìn cảnh tượng trước mặt,lòng ngực cô bỗng nhói lên một cảm giác rất ư là khó chịu,hốc mắt cô một chút long đàng ứa ra

Anh không hề chống cự cũng không hề đáp trả,có lẽ anh nghĩ đó là nụ hôn cuối cùng mà anh dành cho Hey Shin,anh không đành lòng đẩy người con gái kia ra,cũng không muốn đáp trả nụ hôn đó,anh cứ nghĩ đó là một nụ hôn kết thúc một chuyện nhưng không mọi chuyện mới thật sự bắt đầu

Khi cô bỏ chạy khỏi sân thượng, Park Hey Shin mới rời khỏi môi anh, nở một nụ cười ranh mãnh nhưng không để anh bắt gặp

"Vậy hãy để em bên anh như một người bạn thanh mai trúc mã của anh như trước đây có được không?"

Taehyung không nói gì, đôi mày giãn ra, anh chỉ ngục đầu nhẹ thay cho câu trả lời

"Cảm ơn anh"

Trên con đường dài đông đúc kia, một bóng hình thơ thẩn, cô bước qua đường nhưng lại không để ý đèn xanh hay đèn đỏ cứ thế mà đi, ngay cả tiếng còi xe reo inh ỏi đang lao về phía cô cô cũng không mần để ý, bất ngờ một cánh tay kéo cô ngược lại vào lề đường, cô nằm gọn trong khung ngực rắn chắc của ai đó

Suga khẽ cau mày khó chịu khi nhìn thấy hốc mắt đỏ của cô

"Có chuyện gì sao?"

Khi anh vừa hỏi câu đó, cô liền bật khóc thành tiếng, nước mắt liên tục rơi xuống, cô ôm lấy anh anh cũng khẽ đưa tay lên vuốt mái tóc đen dài mượt của cô

Anh đưa cô đến công viên gần đó, đưa cho cô một chai nước, cô khẽ nhận lấy rồi nói một lời "cảm ơn" với anh, anh ngồi xuống bên cạnh cô

"Cậu ta làm em khóc sao?"

Cô không nói gì chỉ cúi đầu, dòng nước mắt lại chảy ra, anh nâng cằm cô lên nhìn anh, đưa tay quệt giọt nước mắt đó

"Eun Ri, anh thích em"

Cô nhìn anh, tim cô đập lệch một nhịp, như không thể tin được những gì anh nói cô chẳng biết nói gì, mọi chuyện đến với cô quá bất ngờ, anh đặt lên môi cô nụ hôn, cô không chống cự cô như bị thôi miên, đầu óc cô như quay cuồng, bỗng cô thức tỉnh lấy lại lí trí cô đẩy anh ra

"Em xin lỗi"

"Anh đưa em về"

-Hết Chương 28-

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Anh Vốn Dĩ Không Hề Tin Em

Hôm nay cả nhóm đang bàn chuyện đi chơi có cả Suga và NamJoon ấy chính Suga cũng chả hiểu nổi mấy hôm nay NamJoon thẳng bạn chí cốt của mình tại sao lại bốc hơi mấy hôm nay thì ra là bạn gái cậu ấy mới về nước Sarah, Suga khẽ liếc NamJoon một cái cháy mắt khiến cậu ná thờ

Taehyung cũng khá khó chịu về việc nghỉ mát lần này lại có thêm Suga lại càng khó chịu hơn là Eun Ri là người kéo anh theo

"Được rồi, mình đã chọn ra được một nơi thích hợp, đó là quê ngoại mình ở đó có một căn biệt thự của mình rất rộng rãi, rất thoải mái và dễ chịu các người thấy thế nào?" J-Hope nhìn mọi người để chờ ý kiến

"Đi chơi sao? Sarah à em thấy thế nào?"

NamJoon khẽ vuốt tóc người yêu, Sarah khẽ mỉm cười nhìn cậu rồi đáp:

"Chỉ cần đi với anh, em đều thích"

"Này muốn thể hiện tình cảm thì cũng phải nhìn mặt nhau một chút chứ? Ở đây còn bao nhiêu người độc thân này"

Suga khẽ khó chịu lên tiếng, mọi người cũng đồng thanh "đúng đấy" trách móc cặp tình nhân kia nhưng mà Soon Mi lại lên tiếng làm Suga đéo biết giấu mặt đi đâu:

"Nhưng mà em thấy ở đây ai cũng có đôi có cặp, Suga à hình như chỉ có một mình anh độc thân thôi"

Soon Mi chỉ hai đầu ngón tay vào nhau, khuôn mặt tỏ ra hết sức đáng thương nhìn anh, thế là cả đám cười rộ lên, Suga nhìn Soon Mi với ánh mắt hết sức là thân thương

"Soon Mi sao em nói câu gì cũng hay hết đó?"

Eun Bin véo má nhỏ, khiến ai cũng nổi da gà

"Em nói gì mà chả hay chứ"

"Này tôi nói cho mấy người biết, chẳng qua là bản hoàng tử đây không muốn thôi, chỉ cần Yoongi thiên tài này búng tay một cái là gái xếp thành hàng dài để hoàng tử đây chọn nhá"

"Vậy anh búng tay một cái, sau đó chọn một cô đi cùng cho đỡ ăn bánh gato nhé"

Nói xong nhỏ nắm tay Eun Bin cao chạy xa bay khiến Suga tức không nói nên lời

Hôm nay là lúc cả nhóm đi chơi, cô đã được Suga đến đón cô mặc một chiếc áo khoác đỏ, áo thun phong trắng, quần sọt rean cùng chiếc mũ trắng, mái tóc đen lượn sóng được buộc lên đuôi ngựa

Khi mọi người đều tập trung đầy đủ chỉ còn thiếu Taehyung, Suga và Eun Ri

Đúng lúc đó cô và Suga bước vào, mọi người chỉ hơi ngạc nhiên nhưng lại thôi, chỉ còn thiếu Taehyung, vừa lúc Taehyung bước vào và bên cạnh đó là Park Hey Shin còn khoác tay thân mật đến vậy, mọi người đồng loạt nhìn qua cô, rồi nhìn qua anh, không hiểu mọi thứ đang diễn ra, mới hôm trước còn đi du lịch cùng nhau sau hôm nay lại tách ra như vậy, Eun Ri khuôn mặt lạnh tanh không cảm xúc nhìn anh, cô tức giận và nhói ở lồng ngực, đôi tay cô nắm thành quyền, Suga nhìn qua cô đưa tay nắm lấy tay cô, cô giật mình nhìn Suga anh mỉm cười, nụ cười ngọt như đường, cô chưa bao giờ nhìn thấy anh cười, quả thật nụ cười đó rất đẹp, đôi tay cô giãn ra, đôi mày theo đó không còn cau lại, rồi anh nhìn Taehyung nụ cười đó không còn, mà thay vào đó là ánh nhìn lạnh ngắt, khuôn mặt Taehyung bây giờ chẳng kém anh nhìn vào đôi bàn tay người con gái anh yêu đang nắm tay cùng kẻ khác, quả thật cảm giác đó không dễ chịu chút nào. Cũng không kiềm chế được cảm xúc, anh kéo lấy tay cô ra khỏi chỗ đó mà đi ra chỗ khác khá xa, Suga nhìn theo cơ mặt anh giãn ra

"Thôi, mình vào đi"

J-Hope lên tiếng phá vỡ không khí ảm đạm kia, quay lại chỗ Eun Ri và Taehyung anh kéo cô ra hỏi bơi

"Anh làm gì vậy? Buông ra"

Cô dùng lực hất tay anh ra khuôn mặt rầy ư khó chịu

"Em đang làm gì vậy?"

"Ý anh là gì?"

"Em nên nhớ em là người yêu của anh, sao em có thể đi cùng tên đó còn nắm tay với hắn, hôm qua đến nay em cứ tránh mặt anh, gọi điện em không bắt máy rốt cục em muốn cái gì, em đang muốn anh tức điên lên đúng không?"

"Anh mới là người khiến em điên lên đây này, anh nói đi anh không muốn em đi với anh ấy, anh một lòng không muốn đón em, anh không muốn em nắm tay anh ấy anh lại khoác tay thân mật với cô ta. Vậy rốt cục anh xem em là cái gì?"

"Em không hiểu anh, cũng tại vì anh thấy có lỗi với Hey Shin, vì anh mà cô ấy đã từ bỏ ước mơ của mình, hiện tại cô ấy còn mang trong mình căn bệnh tim em cũng phải hiểu cho anh chứ?"

"Vậy anh có hiểu cho em không? Nhìn người mình yêu thân mật với người khác, anh có hiểu cảm giác của em như thế nào không? Anh có hiểu em khó chịu như thế nào không?"

"Cho anh thời gian, anh sẽ sắp xếp mọi thứ ổn thỏa, xin em hãy hiểu cho anh anh thật sự không muốn...."

"Em không hiểu vốn dĩ em là người yêu của anh, tất cả mọi người đều biết, anh còn muốn em chờ đợi, chờ đợi vì cái gì chứ, anh còn muốn em hiểu anh, đúng em không hiểu anh đang nghĩ cái quái gì, càng không muốn hiểu, em không muốn hiểu"

Cô bỏ đi, bước chân cô nhanh hơn như không muốn anh thấy giọt nước mắt cô rơi xuống, để anh lại đó thẫn thờ nhìn bóng dáng cô đi vội, ngay cả anh còn không hiểu mình thì đòi ai hiểu anh chứ, anh bật cười, nụ cười cho trái tim anh đang nhói lên cái cảm giác như một năm trước nó thật sự rất đau

"Anh Taehyung..."

Anh quay qua nhìn Park Hey Shin, cô đi lại trên tay cầm một chiếc phong bì màu vàng

"Em xin lỗi, em không có ý nghe lảng chỉ là em có việc muốn gặp anh"

"Có việc gì?"

"Em thấy tâm trạng anh bây giờ không tốt nên..."

"Vậy để khi khác nói đi"

Anh định bỏ đi nhưng Park Hey Shin nhanh chóng níu tay áo anh lại

"Ểy,nhưng mà em nghĩ chuyện này anh nên biết,em không thể trơ mắt nhìn anh...."

Cô nhìn xuống chiếc phong bì,anh cũng nhanh chóng bắt gặp ánh mắt đó rồi cũng di chuyển xuống chiếc phong bì đó,anh đưa tay cầm lấy chiếc phong bì và mở ra,đôi mắt anh mở to, liên tục xóc những tấm ảnh trên tay lên xem,đó là cảnh Eun Ri và Suga đang hôn nhau,như sét đánh ngang tay,anh không tin vào mắt mình,Park Hey Shin nhìn phản ứng của anh trên môi cong lên một nụ cười thoả mãn

Chia phòng:

Phòng hai người ở chung một phòng và được chia như sau nhưng cũng có thể ba người:

Eun Ri-Huyn Mi

Soon Mi-Eun Bi

Yoog Ah-Sarah

Park Hey Shin

Taehyung- J-Hope-Eun Bin

Jimin -Jungkook

Suga -NamJoon

Cô bước vào phòng với đôi mắt đỏ hoe,cô bỏ mũ xuống,Huyn Mi mới ngạc nhiên chạy lại

"Này Eun Ri mà sao vậy?Sao lại khóc"

"Huyn Mi à,tao đau quá,tại sao mọi chuyện lại xáo trộn lên thế này"

"Đã có chuyện gì chứ,sau khi mà đi với Taehyung thì...có chuyện gì giữa màu và Taehyung rồi đúng không?"

"Bạn gái cũ của anh ấy muốn quay lại với anh ấy,anh ấy nói cô ta đang bị bệnh tim và một năm trước cô ấy còn từ bỏ ước mơ của mình để bảo vệ anh ấy nên bây giờ..."

"Biết ngay mà,tao nhìn con nhỏ đó là tao đã nghi rồi.Mày đừng buồn nữa mọi chuyện rồi sẽ ổn,bây giờ mày đi nghỉ đi ha"

Hôm sau mọi người đều tập trung ở phòng ăn,cô đang loay hoay dưới bếp định bung thức ăn lên thì Huyn Mi gọi,cô vội vã chạy lên phòng khách,lúc ấy Park Hey Shin nở nụ cười khẩy,bỏ một phần chất lỏng vào thức ăn còn lại rồi vội vã rời đi.Chiếc điện thoại được hạ xuống Soon Mi cười khẩy nhìn được clip trong điện thoại

-----

"Quá đáng chị ta là gì có yêu thương anh Taehyung chứ,rõ ràng là vì tài sản của nhà anh ấy mà"

Soon Mi tức giận đập bàn đứng lên

"Thay vì ngồi đây tức giận sau mình không lập nên một kế hoạch để lật tẩy chị ta"

Eun Bi búng tay một cái,nở nụ cười mà nhìn Soon Mi

"Ý em là..." Huyn Mi nhìn Eun Bi một cách nghi hoặc

"Theo sát chị ta"

Tất cả mọi người đều ngồi vào bàn ăn,chỉ còn thiếu phần của Hey Shin,mọi người nhìn xung quanh bàn rồi nhìn vào Hey Shin,cảm nhận được ánh mắt đó Eun Ri mới đứng dậy

"Để tôi lấy phần của cô"

"Cảm ơn cậu"

Hey Shin nở nụ cười hiền dịu nhìn Eun Ri nhưng đôi mắt lại ẩn chứa một điều gì đó thâm độc, Eun Ri nhìn thấy hết cô nhếch môi một cái rồi xuống bếp bụng phần còn lại đó đặt trước mặt Hey Shin

Cỡ tầm 15 p sau Hey Shin la đau bụng trên ngay bàn ăn mọi người cảm thấy thắc mắc, chỉ riêng bọn cô vẫn dưng dưng ăn hết phần còn lại của mình

"Hey Shin em bị sao vậy?"

Kim Taehyung nhìn Hey Shin một cách lo lắng, cô nhìn anh cảm giác khó chịu trĩu nặng trong lòng

Mọi người nhanh chóng đưa Hey Shin lên phòng và mời bác sĩ đến khám

"Có độc, tại sao trong thức ăn của Hey Shin lại có độc"

Kim Taehyung tức giận quát lên, cô tự hỏi trong lòng liệu đó là cô thì anh có nổi cáu lên như vậy, cô cúi đầu cười nhạt, rồi nhìn lên ánh mắt của anh đang hướng về phía cô, anh đang nghi ngờ cô

"Lúc sáng cô ấy bình thường cho đến khi ăn thức ăn của em nấu, tất cả mọi người đều bình thường sao có một mình Hey Shin bị ngộ độc, Eun Ri em nói rõ cho anh"

"Bây giờ anh đang nghi ngờ em sao?"

"Eun Ri, ý anh không phải như vậy, em...."

"Ý anh chính là như vậy, em không đáng để anh tin sao? Em không muốn giải thích nhiều, em chỉ muốn nói một câu, Em Không Làm"

Cô đặc biệt nhấn mạnh ba chữ cuối rồi bước lên phòng để anh ở lại đó, Suga cau mày đứng lên nhìn anh

"Tôi đã từng nói với cậu rằng: Nếu cậu làm cô ấy tổn thương, ngay lập tức tôi sẽ đưa cô ấy đi"

Nói rồi anh bước đi, Taehyung cuộn tay thành nắm đấm sau đó là Jungkook bước đến trước mặt anh

"Nếu cậu yêu cô ấy, cậu sẽ tin tưởng cô ấy"

Cứ lần lượt đến Jimin bước đến đặt tay lên vai cậu

"Eun Ri là em gái tôi, tôi hiểu tính nó, cậu đừng làm tôi thất vọng"

Nói rồi cậu bỏ đi, mấy đứa con gái cũng theo đó mà đi hết, J-Hope đặt tay lên vai anh trấn an

"Dù sao chị ấy vẫn là người đính hôn với cậu, cậu thấy xứng đáng không?"

Eun Bin bỏ đi, J-Hope cũng không nói gì mà đi để anh ở lại một mình trong căn phòng khách, rốt cục thì anh đã làm gì với người con gái anh yêu chứ, thật thật anh có chút nghi ngờ cô vì trong trường hợp đó ai là anh cũng có thể nghi ngờ nhưng anh tin cô không làm như vậy, cô không phải là con người trẻ con đến mức như vậy

Đến chiều cô đi dạo quanh hồ bơi, cô cảm nhận được từng đợt gió quây quàng và treu đùa với tóc, giả mà không xuất hiện kẻ đó chắc có lẽ bây giờ anh đang ôm mình từ phía sau, cô định quay vào trong nhà thì Hey Shin từ đâu xuất hiện nở nụ cười, cô không nói gì chỉ dừng chân lại một bước nhìn Hey Shin, cô ta nở nụ cười nhếch môi, cô khẽ cười khẩy nghiêng đầu nhìn Park Hey Shin

"Không phải đang dưỡng bệnh sao?"

"Nhiều đó thì nằm nhò gì chứ"

"Đúng rồi, một loại độc nhẹ không ảnh hưởng đến tính mạng, và bỏ một lượng nhỏ thì làm sao có thể gây ảnh hưởng gì đến dạ dày của cô được chứ?"

"Cô biết rõ như cô là người bỏ vào ý nhỉ?"

"Tôi không phải là người bỏ vào nhưng tôi biết rõ ai là người đã làm và vu khống cho tôi"

"Biết thì sao? Chính tay tôi bỏ vào đấy, cô cứ nói cho Taehyung nghe đi, anh ấy sẽ tin ai bây giờ, anh ấy sẽ tin tôi thôi vì chẳng ai tin rằng chính mình bỏ độc vào thức ăn của mình để đi hại mình cả"

"Cô bị ỉn đến mức phải dùng những chiêu trò này sao?"

Park Hey Shin cúi đầu cười khẩy khi cô ngược lên cũng là lúc cô thấy Taehyung bước từ trong nhà đi ra, cô di chuyển chân lại gần phía cô bơi cũng là nơi gần Eun Ri nhất, cô đưa tay nắm lấy tay Eun Ri khuôn mặt tỏ ra như sắp khóc

"Eun Ri à, xin cô hãy tha cho tôi, tôi sẽ không lại gần Taehyung nữa đâu, xin cô hãy tha cho tôi"

"Cô đang nói cái quái gì vậy?"

Cô hất tay đồng lúc đó cô ta rớt xuống hồ bơi cũng không quên động lại trên môi một nụ cười nhếch môi

"Eun Ri em đang làm cái gì vậy hả?"

"Anh Taehyung cứu em"

Anh nhảy xuống nước, cô cười như không cười một nụ cười bất lực, cô không ngờ Hey Shin lại thủ đoạn đến vậy, Taehyung đưa cô ta vào bờ anh ngược lên nhìn cô rồi đứng lên trước mặt cô, ánh mắt giận dữ nhìn cô, cô cúi đầu cười, cô chẳng muốn giải thích gì thêm, vốn dĩ có giải thích thì chẳng có ai tin cô cả

"Eun Ri em, anh không ngờ em là loại như vậy?"

"Anh muốn hiểu thế nào thì hiểu"

Cô định bước vào, thì nghe câu nói của anh cô khựng lại

"Rốt cục anh là người em yêu hay là hấn ta"

Cô quay lại anh mắt giận dữ nhìn anh "bây giờ anh còn nghi ngờ cả tình cảm của em sao?"

Anh nhặt dưới đất một phong bì màu vàng : "vốn dĩ anh định đi vứt bỏ nó và coi như chưa biết gì, nhưng mà Eun Ri em càng ngày càng quá đáng"

Cô cau mày nhìn lấy phong bì màu vàng kia rồi cầm trên tay mở ra xem, cô nhìn xuống Hey Shin đang ngồi bệt dưới sàn, Hey Shin nhìn cô nở nụ cười thách thức, cô nở nụ cười nhạt

"Nếu anh chỉ vì những bức ảnh này mà nghi ngờ em, thì em xin lỗi em không có gì để nói"

"Anh vốn dĩ muốn tin em nhưng mọi thứ đã quá rõ ràng"

"Anh vốn dĩ không tin em, và cả em còn đang nghi ngờ tình cảm của anh nữa kia"

"Em đang nói gì vậy?"

"Đừng nghĩ những gì trên sân thượng hôm đó, không ai thấy"

Cô đưa tay tung những bức ảnh đó lên không trung rồi bỏ đi, anh chỉ biết nhìn những bức ảnh rơi xuống rồi nhìn theo hình bóng của cô đang bước đi một cách mạnh bạo, cứ như những bức tức của cô đang gián từ gót giày xuống nền nhà, Vốn Dĩ Chúng Ta Không Hề Tin Tưởng Nhau

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Thay Đổi

Đang yên đang lành tự nhiên nghĩ hè làm rảnh quá trời. Rảnh nên có thời gian viết, nên đăng chương sớm nè, truyện đến giai đoạn đau khổ rồi. Tội nghiệp cho nhân vật chính của tui quá mà

Cô kéo chiếc vali ra khỏi phòng, đúng lúc đó Suga đứng đó đưa tay lấy chiếc vali ra khỏi tay cô, khẽ đưa tay gạt đi giọt nước mắt còn đọng trên đôi gò má

"Anh đưa em về"

Cô khẽ ngục đầu rồi đi theo anh trở về. Yoong Ah bước xuống phòng khách nhìn Taehyung

"Eun Ri đã về nhà trước rồi, Suga đã đưa em ấy về"

Taehyung nhìn xuống sàn nhà, đôi bàn tay cuộn tròn thành nắm đấm rồi đứng lên

"Chúng ta cũng về thôi"

Dừng trước căn biệt thự, Suga xuống mở cửa và lấy hành lý cho cô

"Em cảm ơn anh"

Cô định bước vào nhà nhưng bị Suga nắm cánh tay lại

"Em ổn chứ"

Cô nhìn anh rồi ngúc đầu : "Em ổn"

"Em thật sự ổn"

Cô nhìn anh ánh mắt buồn rồi cúi xuống một giọt nước mắt khẽ rơi xuống, anh nâng cằm cô lên rồi gạt đi giọt nước mắt đó

"Em quyết định rồi, em sẽ hủy hôn ước, em sẽ rời đi"

Suga nhìn cô im lặng một lát rồi lại lên tiếng

"Em có muốn đi cùng anh rời xa nơi này"

Cô nhìn anh, bốn mắt nhìn nhau cô cảm nhận được sự chân thành trong mắt của anh

Cô bước lên phòng đóng cửa lại rồi ngồi lên giường, cô suy nghĩ lại lời của Suga nói rồi nhìn ra cửa sổ trời đang dần tối bóng tối đang hết vào bao quanh căn phòng cô không muốn bật đèn lên vì cô biết khi ở trong bóng tối cô mới thực sự là cô

Eun Bin bước vào căn nhà tối đen cậu bật đèn rồi lên phòng cất hành lý, cậu gõ cửa phòng cô

"Chị, chị không sao chứ?"

Nhưng những gì cậu nhận lại là sự im lặng đến vô tận, cậu thở dài rồi cũng trở về phòng của mình

Màn hình điện thoại cô khẽ sáng lên, trên màn hình là dãy số của anh, cô nhắm mắt rồi cò đầu gối lại vùi đầu xuống

"Thuê bao quý khách vừa gọi không bắt máy"

Anh tắt điện thoại nhìn lên căn phòng cô từ xa

"Song Eun Ri, em ra đây cho anh"

Anh hét lên, cô nhìn ra cửa sổ thấp thoáng bóng anh ở đó nhưng cô chẳng có ý định ra gặp anh, bây giờ cô không muốn đối diện với anh, cô sợ khi cô nhìn thấy anh trái tim cô sẽ không chịu nổi

"Song Eun Ri nếu anh không ra anh sẽ ở đây cho đến khi em chịu ra gặp anh"

Những giọt mưa bắt đầu rơi xuống, anh nhìn lên bầu trời có phải ngay cả ông trời cũng đang trách anh sao? Ngay cả ông trời cũng đang trêu ngạo anh sao? Mưa càng lúc càng to và không có dấu hiệu ngưng tạnh, anh đứng đấy mặc cho những hạt mưa đang liên tiếp giáng xuống cơ thể anh

Tầm 30 phút cơn mưa mới tạnh hẳn, anh vẫn ở đấy chờ cô xuống gặp anh

Eun Bin lại một lần nữa gõ cửa phòng cô:

"Chị ra gặp cậu ta đi, cậu ta đã đứng đấy hơn 1 tiếng rồi"

Cánh cửa mở ra, xuất hiện khuôn mặt lạnh tanh của cô, ngay cả Eun Bin cũng sợ cái khuôn mặt đấy, cô bước xuống vườn cánh cổng to lớn được mở ra, anh ngược mặt lên nhìn cô trên môi nở nụ cười mừng rỡ chạy đến nắm tay cô, nhưng cô lại nhả tâm hất ra

"Anh đi về đi"

"Eun Ri anh xin lỗi em xin lỗi em"

"Xin lỗi, anh tưởng xin lỗi là mọi chuyện xong sao, anh xin lỗi liệu anh có biết anh sai ở đâu không?"

Cô nhìn anh, anh chỉ biết cúi đầu ngay bản thân anh cũng không biết anh sai ở đâu, à không còn dĩ anh chưa từng tin cô, cô nở nụ cười bất mãn

"Chúng ta chia tay đi"

"Eun Ri em đang nói gì vậy,sao lại như thế chứ?Anh yêu em mà"

"Tại sao lại không thế chứ?Anh nói anh yêu tôi vậy anh có lúc nào hiểu được cảm giác của tôi không?Anh có lúc nào nghĩ rằng khi anh thân mật với cô gái khác tôi sẽ như thế nào không?Anh đã bao giờ tin tôi chưa?Anh tưởng chỉ một lời xin lỗi của anh là xong sao,Taehyung à,anh chưa bao giờ hiểu tôi cả,lời xin lỗi của anh không bao giờ làm xoá mờ vết thương của tôi,ở đây này,nó đau ở đây này"

Cô chỉ vào ngực trái của mình,giọt nước mắt cô liên tục rơi xuống,nói cô ghét anh thì không đúng mà chỉ đơn giản là cô hận có yêu mới có hận,vì cô quá yêu yêu đến hận,nhưng nếu có thể cô mong anh có thể hạnh phúc nhưng xin đừng trước mặt cô,cô thật sự sẽ chịu không nổi

"Kết thúc rồi Taehyung à,chúng ta đã kết thúc rồi"

Dứt câu cô xoay lưng bước vào,nước mắt cô rơi xuống,cô đưa tay che miệng,thật sự cô rất đau,tận sâu trong đáy lòng cô thật sự không muốn buông tay càng không muốn anh hạnh phúc cùng cô gái khác

Anh nhìn theo bóng cô khuất dần,khoé mắt anh cay,lòng ngực anh nhói lên,cảm giác này còn đau hơn một năm trước.

Không muốn ai thay mình,chăm sóc em những ngày tới

Thoáng nghĩ đã đau lòng,nhưng trách ai đây ngoài tôi

Em bước đi nhẹ nhàng,nhưng trong anh bão tố

Nghẹn câu em dừng đi nữa,nhưng tại mỗi mím chặt chẳng thể một lần nói ra

Cô bước vào phòng ngồi xuống một góc phòng rồi khóc,cô khóc rất nhiều khóc cho những uất ức trong lòng cô,khóc vì tình yêu cô dành cho anh quá lớn,khóc vì nỗi đau này đang quây quần lấy cô,khóc vì trong cô quá đổi tủi thân

Cô bước đến đứng trước một cái gương lớn,khuôn mặt không cảm xúc,đôi mắt sưng lên vì đã khóc quá nhiều,cô di chuyển tay phải cô đang cầm một cây kéo đến mái tóc đen dài của mình,từng cọng tóc rơi xuống cũng như nỗi đau cô vậy,mái tóc dài kia anh đã từng chạm lên nó,vuốt ve nó,hôn lên nó,mái tóc anh đã nói là rất thích

Khi những cọng tóc rơi xuống cũng là giọt nước mắt cuối cùng cô đồng lúc rơi xuống,cô sẽ thay đổi cười với những lúc cô cảm thấy bế tắc nhất,cô phải thật mạnh mẽ,bây giờ cô không cho phép cô khóc thêm một lần nào nữa

Sáng hôm sau cô thức dậy thay đồng phục đến trường như thường lệ,nhưng chỉ khác mái tóc dài lượn sóng ngày đó đã thay vào đó là mái tóc ngắn ngang cằm,mái trước thưa thưa trông cô đáng yêu và trẻ trung,cô mặc áo khác màu đen co mũ,cô đội một chiếc nón lưỡi trai che khuất đôi mắt kia,trông cô bây giờ cá tính và bí ẩn,cô bước xuống nhà chào ba mẹ rồi đi,họ chỉ ngạc nhiên vì cô thay đổi mái tóc nhưng chẳng dám hỏi han gì,chuyện đó họ cũng biết họ thông cảm cho cô,chỉ là họ cảm thấy đau lòng khi thấy con gái họ trở nên như vậy

Eun Bin đứng dưới sân thấy cô bước xuống không khỏi ngạc nhiên khi thấy cô thay đổi như vậy

"Chị muốn tự lái xe đến trường,em đi trước đi"

Giọng nói băng lãnh cùng khuôn mặt không cảm xúc kia bất giác khiến cậu rùng mình

"Được.....được rồi"

Chiếc xe nhanh chóng dừng ở sân trường cô bước xuống trước sự ngỡ ngàng toàn bộ học sinh,trước đây cô xinh đẹp với mái tóc dài thì bây giờ cô cá tính với mái tóc ngắn

Cô bước vào lớp,cả lớp đưa mắt nhìn cô cô không quan tâm rồi trở về,nhìn về phía bàn của cô anh đã ngồi trước cô chọn một cái bàn khác rồi đặt balo xuống

"Này sao tóc của cậu"

Huyn Mi đến rồi nhìn mái tóc của cô,cô khẽ đứng lên không nói gì mà tiến ra khỏi lớp

"Này cậu đi đâu đấy"

"Mình đi tìm Suga"

Nói rồi cô bước đi,anh nhìn theo bóng cô rồi mím chặt môi

Cô gõ cửa phòng kỉ luật rồi bước vào đã thấy NamJoon và Suga nói chuyện với nhau

"Không phiền chứ?"

"Không,nhưng mà em mới cắt tóc đây à"

NamJoon đứng lên nhìn mái tóc của cô,cô không nói gì cảm nhận được cái liếc của Suga NamJoon mới hiểu được sự việc

"Vậy thôi anh ra ngoài em cứ nói chuyện với Suga đi"

Suga rồi xuống rót trà vào tách:"Em ngồi đi"

Cô ngực đầu rồi ngồi xuống đối diện anh

"Em tìm anh có việc gì sao?"

"Em muốn..."

"Muốn sao?"

"Em muốn đi cùng anh"

Suga im lặng nâng tách trà lên uống một ngụm rồi nhìn cô

"Em chắc chứ,em thật lòng muốn đi cùng anh"

Cô ngực đầu anh đứng dậy đi lại ngồi bên cô,anh nâng cầm cô lên tháo chiếc mũ của cô xuống xem xét gương mặt của cô,anh khẽ cau mày,cô có vẻ đã khóc rất nhiều vào đêm qua,thông qua khuôn mặt và mái tóc ngắn kia của cô anh nhận ra được đêm qua cô đã tồi tệ thế nào

"Em đã khóc đủ rồi chứ?"

Cô nhìn anh rồi ngực đầu,bỗng lòng ngực cô có cảm giác khó chịu cô che miệng rồi chạy vào nhà về sinh,Suga cau mày đến gõ cửa

"Eun Ri em sao vậy?"

Cô nhìn vào chiếc gương kia,chẳng lẽ...cô lắc đầu nhưng mà từ cái hôm đi du lịch kia từ lúc xảy ra chuyện đó cô không hề uống thuốc,một tháng nay cô vẫn chưa đến chu kì,nghe tiếng gọi của Suga cô bước ra ngoài

"Em có sao không"

"Em không sao?Chuyện đó em đã suy nghĩ kĩ rồi,em sẽ cùng anh đi"

Nói rồi cô bước ra ngoài Suga nhìn theo bóng dáng cô trong lòng trở lên cảm giác đau lòng

Em đừng khóc trước mặt anh,nước mắt của em khiến anh xót xa.Có buồn thì cũng đã đi qua một cuộc tình đã lỡ,người ấy mất đi một người mà người ấy có buồn đâu.Em đừng làm anh đau,khi giật mình nhìn hình bóng vụt loé lên trong ký ức,có những niềm đau day dứt,âm ảnh cuộc đời ta mãi trong giấc mơ dài.Anh sẽ mãi là anh,ở bên em,che chở và dõi theo em theo cách riêng chỉ mình anh có,niềm hạnh phúc nhỏ nhoi đó.Em có biết,anh chưa bao giờ mong đợi nhiều hơn...

Cô đưa lên ngang mắt chiếc que thử thai hai vạch đỏ song song,khoé mắt cô lại cay,đưa tay lên đặt ngay bụng,trong cô đang mang sinh linh của người đàn ông cô muốn từ bỏ,phải chăng ông trời đang trêu ngươi cô sao?

Suga đặt tách cà phê xuống,vài ngày nữa anh lại trở về Mĩ và mang theo cả cô anh biết cô đồng ý đi cùng anh chỉ vì quên đi mọi thứ ở đây,anh cũng chẳng mong ánh mắt cô hướng về anh,chỉ cần được nhìn thấy cô hạnh phúc anh đã mãn nguyện,anh cần điện thoại gọi cho ai đó

"Đặt cho tôi hai vé máy bay sang Mĩ vào tuần sau"

Anh đặt điện thoại xuống bàn anh ngửa cổ ra chiếc ghế,anh đưa tay day vầng thái dương rồi thở dài,anh biết nếu anh đưa cô đi là anh ích kỉ nhưng mà,nếu người con gái đó muốn anh sẵn sàng làm tất cả để được cô ấy hạnh phúc

"Anh đã đặt vé,tuần sau sẽ bay,em...đã suy nghĩ kĩ chưa"

"Em đã quyết định rồi anh đừng hỏi em nữa có được không?"

"Được rồi,nếu em đã muốn như thế thì anh sẽ đưa em đi"

"Được rồi em ra ngoài mua chút đồ nha"

Suga ngực đầu,cô rời khỏi thư viện anh định đi lấy nước thì không may lần rơi chồng sách của cô,anh cúi người xuống nhặt thì phát hiện một bức ảnh được kẹp trong một cuốn sách anh liền rút nó ra xem,đó là một bức hình siêu âm anh nhìn xuống bên trong cuốn sách còn có một tờ giấy kết quả,anh

trộn tròn mặt đó là kết quả của cô,cô đã có thai được một tháng rồi sao? Đôi tay anh run run đặt bức hình và tờ giấy kết quả vào cuốn sách lúc nãy rồi đặt lên bàn đúng lúc đó cô bước vào

"Này đừng chạy như vậy chứ?"

"Em có sao đâu?"

Cô đặt hai tách cà phê xuống bàn thì bị anh giật lấy

"Cà phê không tốt"

"Này đưa cho em,thường ngày em vẫn uống mà"

"Vậy thì từ giờ đừng uống nữa"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Em Đi Rồi,anh Có Bạn Tâm Không?

Em đi rồi,anh sẽ nhớ hay quên.Con đường ngày xưa vẫn quen nay sẽ trở thành xa lạ,những cơn mưa phùn hắt hiu nỗi buồn bã,anh có âm thầm mở bài nhạc cũ ra nghe?Mùa đông dài làm nỗi nhớ lê thê,anh sẽ chạy đi tìm hay một mình quay về kí ức?Em đi rồi,em xa anh,là thực!Anh sẽ chạy đi tìm hay tưởng chỉ mơ thôi?Anh đã để mất em thật rồi,là do cố tình hay không để ý?Có phải mùa đông giấu em quá kỹ,anh chẳng tìm ra,tìm hoài chẳng ra...Chỉ là em đi rất xa,rất xa ngoài tầm mắt của anh,ngoài cả mùa đông buốt lạnh!Chỉ là nơi đó em sẽ không còn lạnh,bởi sự thờ ơ xâm chiếm mọi ngõ ngách trong lòng

Em đi rồi,anh có bạn tâm không?

Đặt lá thư trên bàn,cô kéo chiếc vali đi,Suga đợi đó cô nhìn lại căn phòng này,căn nhà này đã cho cô biết như thế nào là mùi vị gia đình,chính căn nhà này kỉ niệm giữa anh và cô ngày đêm chỉ choé cùng nhau,cô cúi đầu cười nhạt rồi kéo vali rời khỏi căn biệt thự

"Mình đi thôi"

Suga nhìn cô khẽ gục đầu rồi lái xe rời đi,khoảng một tiếng thì cả nhà Eun Bin về,thắc mắc vì căn nhà vắng tanh,cô giúp việc cũng chẳng thấy đâu,mẹ cô đành lên phòng cô xem thử,nhưng ai ngờ trong phòng chẳng có ai,vừa định đi thì mẹ cô liếc trên bàn có một cái hộp và bên dưới là một tờ giấy mẹ cô đành mở ra xem

"Xin chào cả nhà,chắc khi cả nhà mở bức thư này ra xem chắc con đã đi rồi..."

Mới đọc tới đây mẹ cô hốt hoảng chạy xuống gọi ba cô

"Ông ơi,Eun Ri nó nó..."

"Nó sao?"

Mẹ cô thở không kịp nói bằng đưa bức thư cho ba cô và Eun Bin

"Xin chào cả nhà,chắc khi cả nhà mở bức thư này ra xem chắc con đã đi rồi,xin cả nhà đừng đợi con,con xin lỗi con là một đứa con bất hiếu,đã không làm được gì cho cả nhà mà đã đi,con xin lỗi vì đã mang thân xác của đứa con gái của ba mẹ đi,con xin lỗi vì con là một đứa con hư con đã mang trong mình một sinh linh,một đứa con của Taehyung xin cả nhà đừng nói điều này cho anh ấy biết,coi như đây là điều cuối cùng con xin cả nhà.Từ khi con sống ở đây,con đã rất hạnh phúc,cảm ơn mọi người đã cho con biết thế nào là bữa cơm của gia đình,cái cảm giác có cha mẹ,cho con biết như thế nào là một mái ấm gia đình,con cảm ơn,cảm ơn vì đã đón nhận con,xem con như một đứa con gái ruột,đến lúc con đi tìm nguyên nhân cái chết của ba mẹ con và cái hết của con con sẽ bắt bọn họ phải trả giá cho những gì họ đã làm với con.

Eun Bin à,chị cảm ơn cho những gì em đã làm cho chị,cảm ơn em đã lo lắng cho chị,cảm ơn em đã bảo vệ chị,cảm ơn em vì đã không ghét chị khi biết chị không phải chị ruột của em,xin em đừng nói bất cứ điều gì cho Taehyung biết càng đừng cho Taehyung biết rằng chị đang mang giọt máu của anh ấy trong người,chị nhờ em mang sợi dây chuyền này đưa giúp Taehyung.Chị Cảm ơn,con cảm ơn,xin mọi người đừng tìm con,con sẽ quay trở lại"

Mẹ cô che miệng lại mà khóc,ngay cả ba cô và Eun Bin cũng ứa cả nước mắt,Eun Bin cầm lấy chiếc hộp màu đen trên tay mẹ cậu và mở nó ra bên trong là một sợi dây chuyền hình mặt trăng khuyết,Eun Bin nhìn nó rồi nở nụ cười,nói trong đầu

"Chị mau trở về"

Ngồi trên máy bay cô nhìn lại Hàn Quốc lần cuối nước mắt từ khe trào ra,Suga nắm lấy tay cô mỉm cười

"Em không hối hận chứ?"

Cô không nhìn anh,đưa tay lau nước mắt rồi khẽ ngực đầu

"Anh có thể,làm bố đứa bé được không?"

Cô quay qua nhìn anh,ánh mắt không khỏi kinh ngạc

"Anh đã biết rồi sao?"

"Anh vô tình thấy hình ảnh siêu âm"

Cô cúi đầu,anh tiếp lời:

"Anh không quan tâm quá khứ em thế nào,anh chỉ quan tâm là anh yêu em anh muốn chăm sóc mẹ con em"

"Suga à,em xin lỗi"

"Em không có lỗi,anh biết em khó mà có thể chấp nhận anh,nhưng đứa bé cần có bố,cho anh làm bố nó nhé,đó là con em cũng là con của anh"

Cô nhìn anh mỉm cười:"Em cảm ơn anh Suga"

Song Eun Bin bước vào lớp và đến thẳng bàn của Taehyung

"Taehyung cậu vừa lòng chưa?"

"Cậu đang nói gì vậy?"

"Cậu còn nói nữa sao?Vì cậu mà chị Eun Ri bỏ đi rồi,cậu vừa lòng chưa?"

"Cậu vừa nói gì"

Taehyung đứng lên túm cô áo của Eun Bin,Huyn Mi liền đến đẩy anh ra

"Taehyung chuyện mà Eun Ri quyết định ra đi tôi đã biết trước rồi,nhưng tôi đã không ngăn cản cậu ấy? vì tôi biết có như vậy Eun Ri mới sống tốt được,trước khi đi cậu ấy nhờ tôi đưa cậu cái này"

Huyn Mi đưa cho anh một cái hộp màu đen hình chữ nhật nhỏ,anh cầm lấy,lúc đó Eun Bin cũng đưa anh một cái hộp màu đen khác

"Chị ấy cũng nhờ mình đưa cho cậu cái này"

Cậu nhận lấy cái hộp đó,anh nhìn một lát rồi xách cặp ra khỏi lớp,anh đã về nhà anh mở cái hộp mà Huyn Mi đưa trong đó là một cái USB,anh liền lấy máy tính và cắm vào,trên màn hình hiện lên hình ảnh mà Hey Shin đang rình rập ở bếp và bỏ thuốc vào thức ăn của mình,anh tròn mắt nhìn,rồi đến cảnh ở hồ bơi

"Không phải đang dưỡng bệnh sao?"

"Nhiều đó thì nhằm nhò gì chứ"

"Đúng rồi,một loại độc nhẹ không ảnh hưởng đến tính mạng,và bỏ một lượng nhỏ thì làm sao có thể gây ảnh hưởng gì đến dạ dày của cô được chứ?"

"Cô biết rõ như cô là người bỏ vào ý nhỉ?"

"Tôi không phải là người bỏ vào nhưng tôi biết rõ ai là người đã làm và vu khống cho tôi"

"Biết thì sao?Chính tay tôi bỏ vào đấy,cô cứ nói cho Taehyung nghe đi,anh ấy sẽ tin ai bây giờ,anh ấy sẽ tin tôi thôi vì chẳng ai tin rằng chính mình bỏ độc vào thức ăn của mình để đi hại mình cả"

"Cô bị ỉn đến mức phải dùng những chiêu trò này sao?"

Park Hey Shin cúi đầu cười khẩy khi cô ngước lên cũng là lúc cô thấy Taehyung bước từ trong nhà đi ra,cô di chuyển chân lại gần phía cô bơi cũng là nơi gần Eun Ri nhất,cô đưa tay nắm lấy tay Eun Ri khuôn mặt tỏ ra như sắp khóc

"Eun Ri à,xin cô hãy tha cho tôi,tôi sẽ không lại gần Taehyung nữa đâu,xin cô hãy tha cho tôi"

"Cô đang nói cái quái gì vậy?"

Cô hất tay đồng lúc đó cô ta rớt xuống hồ bơi cũng không quên động lại trên môi một nụ cười nhếch môi

"Eun Ri em đang làm cái gì vậy hả?"

"Anh Taehyung cứu em"

Rồi đến một cảnh khác đó là cảnh ở quán cà phê mà lúc trước người bạn trai cũ đã hẹn anh ra

"Cảm ơn anh, Ji Gun"

"Không có gì, phần của anh đâu?"

Park Hey Shin đặt lên bàn một phong bì màu trắng, người con trai đó nhận lấy hé ra xem rồi nở nụ cười

"Lần sau có việc gì? Cứ gọi anh"

Chẳng là hôm đó Lee Eun Bi và Jungkook đi uống cà phê ở đây thấy được cảnh đây liền nghi hoặc đã xin chủ quán đoạn phim mà camera ghi được và đưa cho cô, đoạn phim kết thúc hiện ra hình ảnh của cô trước lúc cô rời đi, cô mỉm cười:

"Eun Ri..."

"Anh Taehyung, khi anh xem xong đoạn phim này chắc em đã đi rồi, anh nhớ cảnh đồng hồ công anh lúc nhỏ đó chúng ta đã cùng nhau chơi đùa với nhau, anh còn nói sau này lớn lên anh sẽ cưới em nữa, những ngày tháng ấy thật đẹp đúng không, anh có còn nhớ anh đã tặng em một sợi dây chuyền hình mặt trăng khuyết đó, nếu có thể em mong sau này anh lấy nó tặng cho người con gái anh yêu và hầu quên em đi"

Nói đến đây, cô nở nụ cười rồi vẫy tay, nước mắt anh trào ra, anh mở chiếc hộp mà Eun Bin đưa cho anh, đó là sợi dây chuyền lúc nhỏ anh đã tặng cho cô

"Em không muốn giải thích, em chỉ muốn nói là em không làm"

"Anh vốn dĩ không tin em"

"Mình chia tay đi"

Anh nhớ lại những lời nói của cô, anh hận bản thân mình, anh hận mình tại sao đã không tin cô, anh không muốn cô rời xa anh, anh không muốn, lòng ngực anh như nhói lên, ngoài trời tuyết đang rơi là tả.

Mùa đông lạnh lắm, em quay về bên anh đi, anh xin lỗi, anh đã không tin em, em quay về bên anh đi, chúng ta sẽ cùng đính hôn, chúng ta sẽ là một cặp khiến bất kì ai sẽ phải ghen tị, anh sẽ tin em bất cứ chuyện gì, em quay về đi muốn nắm muốn đánh anh thế nào cũng được, chỉ cần em về bên anh, muốn gì anh cũng làm. Eun Ri, anh mất em thật rồi.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Những Ngày Tháng Không Em

"Anh Taehyung à, không phải như vậy đâu, anh nghe em nói đã"

Khuôn mặt anh lạnh tanh, không quan tâm đến lời nói của Hey Shin

"Cô mau biến cho khuất mắt tôi"

"Anh Taehyung sao anh lại tàn nhẫn với em vậy chứ?"

Từ xa bước đến tiếng vỗ tay của Kim Anna càng gần, nụ cười nhếch mép nhìn Hey Shin

"Cô chị họ của tôi ơi, tôi không ngờ mọi chuyện lại thành thế này, bây giờ thì tôi không cần bị chị hạ nhục nữa rồi, không còn bị chị đe dọa nếu nói ra chuyện này rồi"

"Mày đang nói cái gì vậy hả?"

Park Hey Shin nhìn Kim Anna quát lên

"Anna cô nói gì vậy?"

Nghe tiếng quát của Hey Shin tất cả học sinh của trường tụ tập lại còn có cả đám tụi anh

"Taehyung vốn dĩ những âm mưu của chị ta tớ định nói ra vì tớ cảm thấy hối hận vì những việc chị ta làm,nhưng mà chị ta biết được đã uy hiếp tớ không được nói ta tớ xin lỗi

"Này con ranh kia,mày đang nói nhảm gì đó hả?Chính mày đã gọi ta tao về,còn người đã nói tao làm những việc này bây giờ mày đâm sau lưng tao như vậy hả?"

"Chị còn muốn vu oan cho tôi sao,chính tôi đã ngăn cản chị mà,chị đúng là thâm độc,chị chết còn muốn có người chết chung sao?Chị quả là một con rắn độc mà"

"Mày...."

"Đủ rồi,Park Hey Shin tôi không ngờ,cô ngay lập tức biến khỏi cái trường này,nếu không đừng ép tôi"

Park Hey Shin tức tới nổi đỏ cả mặt,cô ta liếc Kim Anna một cái rồi bỏ đi,Kim Anna khẽ nở nụ cười nhếch môi,bây giờ đã loại được cả Eun Ri và Park Hey Shin đây không phải cơ hội trời ban cho cô đây hay sao?

Anh bước vào lớp học ngồi bên chiếc ghế mà cô trước đây vẫn ngồi,anh nằm xuống bàn nghiêng mặt về phía cửa sổ,hình bóng cô lại hiện ra nở nụ cười tươi nhìn anh,anh nhìn rồi cũng cười đưa tay lên chạm vào khuôn mặt cô nhưng lại tan biến,nụ cười trên môi anh tắt hẳn,cánh tay dần dần hạ xuống,anh lặng người một lát rồi cũng đứng lên rời khỏi lớp,những người bạn chỉ biết nhìn theo bóng dáng anh mà không làm được gì,nhìn thấy anh như vậy lòng họ cũng đau như cắt

Cánh đồng bỏ công anh nay không còn đẹp nữa có lẽ nơi đó thiếu vắng một người,nó không còn trong trẻo và thay vào đó là mang một nỗi buồn vô ưu,anh ngồi xuống một tán cây lớn dựa vào thân cây anh nhìn về phía cánh đồng bỏ công anh,lại là hình bóng của cô và anh chơi đùa với nhau cùng nhau trao nụ hôn mãnh liệt,anh nhắm mắt co chân lại và ngục đầu trên đó

Những ngày tháng không em đối với anh thật tồi tệ,những nơi chứa đầy kỉ niệm của chúng ta không còn em nữa,chỉ mình anh thôi,mùa đông lạnh giá lắm không còn ấm áp nữa vì không còn em nữa em nữa,không còn những cái ôm từ phía sau nữa,con đường xưa chỉ còn mình anh bước vội.Em đi rồi,em đi thật rồi,em đi xa nơi này,mang cả hơi ấm,mang cả nụ cười của anh đi mất,mang cả linh hồn của anh mà đi,em có thể trở về được không?Những ngày tháng không em,anh như ngục ngạ.Anh yêu em,yêu đến điên dại,yêu đến ngồng cuồng,vì ngồng cuồng nên vô tình làm em tổn thương,vì ngồng cuồng mà đẩy em ra xa,vì ngồng cuồng mà bây giờ anh đã mất em thật rồi.Những ngày tháng không em,trái tim anh như bị mùa đông đóng băng.

"Ông tìm Eun Ri có việc gì sao ạ?"

Jungkook rót một tách trà cho một ông lão tầm bảy mươi tuổi,cùng một đàn vệ sĩ áo đen

"Ta là chủ tịch Song tập đoàn TaeMin ông nội của nó,lâu nay ta đã tìm kiếm nó cho đến hôm nay ta mới tìm được cậu là bạn của nó"

"Ông là...ông nội của Eun Ri sao?"

"Đúng vậy?"

"Cô ấy..."

Jungkook kể lại từ cái lúc cô bị ta nạn xuyên không đến một cơ thể khác cho đến khi cô rời đi

"Chuyện này cũng có thể xảy ra sao?Bây giờ nó ở đâu?Nó đang ở đâu?"

"Ông đừng quá kích động,chỉ vì một chút hiểu lầm nên cô ấy đã rời đi,bây giờ không ai biết cô ấy đang ở đâu,đây là hình ảnh của cô ấy,bây giờ cô ấy đang ở trong cơ thể của cô gái này"

Chủ tịch Song cầm lấy bức ảnh mà không thể kìm lòng,ông đứng dậy chào cậu rồi cũng rời đi

"Cậu hãy tìm tiểu thư hiện tại đang ở đâu?"

"Vâng"

"Ông đã đến trễ rồi,Eun Ri"

Bây giờ ông phải trở về Mỹ để điều hành trụ sở chính,ngày cô quay về sẽ là ngày ông giao toàn bộ gia sản này cho cô,nhưng mà ông đã đến trễ một bước,cô đã đi vào vài ngày trước,Jungkook nhìn theo bóng dáng đàn xe rời khỏi nhà anh rồi thở dài

"Eun Ri à,cậu ra đi thật không đúng lúc"

Mấy ngày hôm nay anh như người mất hồn,anh luôn tìm kiếm cô trong vô vọng anh hỏi NamJoon về tin tức của Suga nhưng chỉ nhận được cái lắc đầu,ngay cả cậu cũng không biết Suga đang ở đâu,anh không hề nói cho anh biết rằng anh sẽ đi,khi nghe tin anh đi cậu cũng đã rất sốc

Việc hôn ước bị huỷ bỏ,ba anh chỉ nói vài câu rồi lại thôi,đơn giản vì anh chẳng thể lọt vào tai một chữ nào,trong đầu anh chỉ toàn hình bóng của cô,anh bước lên phòng mở chiếc hộp có sợi dây chuyền đó ra và đeo lên cổ,anh mỉm cười

Sẽ đến một ngày,em quay về bên anh chứ?

Có biết bao nhiêu người xuất hiện trong cuộc đời ta,có người ở lại,có người bước ra,và có người...giấu họ đi.Người bị giấu đi ấy,họ có khả năng làm cuộc sống của ta đặc biệt hơn rất nhiều,chi bằng cách có mặt ở đâu đó,vào những khoảnh khắc kỳ diệu nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Không Thích Kiểu Người Như Anh, Nhưng Tôi Thích Anh!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.